

List

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

LETO X
ŠT. 5
31. MAJ 2004
300 SIT

ISSN 1581-8373

Strani: 20 - 25

Tema meseca:

Evropa zdaj!

Knjižnica Velenje
Titov trg 05

3320 Velenje

Poštšina plačana pri pošti Šoštanj

Stran 10

**Centralna čistilna
naprava Šaleške doline**

Stran 42

Potopis / Tajska

Slovenci nismo v Evropi od včeraj!

Milojka Komprej

D r o b n a

Jaz sem droben,
droben list,
ki drevo mu daje hrano.
To drevo
iz zemlje rase,
zemlja
pa je vir življenja
in življenje
vir človeštva
in človeštvo

to je hrast,
ki človeku
daje rast.

Novi kartonček za Trško pot

POZIV

List poziva vse, ki vidijo svet okoli sebe, ki jim ni čisto vse-eno, ki bi radi poročali o dogodkih in sporočali svoja opažanja, ki bi radi postali popularni dopisniki Lista, ki bi radi nabirali dopisniške izkušnje, ki bi bili radi deležni zavistnih pogledov sosedov, ki se jim ni nerodno izpostaviti, obvladajo računalnik in po možnosti elektronsko pošto in jim 1 tolar za en udarec na tipko tipkovnice ni premalo, da postanete dopisniki Lista.

Oglasite se na e-naslov list@sostanj.si, ali pokličite na telefon 041-987-634. Kadarkoli!

List poziva tudi tiste, ki bi radi na hitro obogateli!

Lahko postanete prodajalec oglasnega prostora v Listu. Višina plačila je odvisna od uspešnosti prodaje.

Vse z namazanimi jeziki ter drugimi kvalitetami prodajalcev, ki jim je ta ponudba izziv, vabimo, da se oglasijo na e-naslov list@sostanj.si, ali pokličejo na telefon 041-987-634.

Planinsko društvo Šoštanj je v začetku marca 2004 izdalo nov kontrolni kartonček Trške poti okoli Šoštanja, ki je izdelan v obliki in velikosti razglednice. Kontrolni kartonček, ki je izšel v nakladi 1600 izvodov, je brezplačen in ga je možno dobiti na Ribiški koči, pri kmetiji Pusnik, pri Rotovnikovi jami, v cvetličarni Nahtigal in v Papirnici Pero.

Na kontrolnem kartončku oz. razglednici je poenostavljen načrt poti, časovnice za posamezne odseke, prostor za odtis žigov, okvirji za vpis podatkov o pohodniku, nekaj koristnih napotkov in prostor za vpis naslova prejemnika razglednice. Prejemnik je lahko Planinsko društvo Šoštanj ali pa nekdo drug, saj je razglednica hkrati tudi spominek.

Za izdajo novega kontrolnega kartončka sta najzaslužnejša člana PD Šoštanj, Matej in Peter Kortnik, ki sta pripravila idejno zasnovo ter celotno vsebino in sta tudi realizirala projekt. Izdajo kontrolnega kartončka pa je omogočila Termoelektrarna Šoštanj, ki je hkrati tudi pokrovitelj Trške poti okoli Šoštanja.

Nov kontrolni kartonček je nadomestil zloženko, ki je izšla leta 2000 v nakladi 3096 izvodov in je popolnoma pošla. Društvo se ni odločilo za ponatis zloženke, saj je lani izšla Turistična karta Občine Šoštanj, kjer je celotna pot natančno vrisana. Poleg tega je bil dosežen osnovni namen glede informiranja prebivalcev in obiskovalcev o poteku Trške poti okoli Šoštanja, saj pot vsako leto prehodijo šoštanjski osnovnošolci in veliko drugih pohodnikov. V letu 2003 je Planinsko društvo Šoštanj registriralo kar 554 pohodnikov, še več pa je takšnih, ki pot redno obiskujejo, a svojega obiska ne registrirajo pri vzdrževalcu poti z izpolnjenim kontrolnim kartončkom.

Bojan Rotovnik

List

Revija za kulturna in druga vprašanja Občine Šoštanj in širše.

Izdaja

Zavod za Kulturo Šoštanj
Trg Svobode 12, 3325 Šoštanj
zanj Kajetan Čop, direktor

Fotografija na naslovnici:

Slikovni arhiv EU

Odgovorni urednik

Peter Rezman

Lektoriranje

Jožica Andrejč
(Za razpise in objave odgovarja naročnik.)

Priprava redakcije

Milojka Komprej

Tisk

Grafika Gracer Celje

Natiskano

900 izvodov.

Vse sodelavce prosimo, da prispevke za LIST št. 6 (junij 2004), pošljejo ali dostavijo najkasneje do 17. junija 2004.

ISSN 1581-8373

Foto: Slikovni arhiv EU

Tema Meseca / Evropa zdaj!

4	Fotografija meseca
5	Uvodnik
6	Naša občina
	V dveh paketih – brez razprave
10	Centralna čistilna naprava Šaleške doline
12	Podarimo knjigo
	Ko bi bil vsak dan takšen!
16	Dogodki in ljudje
18	Šolski utrip
20	Tema Meseca
	Evropa zdaj!
26	Intervju
	Intervju s kronistom Franjom Maškom iz Šoštanja
28	Prostorske informacije
29	Naša naravna dediščina
	NATURA 2000, evropski instrument ohranjanja narave
30	Utrinki iz življenja cerkve
32	Svetloba
33	Dogodki in ljudje
34	Prometni kotiček
36	Potopis
	Tajska
38	Čez Uršljo goro
	Kulturni natroski s Koroške
39	Knjige
	Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj
40	Hotenja

Foto: A. Grudnik

Mladinci so prvi javno izobesili EU zastavo v Gaberkah

Evropa ni današnja novica

Milojka Komprej

Pa je sploh kdaj bila. V letih in dneh, ko smo se pripravljali na vstop v Evropsko skupnost, je bil najpogostejše slišani stavek: »Ko bomo v Evropi... «

Kot da ne bi bile meje začrtane že stoletja in tisočletja.

No, jasno je, da ne gre samo za geografske meje. Z vstopom Slovenije v EU gre poleg vsega ostalega za uvedbo notranjega trga, kar pomeni prost pretok blaga, oseb, kapitala in storitev. Hojla, pravice torej, ki imajo ob sebi, glej ga zlomka, tudi stalno sopotnico. Dolžnosti. Veliko dolžnosti, ki smo jih le delno osvojili pred prvim majem. Zdi se, da se veseli del šele začena.

Mogoče zato ni bilo pričakovane evforije ob vstopu in so se proslav, prireditve in vsega, kar se je ob tem dogajalo, ljudje udeleževali ali pa ne.

Kajti Slovenci tudi nismo od včeraj in tudi v Evropi nismo od včeraj, čeprav smo zdaj po prvem maju poleg tega, da smo slovenski državljani, tudi državljani Evrope.

Da Slovenci nismo od včeraj, lahko potrdi hiter pogled v preteklost. Kje vse povsod so naši ljudje sejali znanje in pustili svoje ime. Že pri Hermanu Celijskem bi lahko začeli, ko je bil dalmatinski in slavonski knez, in preskočili na Valvasorja, ki je bil član angleškega kraljevskega društva. Spomnimo se Vega in njegovih logaritmov in svetega Antona Martina Slomška. Vključimo lahko Miklošiča in Julijusa Kugyja ter Wolfa in seveda Maksa Fabianija in Jožeta Plečnika pa nobelovca Pregla. Kaj pa general Rudolf Maister in Edvard Rusjan in Leon Štukelj? S tem naštevanjem sem seveda naredila krivico mnogim znanim Slovincem v svetu, a bistvo tega sestavka ni v imenovanju ljudi, ki so ponesli ime Slovenije v Evropo in svet, temveč v tem, da je Slovenija bila in je in bo. In da bi bilo prav, da bi se tega zavedali, ne pa, da se nenehno primerjamo, ali smo najmanj neumni med neumnimi ali najbolj zaostali med razvitimi.

Bojim se, da smo se kljub referendumu 23. 3. 2003, kjer smo izrazili voljo in interes, da se priključimo, Slovenci vendarle prepoceni prodali. Ali pa je bila to naša napaka, da smo

jasno povedali, da nismo narod hlapcev in da lahko Evropi vendarle nekaj damo. In Evropa je milostno sprejela.

Tisti, ki se bolj spoznajo, bodo takoj pomislili na Veliko Britanijo, ki znano najmanj vlaga v proračun Evropske skupnosti, ali pa Norveške, ki je vrgla zadeve na mizo jih preštela in seštela, dvakrat obrnila in rekla: »Nam se Evropa ne splača.«

Se torej splača Slovincem?

Ne vem. Kar pa seveda ni opravičilo. Nevednost ni nikoli opravičilo in se po navadi grdo maščuje. A zadnjič sem v Trenjih poslušala vemože in ugotovila, da še tega ne vedo natančno, kaj je nacionalni interes. Upam, da vedo tisti, ki so se pogajali in se niso pogajali zato, da bi ugajali ljudem v Bruslju, temveč na način, ki bo prinesel Slovincem kar največ. Da niso v Bruslju iskali le mesto zase, temveč so se trudili za Slovenijo.

Spet ne vem. Čas bo prinesel svoje, a me ob tem stavku, da smo bili Slovenci zares samostojni samo zadnjih 13 let, le malce zvija v želodcu.

In da zožim Evropo in Slovenijo na Šoštanj. V domačem kulturnem domu je bila ob vstopu v Evropsko skupnost svečanost, na kateri sta sodelovala dva čudovita zbora: naši domači pevci Svobode in pa gostje z Nizozemske (veste, od kdaj je že Nizozemska v EU??) in jo je zaokrožil govor župana občine Milana Kopušarja.

Na svečanosti pa je bilo malo ljudi, še najmanj tistih, ki bi jih človek pričakoval že po uradni dolžnosti. Saj ne, da bi bilo zaradi tega kaj narobe, ampak mirno lahko rečem, da so zamudili krasno doživetje, tudi iz naslova naših zdomcev, ki so z odličnim nastopom v slovenskem jeziku potrdili, kako daleč seže vrednota domovine in maternega jezika.

Lahko pa mislim tudi takole. Mogoče pa jih ni bilo, ker so naši lokalni politiki in gospodarstveniki že toliko osveščeni, da vedo, da evropski strukturni skladi niso odprta pipa denarja in da teče vir v obratni smeri.

V dveh paketih – brez razprave

Uredniško redigiran zapisnik 11. redne seje Sveta Občine Šoštanj, ki je bila 19. 4. 2004 ob 11. uri v veliki sejni dvorani Občine Šoštanj.

Na seji je bilo prisotnih 17 svetnikov ter direktorica občinske uprave Mirjam Povh, pomočnica župana za GOP Sonja Novak, Saša Piano iz Ateljeja Piano, Marjan Kac – arhitekt, predstavnik LUZ-a, predstavniki Policijske postaje Velenje ter predstavniki medijev. Sejo je vodil župan Milan Kopušar, zapisnik je pisala Lili Grazer.

Denarni paket

Po ustaljenem redu so svetniki najprej pregledali zapisnik 10. redne seje Sveta Občine Šoštanj, nato pa so obravnavali Poročilo Nadzornega odbora (NO) Občine Šoštanj o delu v letu 2003 ter mnenje NO o zaključnem računu proračuna Občine Šoštanj za leto 2003.

Mnenje je predstavil predsednik **Bojan Kugonič**, ki je poudaril, da lani ni bilo bistvenih problemov in napak. Podal je tudi poročilo o delu Nadzornega odbora v letu 2003.

Omenjena je bila samo manjša napaka pri javnem razpisu za vzdrževanje internetnih strani.

V razpravi je **Drago Koren** menil, da NO res dobro dela. Dodal je, da ugotovitvam NO, kjer gre za neplačnike najemnih stanovanj in neplačnike najemnih poslovnih prostorov, potrjuje nedelovanje občinske uprave. Nadaljuje z izkoriščanjem dela preko študentskega servisa, kjer bi bilo potrebno določiti urne postavke. Zanima ga tudi, zakaj sploh je potrebno delo preko študentskega servisa. Potreben bi bil nadzor nad delom komunalnega podjetja in ne samo nad "Kanalizacijo Gaberke". Zanima ga tudi, zakaj individualne plače pri javnih zavodih.

Bojan Kugonič je pojasnil, da je revizijsko poročilo za leto 2002 izdelala revizijska hiša Boniteta d. o. o. iz Velenja, iz katerega je bilo razvidno, da večjih kršitev občinske uprave ni bilo. Študentsko delo se vrši preko različnih izvajalcev (servisov). Urne postavke so resnično različne, in sicer se gibljejo nekeje od 1.000 do 2.000 SIT/uro. Meni, da bi bilo potrebno urediti ter opredeliti urne postavke. Plače občinske uprave so na vpogled.

Mirjam Povh, direktorica OU je povedala, da vzdrževanje internetnih strani Občine

Šoštanj mesečno stane 16.000 SIT. Pojasnila je še, da je revizijsko poročilo za leto 2003 še v izdelavi. Kar se tiče neplačnikov najemnih stanovanj in poslovnih prostorov, se izvaja mesečna izterjava, če še to vedno ne zadostuje, se preda zadeva pristojnemu sodišču.

Kar se tiče dela preko študentskega servisa, ima občina opredeljene urne postavke za različne dela, tako da tak dokument že obstaja.

Ob koncu je župan poudaril, da se pripravlja zakonodaja, ki bo omejila možnost zlorab dela preko študentskega servisa.

Župan še razloži, da občinski svet na predlog NO ne more sprejemati njihovih predlogov sklepov, lahko jih samo upošteva pri svojem nadaljnjem delu.

Župan je še pohvalil delo finančne službe; meni, da delo opravljajo zelo vestno in ažurno. Nato so svetniki poročilo NO potrdili soglasno in prešli na obravnavo predloga Odloka o zaključnem računu proračuna Občine Šoštanj za leto 2003. Dokumant je svetnikom pojasnila vodja finančne službe **Irena Skornšek**.

Svetniki so odlok brez razprave potrdili soglasno, prav tako pa še predloga Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o proračuna Občine Šoštanj za leto 2004.

Prostorski paket

Člani sveta so nato molče obravnavali vrsto odlokov, ki določajo pogoje za posege v prostor. Od sedemnajstih prisotnih je šestnajst svetnikov potrdilo predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah odloka o Ureditvenem načrtu Šoštanj, predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje planske celote 02, predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje

planske celote 08, pretežnega dela KS Skorno – Florjan in dela KS Bele Vode, predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o prostorskih ureditvenih pogojih za območje planske celote 09, ki vključuje ureditveno območje naselja Topolšica, zaselka in letališča Lajše ter bolnišnice v Ravnah in predlog Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o PUP za dele mesta Šoštanj s Pohrastnikom.

Na koncu tega »prostorskega bloka« pa so svetniki sprejeli osnutek Odloka o spremembah in dopolnitvah Odloka o spremembah in dopolnitvah prostorskih sestavin dolgoročnega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 2000, dopolnjenega leta 1989, in srednjeročnega družbenega plana Občine Velenje za obdobje od leta 1986 do leta 1990 za območje Občine Šoštanj, ki so ga pripravili strokovnjaki Ljubljanskega urbanističnega zavoda (LUZ).

V nadaljevanju so člani sveta sprejeli predloga Pravilnika o finančnih intervencijah za ohranjanje in razvoj kmetijstva v Občini Šoštanj, nato pa so obravnavali vrsto soglasij, ki se vežejo na promet z nepremičninami, in sicer o prodaji zemljišča par. št. 498/1 v k. o. Šoštanj, zemljišča par. št. 9/11 v k. o. Šoštanj, o menjavi nepremičnin v k. o. Šoštanj in k. o. Lokovica, o nakupu nepremičnin ter stanovanj v k. o. Šoštanj, kakor tudi o stanovanju št. 13 na Koroški 3 v Šoštanju. Odobrili so nakup nepremičnine zemljišča par. št. 119/3 v k. o. Skorno za potrebe športnega igrišča v Skornem, o nakupu nepremičnine zemljišča par. št. 150/2v k. o. Ravne in dela parcele 314/1 v k. o. Šoštanj ter zamenjavi dela teh nepremičnin zaradi izgradnje parkirišča na Koroški cesti v Šoštanju.

O vseh teh zadevah kakor tudi o imenovanju nove občinske volilne komisije in o novih

cenah socialno varstvenih storitev pomoč na domu in osebno pomoč v Občini Šoštanj, so svetniki soglašali in so uradno objavljene v Uradnem listu Občine Šoštanj, ki je na voljo na Občini Šoštanj ali v Knjižnici Šoštanj.

Varnost in pobude

Informacijo o stanju policijske varnosti v Občini Šoštanj je posredoval načelnik Policijske postaje Velenje gospod **Božidar Pezdevšek**. Navedel je zelo popolne statistične podatke o stanju na cestah, kaznivih dejanjih ter ostalih prometnih kršitljivih. Povedal je še, da so uradne ure Policijske postaje Šoštanj vsako sredo, kjer se lahko občani pogovorijo o varnosti v Šoštanju ter ostalih problemih.

Nato je svetnik **Matjaž Cesar** omenil velik problem parkiranja po mestu, kjer se parkira kar na pločnikih, na intervencijskih poteh, na raznih križiščih. Meni, da je potrebno na tem področju nekaj narediti.

Draga Korena je zanimala starostna struktura kršiteljev kaznivih dejanj, predvsem, ali izstopa mladina. Zanima ga tudi, ali se v Šoštanju preprodaja droga?

Štefan Szabo prosi za odgovor, kako je s prometno ureditvijo pri gostinskem lokalu IPPON v Šoštanju. Zanima ga tudi odpiralni čas tega lokala, saj je lokal dnevno odprt nekje do 3. ure zjutraj, ob vikendih še dalj.

Komandir **Božidar Pezdevšek** je odgovoril na zastavljena vprašanja. Omenil je izstopajoče starostne skupine kršiteljev kaznivih dejanj, pri katerih gre predvsem za mlade in neizkušene voznike, če govorimo o prometnih prekrških, če govorimo o javnem redu in miru, je veliko brezposelnih oseb, starih nekje med 24-34 letom.

Na vprašanje o drogah pove, da so na žalost droge v Šoštanju prisotne.

Kar se tiče gostinskega lokala IPPON v Šoštanju pove, da vsak problem skušajo kar se da hitro rešiti ter se odzivati na vsako prijavo o kršenju javnega reda in miru.

Odpiralni čas ni v njihovi pristojnosti, ampak ga potrdi lokalna skupnost.

Na koncu omeni velik problem državne ceste skozi Lokovico, kjer se je v prvih dveh mesecih letošnjega leta zgodilo že 15 prometnih nesreč. Policija je stvar že posredovala na pristojno ministrstvo, naj zavzame odločitev oziroma predlog o rešitvi problema.

Nato se je župan še zahvalil za predstavitev ter dal besedo svetnikom za njihova vprašanja in pobude.

Vojko Krneža poda pobudo Nadzornemu odboru in upravi Občine Šoštanj o predstavitvi

revizijskega poročila za leto 2002 in leto 2003.

Želi spisek najemnikov poslovnih prostorov v občinski zgradbi. Predvsem ga zanima podnajemnik GRADIR d. o. o., kdo so in kje imajo poslovne prostore.

Nadzornemu odboru zastavi vprašanje o štipendijah, komu so bile dodeljene in zakaj.

Zakaj se ne uredi cesta v križišču Premogovnik-Lokovica, izpostavi popolnoma uničeno cestišče od jeseni, ko so urejali komunalno napeljavo. Prav tako opozori na križišče TEŠ-Elkroj, kjer so prave udarne jame.

Mirjam Povh takoj poda odgovore na zastavljena vprašanja. Kar se tiče ceste oziroma križišča Premogovnik-Lokovica, je odgovorna MO Velenje in Komunalno podjetje Velenje. Posredovali bomo zahtevo ter poskušali urediti zadevo.

Revizijsko poročilo za leto 2002 je delala revizijska hiša Boniteta iz Velenja in ga bomo lahko predstavili. Za leto 2003 revizijsko poročilo še ni izdelano, opravlja ga revizijska hiša LORIS d. o. o. iz Dravograda. Za vsako leto je razpisan javni razpis za revidiranje računovodskih izkazov Občine Šoštanj, tako da je bil v letu 2003 najbolj ugoden ponudnik Loris d. o. o. Dravograd.

Podjetje GRADIR d. o. o. je res najemnik poslovnih prostorov v drugem nadstropju občinske zgradbe, redno plačuje račune za najemnino, zakaj niso prisotni, ne vemo.

Občina Šoštanj nikogar ne štipendira.

Peter Radoja izrazi pobudo krajanov Lokovice po zagotovitvi šolskih prevozov v strmem terenu, kjer morajo otroci 4 km hoditi peš do najbližjega avtobusnega postajališča.

Drago Kotnik poda pobudo o pravočasni otvoritvi bazena in plavalne sezone na Bazenu Šoštanj. Meni, da bi bilo zelo dobro, če bi na sejo sveta kdaj prišla tudi ravnatelj obeh osnovnih šol Šoštanj ali morda celo predstavniki Centra za socialno delo Velenje.

Peter Turinek opozori na problem krožnega prometa na Pohrastniku okrog "LIPE", kjer ni nobenega prometnega znaka.

Matjaž Cesar opozori na tako imenovane ekološke otoke v mestu Šoštanj, ki jih zaenkrat še ni in mladostniki pridno premikajo posode za odpadke na vse strani.

Drago Koren meni, da je vodenje sej občinskega sveta prehitro. Poudari, da naj dobijo uvodno besedo vsaj povabljeni gostje seje, ki so izdelali in pripravili predlagani odlok. Pravza prav se sploh ne ve, kaj se sprejema.

Na koncu je direktorica občinske uprave vse prisotne vljudno povabila k sodelovanju v akciji "Podarimo knjigo", ki jo je pripravila Občina Šoštanj v tednu knjige, ter k sodelovanju v čistilni akciji na dan Zemlje.

OBČINA ŠOŠTANJ

Na podlagi Odloka o priznanjih Občine Šoštanj (Ur. l. Občine Šoštanj, št. 7/96)

objavlja

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ OBČINE ŠOŠTANJ V LETU 2004

1.

Ponudbe za podelitev lahko vložijo strokovne ustanove, zavodi, društva, organizacije, fizične in pravne osebe.

2.

Vrste priznanj v skladu s 3. členom odloka so:

- častni občan,
- priznanje Občine Šoštanj,
- plaketa Občine Šoštanj.

3.

Priznanje se lahko podeli posameznikom, skupinam, organizacijam in skupnostim, podjetjem, društvom, zavodom ter drugim pravnim osebam. Priznanje se lahko podeli tudi uglednim gostom oz. delegacijam, ki uradno obiščejo občino.

4.

Priznanje se podeli za: dosežke, ki prispevajo h kakovosti življenja občanov in imajo pomen za razvoj in ugled občine na področju gospodarstva, znanosti, umetnosti, kulture, športa ter humanitarnih in drugih dejavnosti. Priznanje se podeli tudi za izkazano izredno požrtvovalnost, hrabrost in človekoljubnost ob izjemnih dogodkih.

5.

V letu 2004 so predlagana naslednja priznanja:

- eno priznanje za častnega občana,
- dve priznanji Občine Šoštanj,
- dve plaketi Občine Šoštanj.

6.

Predlog za podelitev priznanj mora vsebovati naslednje podatke:

- naziv in naslov predlagatelja,
- naziv in naslov kandidata za podelitev priznanja,
- vrsta priznanja, za katerega se predlaga,
- utemeljitev predloga.

7.

Predlog naj se pošlje na naslov:
Občina Šoštanj,
Komisija za priznanja,
Trg svobode 12,
3325 Šoštanj,
do vključno 16. 8. 2004.

8.

Komisija za priznanja si pridržuje pravico, da po roku dospelih in nepopolnih predlogov ne bo obravnavala.

Predsednik komisije za priznanje pri Svetu Občine Šoštanj
Peter Turinek, i.r.

Maj v Topolšici

Zgodovina in sedanost skupni prednosti

Na predvečer praznika Krajevne skupnosti Topolšica (9. maja) in hkrati 59. obletnice podpisa kapitulacije okupatorjevih čet pod vodstvom generala von Loehra se je na igrišču v Topolšici zbrala množica ljudi. Praznovanje pod šotorom je trajalo dolgo v noč, pravzaprav kar do jutra, gotovo pa je bil poudarek praznovanja na svečanem delu, katerega vsebino so oblikovali različni izvajalci, ki jih je usmerjala Jana Kovič.

Foto: Dejan Tonkili

Program je začel Pihalni orkester Zarja Šoštanj, nadaljeval pa se je z recitacijami, himno moškim pevskim zborom iz Raven, harmonikarji Roberta Goličnika, učenci OŠ Topolšica, Pihalnim kvintetom in še kom, vse skupaj pa so zaokroževali govorniki. Svečani govornik je bil minister Slavko Gaber, slovesnim besedam pa sta se pridružila tudi župan Občine Šoštanj in poslanec Milan Kopušar in Bojan Kontič, predsednik območnega združenja zveze borcev. Vse skupaj je v celoto združil znani govornik Drago Karel Seme.

Podpis kapitulacije v Topolšici je zapisan v svetovno zgodovino kot podpis popolne predaje oboroženih sil in je prelomnica v zgodovini slovenskega naroda znotraj in navzven. Je priznanje narodu, ki si je izboril svobodo in je priznanje naroda v evropskem prostoru kot enakovrednega partnerja na vseh področjih.

Deveti maj je bil v Topolšici letos še posebno

slovesen. Par dni prej je Slovenija postala enakovredna članica evropske skupnosti in praznik, ki ga praznujejo v Topolšici, je po svoji vsebini ravno tako pomemben za širši evropski prostor kot za našo deželo. Po besedah predsednika krajevne skupnosti Vikija Dreva je pripravljalni odbor praznovanja, v katerem so predstavniki zveze borcev, turističnega društva, gasilskega društva, bolnišnice in zdravilišča ter šole, dal vse od sebe, da so pripravili slovesnost, primerno krajevnemu prazniku z višjo vsebinsko noto. Zato v Topolšici tudi prevladuje mnenje, da bi se moralo v bodoče razmišljati širše in tudi praznovati širše. Za sedaj sicer veliko pomaga Občina Šoštanj, vendar bo treba stvari v prihodnosti zastaviti na nivoju države. »Deveti maj je praznik, ki si zasluži vse pozornosti in zavedanja pomembnosti. Zato ga ne moremo več pustiti na nivoju praznika krajevne skupnosti. Poskrbeti moramo, da bo primerno

obeležen in da bo praznovanje v Topolšici na državnem nivoju,« je povedal Drev.

Z njim smo ob tej priložnosti poklepetali tudi o bodočem razvoju Topolšice kot turističnega kraja in tudi kraja na sploh.

V Topolšici se dobro zavedajo svoje prednosti na področju zdraviliškega turizma. Krajevna skupnost, zdravilišče in bolnišnica živijo s skupno vizijo, ki je usmerjena v povečanje turistične dejavnosti, in to v smeri, ki jo Topolšica že kot naravno lep kraj nudi: mir, zdravo okolje in prijazni domačini, ki bi lahko turizem pripeljali skozi vrata svojih domov. V Topolšici se dobro zavedajo pomembnosti dobrih cestnih povezav in ni jim neznan problem ozkega cestnega grla v Metlečah, kar se tiče avtobusne povezave med kraji. Poleg tako imenovane »asfaltne kulture« se v kraju trudijo za pridobitev prostora za športne dejavnosti, kar jim je lani z lepim igriščem že uspelo. Radi bi spodbudili domačine k turistični

ponudbi in vključili letališče Lajše v privlačno ponudbo. Tudi z ureditvijo pešpoti bi se dalo povečati obseg turistične ponudbe.

Poleg skrbi za turizem v kraju skrbijo tudi za svoje krajanje. Vodovod v Lajšah in ureditev kanalizacije, ki bo zajela kar 80 gospodinjstev, sta veliki prednosti, ki ju v Topolšici že končujejo. Poleg tega imajo še nekaj planov in aktivnosti, katere bodo poskušali realizirati v tem ali enem prihodnjih obdobjih. Ponosni so na bolnišnico, ki zaokrožuje 85 let delovanja in se kljub spremljajočim težavam razvija v tehnološkem in strokovnem smislu. Kraj se povezuje tudi z zdraviliščem in se ciljno usmerja v tako imenovani kulturni turizem, ki je vsebinsko zasnovan tudi v strategiji razvoja slovenskega turizma v obdobju 2002–2006. Skratka, Topolšica je kraj, v katerem se niso zgodili samo znani zgodovinski dogodki, s katerih bi tu in tam obrisali prah, temveč je kraj, ki je iz svoje zgodovine in naravnega bogastva sposoben iztržiti ime in ugled v evropskem prostoru. In to mu uspeva.

Milojka Komprej

Večje pristojnosti

Svet KS Šoštanj je na svoji 12. redni seji dne 15. 3. 2004 gostil tudi komandirja PP Velenje Božidarja Pezdevška in vodjo policijskega okoliša Zorana Stojka Krevzla.

Izvelek zapisnika KS Šoštanj

Božidar Pezdevšek je najprej podal statistični pregled dogajanj na področju Občine Šoštanj za leto 2003. Na področju Občine Šoštanj so policisti v letu 2003 obravnavali 1859 kaznivih dejanj, od tega je bilo več kot 60 % premoženjske delikvence. Raziskanost je bila 60 %. Najhujše dejanje je bil umor brezdomca v Šoštanju, pri čemer je dodal, da bi se lahko tak umor zgodil kjer koli v Sloveniji. Na področju javnega reda in miru je bilo 823 prekrškov, pri čemer so prevladovali prekrški: nedostojno vedenje na javnem kraju, nedostojno vedenje do uradne osebe in alkohol. Povedal je, da težjih primerov na tem področju ni bilo. Na področju prometa je bilo obravnavanih 676 prometnih nesreč, od tega 3 s smrtnim izidom in 162 s telesnimi poškodbami, od tega jih je bilo 17 težjih. Najpogostejši vzroki prometnih nesreč so neprilagojena hitrost in alkoholiziranost; udeleženci so imeli več kot 1,5 % alkohola v krvi. Posebej je poudaril, da je alkoholiziranost voznikov velik problem na našem področju. Izrazil je zadovoljstvo, ker beležijo trend upadanja udeležbe mladoletnih oseb in

otrok v prometnih nesrečah. Zaskrbljujoče pa je dejstvo, da prometne nesreče s smrtnim izidom od leta 2001 naraščajo.

Zoran Stojko Krevzel je podal primerjalni pregled za leto 2002 in 2003. Ugotavlja, da se na področju kriminalitete in javnega reda beleži trend upadanja. Izrazil je željo po sodelovanju z lokalno skupnostjo, ker meni, da bi na tak način lahko dosegli še boljše rezultate. Za izboljšanje rezultatov potrebujejo podatke od ljudi oziroma s terena. Povedal je, da v je policijski pisarni v Šoštanj 24-urna dostopnost po telefonu, v primeru, da policist ni prisoten v pisarni, se avtomatsko preveže na policijsko postajo v Velenju. Povedal je, da so na področju kaznivih dejanj v letu 2002 obravnavali 152 primerov, v letu 2003 pa 145 primerov, kar je 5 % manj. Raziskanost primerov na tem področju je bila v letu 2002 57,89 %, v letu 2003 pa 64,14 %. Slovensko povprečje na področju raziskanosti je okoli 50 %. V obeh obdobjih so obravnavali po 5 primerov kaznivih dejanj na področju gospodarske kriminalitete, ki so bili 100 % raziskani. Zoper kršitev javnega reda, zakona o tujcih in na področju orožja so v letu 2002 policisti obravnavali 151 primerov, v letu 2003 pa 108 primerov, kar je pomenilo 28-odstotno zmanjšanje. Samo na področju javnega reda in miru so v letu 2002 policisti obravnavali 120 primerov, v letu 2003 pa 88 primerov. Na področju tujcev so policisti obravnavali v letu 2002 8 primerov, prav tako v letu 2003. Na področju orožja so policisti v letu 2002 obravnavali 2 primera, v letu 2003 pa 1 primer. Na področju mamil so v letu 2002 obravnavali 10 primerov in v letu 2003 3 primere.

Božidar Pezdevšek je povedal, da so po umoru brezdomca povečali prisotnost policije na področju Šoštanja. Ocenjuje, da se občutek občanov glede varnosti izboljšuje. Posebej je poudaril, da ga je neprijetno presenetila neudeležba na preventivni akciji »Starši – staršem«. Te akcije se je udeležilo samo 5 staršev. Tema akcije so bila mamila, ciljna skupina pa predvsem otroci. Povedal je, da je skupno poslanstvo policije odprava vzrokov. Do sedaj so reševali probleme, ko se je dogodek že zgodil. Zato je potrebno odpraviti vzroke s skupnimi močmi. Policija je županu že predlagala ustanovitev varnostnega sosveta, vendar se na tem področju ni še nič zgodilo. Zato je povedal, da je možno varnostni svet ustanoviti tudi na področju krajevne skupnosti. Prisotne je seznanil, da je policijska pisarna Šoštanj vključena v pilotski projekt, kjer se bo na osnovi anketnih vprašanj ugotavljala prepoznavnost policijske pisarne v okolju in izvedla ocena varnosti v tem okolju. V ta pilotski projekt je vključenih 5 policijskih pisarn iz cele Slovenije.

Nato je **g. Krevzel** v zvezi s preventivno akcijo »Starši – staršem« povedal, da so policisti poslali vabila vsem staršem učencev 7. in

8. razredov na obeh osnovnih šolah v Šoštanju. Tema preventivne akcije so bila mamila. Akcije se je udeležilo 5 staršev in od vseh učiteljev samo ena ravnateljica. Glede izvajanja aktivnosti policijske pisarne bodo vsak teden obravnavali določeno temo (mamila, motorji,...), koristijo pa tudi rubrike v Listu, sedaj pa bodo oglaševali tudi na spletnih straneh Občine Šoštanj. Člani sveta so nato prejeli izvod priročnika za lokalno samoupravo »Preprečevanje kriminalitete v urbanih okoljih«, ki ga je izdal Svet Evrope.

Predsednica Sveta KS Šoštanj je povedala, da je bilo pričakovati, da bo umor že sam po sebi povzročil spremembe tako pri ljudeh kot tudi pri nekaterih institucijah. Prepričana je, da bi bil učinek slabši, če se v tistem trenutku ne bi zganile vse ostale institucije. Verjame, da je prav takratna reakcija Sveta KS Šoštanj povzročila bolj revolucionaren zasuk. V Šoštanj je prišel direktor

za prekrške so za priče precej neprijetni, zato občani prekrške neradi prijavljajo. Glede problematičnih lokacij je Krevzel dodal, da opravlja velikokrat obhode ponoči. Po njegovem mnenju se je izboljšala situacija v okolici Vile Široko, odkar gostinski objekt spet obratuje, zaznava pa problematične lokacije v okolici gostinskih objektov, ki obratujejo v poznih nočnih urah, saj tja zahaja veliko mladine.

Matjaž Cesar je povedal, da sta si z g. Zoronom Stojkom Krevzlo ogledala mirujoči promet v mestu. V veliko primerih so avtomobili parkirani na pločnikih. Vendar je problem v tem, da občina v mnogih primerih nima dovoljenja za postavitev znakov, zato na teh mestih policija ne more posredovati.

Vojo Krneža je vprašal, ali so s strani šol kakršni koli odzivi v zvezi z nasiljem starejših učencev nad mlajšimi, Krevzel pa je odgovoril,

Foto: List

Šoštanj ni nevarno mesto. Nevarni so »norci« za volanom. Ta, na primer, je hotel parkirati kar ob šanku...

Slovenske policije, reagiral pa je tudi minister za notranje zadeve. Predlagala je, da bi se zaradi doseganja večje odmevnosti v preventivne akcije policije vključila tudi KS Šoštanj. V teh akcijah bi sodelovala policija, KS Šoštanj, šole, Center za socialno delo oziroma svet lokalne skupnosti. Meni, da je bila kadrovska sprememba s strani policije pozitivna. Sprašuje, kako vidi policija problematične lokacije v Šoštanju (Vila Široko, Majerjeva vila, jezero) in kaj lahko svetujejo v zvezi s problemom prijavljanja prekrškov in kaznivih dejanj.

Božidar Pezdevšek je povedal, da lahko policist izda položnico za prekršek zoper javni red in mir le, če osebno zazna kršitev. Če nekdo prijavi hrup, morajo policisti na licu mesta hrup tudi ugotoviti. Pri prekrških, ki jih obravnava sodnik za prekrške, potrebuje policija priče, če prekrška ni sama zaznala. Postopki pri sodniku

da so bile prijave, vendar izven pouka.

Edi Vučina se je zanimal, kakšno je sodelovanje s Centrom za socialno delo. Ali so med storilci tudi povratniki? Prav tako sprašuje, za katere skupine gre. Po njegovem mnenju gre za družine, kjer so socialni problemi. Sprašuje, ali je na tem področju možno kaj storiti. Nato je Pezdevšek povedal, da v primeru obravnave kršitve mladoletnika podajo poročilo Centru za socialno delo. Tu pa se njihove pristojnosti tudi končajo. S tem centrom sodelujejo le preko svetov, kjer so ustanovljeni, ali na njihovo izrecno prošnjo.

Edi Vučina je mnenja, da bi lahko občina veliko pripomogla k izboljšanju varnostnih razmer tudi z ureditvijo urbanega okolja na način, da se socialno šibke družine preselijo v urbano primeren okolja. Problem vidi v zapuščenih občinskih objektih, v katerih živijo nekateri občani, kar je bilo sicer že velikokrat izpostavljeno.

Centralna čistilna naprava Šaleške doline

okolje II. faze CČN Šaleške doline. Na podlagi te dokumentacije je bila kot najustreznejša izbrana tehnologija čiščenja s fiksirano biomaso.

Centralna čistilna naprava Šaleška dolina je bila zasnovana pred ustjem v Penk. Ta prostor, ki ga je mati narava namenila razlitju poplavnega vala reke Pake, so prebivalci Šaleške doline po prostorski stiski, ki je nastala zaradi uničenja Družmirja v imenu energije, dodobra napolnili. Na (pre)majhnem območju se stiska »nadomestno« naselje Pohrastnik, cerkev, intenzivno kmetijstvo, zadnji rep industrijske cone, ki ga v bistvu predstavlja CČN, zgostitev infrastrukturnih koridorjev (cesta, železnica, toplovod,...) in seveda sotočje Pake, Toplice in Florjančnice, ki ob neurjih narastejo v grozeče hudournike.

Izgradnja Centralne čistilne naprave Šaleške doline, ki predstavlja pomemben korak pri zagotavljanju čistega in zdravega okolja ter razvoja občin, ki skrbijo za svoje naravno okolje, ima precej dolgo zgodovino:

1985–1987: Izdelani so bili idejni projekti čistilne neprave, lokacijski načrt, izvedbeni projekti in ostala potrebna investicijska dokumentacija ter pridobljeno gradbeno dovoljenje za I. fazo CČN.

1988–1991: Potekala je izgradnja I. faze CČN, ki je zajemala mehansko stopnjo čiščenja, linijo obdelave blata, upravno-pogonski objekt in ostalo pripadajočo infrastrukturo.

V naslednjih letih so se nadaljevale aktivnosti za izgradnjo II. faze Centralne čistilne naprave Šaleške doline, ki predstavlja izgradnjo biološkega dela naprave. S tem se bodo iz odpadne vode odstranjevale tudi ogljikove, dušikove in fosforne spojine.

1997: Izdelan je bil idejni projekt v variantnih rešitvah. Na njegovih osnovah sta bila izdelana predinvesticijski program in ocena vplivov na

1998: KP Velenje je pripravilo Dolgoročni program naložb v vodooskrbni sistem ter naložb v odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda, ki so ga občinski sveti MO Velenje, Občine Šoštanj in Občine Šmartno ob Paki potrdili. Dolgoročni program naložb v vodooskrbni sistem ter naložb v odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda je KP Velenje predlagalo Ministrstvu za okolje, prostor in energijo, da ga uvrsti v Nacionalni program varstva okolja.

1999: Ministrstvo za okolje, prostor in energijo RS je na predlog KP Velenje del Dolgoročnega programa naložb v vodooskrbni sistem ter naložb v odvajanje in čiščenje odpadnih in padavinskih voda uvrstilo v nacionalni program varstva okolja. Uvrščeni so bili projekti; II. faza Centralne čistilne naprave Šaleške doline, Čistilna naprava Šmartno ob Paki in magistralni vodovod Velenje-Šoštanj. S tem nam je bila omogočena kandidatura za pridobitev nepovratnih sredstev iz Evropske skupnosti in proračuna RS za projekt II. faza Centralne čistilne naprave Šaleške doline in Magistralni vodovod Velenje-Šoštanj.

2000: Na delegacijo EU smo poslali prvo vlogo za pridobitev mednarodnih sredstev iz naslova

predpristopnega sklada EU - ISPA.

2001: S strani EU nam je bilo odobreno 4,5 mio EUR nepovratnih finančnih sredstev pri dokončanju magistralnega vodovoda Velenje-Šoštanj in izgradnji II. faze CČN Šaleške doline. Za CČN Šmartno ob Paki pa je bilo odobrenih 63 mio SIT nepovratnih sredstev iz proračuna RS za ostale projekte iz Programa naložb pa do sedaj 350 mio SIT, skupaj 413 mio SIT nepovratnih sredstev. Iz proračuna RS pričakujemo za izgradnjo II. faze CČN še cca. 400 mio SIT nepovratnih sredstev.

2002: 18. junija je bil v atriju Velenjskega gradu s strani takratnega ministra za evropske zadeve dr. Janeza Potočnika in veleposlanika Evropske komisije Erwana Fouéréja podpisan finančni memorandum o sofinanciranju projekta.

2003: V februarju je bil objavljen razpis za izvedbo magistralnega vodovoda Velenje-Šoštanj in v aprilu tudi podpisana izvajalska pogodba s podjetjem SCT d. d. Ljubljana skupaj z NIVO d. d. Celje. Dela so bila decembra 2003 uspešno zaključena.

2004: Razpisna dokumentacija za izvedbo CČN Šaleške doline je bila potrjena s strani delegacije EU. Konec aprila je bil objavljen mednarodni razpis za izvedbo, ki bo potekala na osnovi mednarodno veljavnih FIDIC pogojev. Izvajalska pogodba bo predvidoma podpisana konec oktobra. Izvedba projekta, ki poleg izgradnje naprave vključuje tudi izdelavo projektne dokumentacije in pridobitev upravnih dovoljenj, bo trajala 600 dni.

Predračunska vrednost za izvedbo II. faze CČN in rekonstrukcijo I. faze znaša 2.240.000.000 SIT.

Predvideni viri financiranja:

900.000.000	nepovratna sredstva ISPA,
400.000.000	nepovratna sredstva iz proračuna RS,
450.000.000	takse za obremenjevanje okolja,
390.000.000	sredstva investorjev in sovlagateljcev.

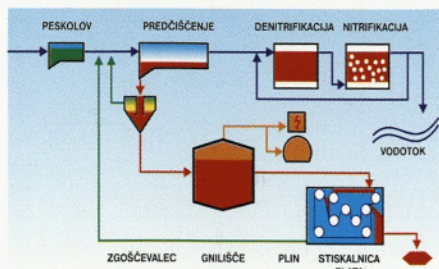
Z izvedbo tega projekta bomo dosegli cilje, ki smo si jih zadali pred njegovim pričetkom:

- zmanjšanje škodljivega vpliva na vodotoke z očiščenjem odpadnih voda pred izpustom v Pako pod zakonskimi in dodatno zahtevanimi mejnimi vrednostmi;
- velika obratovalna zmogljivost, učinkovitost in fleksibilnost naprave ob kar največji ekonomičnosti pri njenem obratovanju.

Voda je omejen in ranljiv naravni vir, brez katerega ni razvoja, zato je potrebno z njo skrbno ravnati in jo varovati. Izgradnja II. faze CČN Šaleške doline in kanalizacijskih omrežij v pojezerju Šaleških jezer je eden od najpomembnejših korakov k varovanju voda Šaleške doline in reke Savinje.

Foto: List

Tehnologija s fiksirano biomaso

Jedro izbrane naprave za čiščenje odpadne vode so reaktorji s fiksirano biomaso, v katerih se ciljno vodi oksidacija ogljika, nitrifikacija in denitrifikacija. S fiksiranjem mikroorganizmov na filtrirnem materialu dosežemo visoko koncentracijo biomase, ki omogoča znatno večjo specifično volumsko obremenitev naprave kot klasični postopki s suspendirano biomaso.

Tehnologija s fiksirano biomaso (naprava z biofiltri) bistveno zmanjša potrebni volumen naprave, objekti so za polovico manjši kot pri klasični tehnologiji in zato primernejši za naselja. Filtrirne sisteme je mogoče graditi modularno in zelo kompaktno, kar omogoča povečanje zmogljivosti. Poleg tega je možno še dodatno zmanjšati emisije vonjav in hrupa s pokritjem filtrirnih bazenov.

Ob koncu naj še omenimo, da ob izvedbi predstavljenih projektov snujemo nove okoljske projekte, za katere nameravamo kandidirati za sofinanciranje s strani evropskih skladov v naslednjem obdobju (2007-2012).

Komunalno podjetje Velenje (17. maj 2004)

Napačno vprašanje?

»Novi časi, nove metode - stare navade,« bi lahko rekel po zadnji tiskovni konferenci Komunalnega podjetja Velenje, na kateri so predstavili predvideno nadaljevanje izgradnje Centralne čistilne naprave v Šoštanju, (CČN).

Po obširni predstavitvi tistega, kar smo že dobili napisano na listu in kar v integralnem besedilu objavljamo na teh straneh, smo bili povabljeni konference pozvani, da še kaj povprašamo. Tako sem tudi pisec teh vrstic postavil naslednja vprašanja:

- Kdo se je odločil za tehnologijo nadaljevanja izgradnje CČN Šoštanj?
- Kakšne so nevarnosti v primeru »havarij« - v prvi vrsti »porušitve« biološkega procesa čiščenja?

- Kolikšno bo povečanje obremenitve reke Pake po končani investiciji nizvodno CČN?
- Kdaj bo CČN končana?
- Ali bo Mestna občina Velenje plačevala Občini Šoštanj rento zaradi dejstva, da je lokacija CČN za celo Šaleško dolino v Šoštanju?

Na »tiskovki« so bili navzoči direktor komunale Marjan Jedovnicki, Tadej Vunderl, ki je vodja projekta CČN Šaleške doline, odgovorni za investicije na komunalni Branko Naveršnik ter Milka Benčič, prisotna pa sta bila oba župana Šaleške doline, Srečko Meh iz Velenja in Milan Kopušar iz Šoštanja. Za takšen trust pet gornjih vprašanj ne bi smelo biti problem, pa vseeno ne morem reči, da sem potešil svojo radovednost.

Na vprašanje KDO je izbral tehnologijo, sem prejel odgovor, KAKO je izbor potekal.

Glede havarij, ki bi nastale zaradi porušitve biološkega procesa razgradnje ostankov čiščenja in ki se v okolju običajno zaznajo kot obupen smrad, sem prejel odgovor o vzporednem delovanju sistema tudi v primeru izpada elektrike ... kar naj bi absolutno preprečilo smrdeče napake.

Vprašanje, za koliko se bo po dogradnji CČN povečalo obremenjevanje Pake od čistilne naprave naprej, sem bil deležen začudenja direktorja, češ da bo onesnaženje manjše, saj za to bo šlo pri vsej zadevi.

CČN naj bi bila zaključena 600 dni po končanem razpisu oziroma izbiri izvajalca, ki naj bi se zgodila letos jeseni. Zato bodo, ali pa ne, kakor se je izrazil velenjski župan, v velenjskem proračunu potrebni rebalansi ... Ta izjava pa je zgolj zrcalo »predvidenih virov financiranja«, ki so zaenkrat bolj v polju predvidevanj, da ne rečemo želja, kot pa realnosti - ker: viri se bodo aktivirali, ko bo gradnja fizično stekla. Kar lahko kaže na to, da bo poleg zelenih nepovratnih sredstev šlo v glavnem za velika posojila, ki jih bomo odplačali - porabniki komunalnih storitev. Tako kot vedno.

Vidno nejevoljo pa sem povzročil z vprašanjem o renti, ki je bilo namenjeno velenjskemu županu, pa je ta prav neotesano in gladko zabrusil, da na to vprašanje že ne bo odgovoril. Zadrego, ki je nastala zaradi nevljudnosti na strani gostiteljev, je skušal galantno rešiti Marjan Jedovnicki, ki je pojasnil, da se o rentah ne razmišlja, saj že dosežanje kakor tudi predvideno obratovanje CČN poteka znotraj dovoljenih vplivov in zato do sedaj ni bilo nobenih potreb po izplačevanju rent.

Vmes je velenjski župan le prebolel šok »slabega vprašanja« in dejal, da je bilo vprašanje narobe oziroma slabo postavljeno.

Ni moja stvar, da bi učil velenjskega župana osnov bontona, toda povedati je treba, da se aroganca velenjske oblasti, ki veje iz njihovih pravil, kako občeovati v javnostjo, konča pri betonskih mejnikih z zlatim napisom VELENJE. Še posebej to velja za CČN, ki je skupni projekt, ne glede na

Tadej Vunderl, vodja projekta CČN Šaleške doline (na sredini), je predstavil do sedaj znane tehnološke podrobnosti projekta. Ob njem sta direktor Komunalnega podjetja Velenje Marjan Jedovnicki in tiskovna predstavnik podjetja Andreja Petrovič.

Župan Meh na naše vprašanje o renti ni hotel odgovoriti, češ da je vprašanje slabo postavljeno. Se je pa Milan Kopušar strinjal z direktorjem komunale, da v primeru načrtovanega delovanja CČN, ne bi bilo utemeljenih razlogov za to, da bi Velenje plačevalo ekološko rento Občini Šoštanj iz naslova CČN.

Kljub temu, da letos najbrž ne bo prišlo do načrtovane porabe proračunskih sredstev, ker se CČN še ne bo pričela graditi v naravi, v Velenju še ne vedo, ali bo potreben zato rebalans proračuna. Po obstoječi zakonodaji in občinskih odlokih, lahko župani sami kanalizirajo denar v druge projekte...

to, da bi pri tem projektu bila edina in izključna »pravica« Občine Šoštanj - sprejemanje finančnih obveznosti, kot so si jih izmislili v Velenju.

Peter Rezman

Podarimo knjigo

Ko bi bil vsak dan takšen!

Vodja centra Julijana Grošelj in Aljana Golčman, ki skrbi za otroke v Šoštanju, sta z velikim veseljem sprejela knjige, ki so jih podarili donatorji. Knjige jima je predal župan Milan Kopušar.

Občina Šoštanj je skladno z vodilno mislijo svetovnega in slovenskega dneva knjige (23. aprila), ki se glasi: »Podarimo knjigo«, organizirala veliko akcijo zbiranja knjig. Z njimi smo želeli obogatiti knjižnice Bolnišnice Topolšica, Doma za varstvo ostarelih Velenje ter Dnevnega centra za otroke in mladostnike Šoštanj.

K sodelovanju smo povabili občanke in občane ter prebivalce Šaleške doline, župane vseh 192 slovenskih občin, direktorje občinskih uprav, gospodarstvenike in politike. Spomnili smo se tudi

nekdanjih Šoštanjčanov.

Knjige smo zbirali v ulični knjigarni, ki je bila v petek, 23. aprila, na dan knjige, pred stavbo Občine Šoštanj, mnogi pa so nam knjige pošiljali po pošti. Akcija je presegla pričakovanja, saj smo zbrali 566 knjig, med njimi 61 otroških slikanic, 117 monografij in zbornikov, 43 mladinskih povesti ter 345 romanov in druge.

Knjige smo v petek, 14. maja 2004, podarili. Topel sprejem, ki so ga ob tej priložnosti pripravili v vseh omenjenih institucijah, je zgovoren dokaz, kako dobrodošle so knjige v vsakem starostnem obdobju.

Za kulturni program so poskrbeli

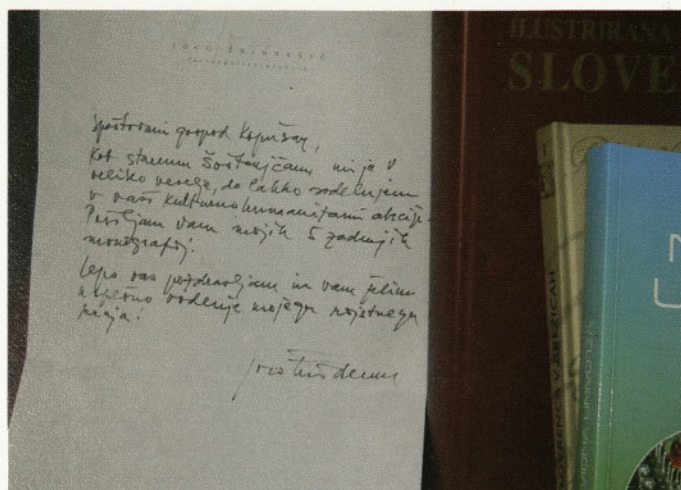
učenci OŠ KDK Šoštanj, podružnična šola Topolšica, ki so, prepričani smo, vsem zbranim polepšali dan. Med darovalci knjig so se posebej izkazali številni Šoštanjčani, župani slovenskih občin, poslanci DZ Republike Slovenije in politiki. V Šoštanju smo se veselili vsake podarjene knjige, med njimi tudi knjig s posvetili predsednika republike dr. Janeza Drnovška, zbirke knjig pisateljice Neže Maurer, serije monografij domačina Joca Žnidaršiča, podarjenih knjig dr. Bena Lukmana, dr. Franca Žerdina, Zofije Mazej Kukovič, mag. Janeza Koparča, dr. Janeza Potočnika ter otroških slikanic, ki so jih prispevali šoštanjski osnovnošolci Ajda, Anja, Aljaž, Kaja, Polonca, Aron in Dea. Obe osnovni šoli sta podarili zbirko mladinskih povesti iz šolskih knjižnic. Občina Šoštanj je podarila knjižno zbirko Vrhunci stoletja.

Na Občini Šoštanj smo posebej pozornost prebirali posvetila darovalcev knjig. V njih so darovalci izražali veselje, da lahko podarijo knjigo in sodelujejo v tej akciji, ki jo je naš rojak Joco Žnidaršič, znani slovenski fotograf in urednik, poimenoval kulturno humanitarna akcija. Izbor podarjenih knjig je navdušujoč, poznavalca pa prepriča, da so knjige podarjali pravi ljubitelji slovenske in svetovne besedne umetnosti. Opazili smo veliko tenkočutnost pri izboru ter tematsko usklajenost glede na ustanovo, kamor so knjigo želeli podariti. Z akcijo zbiranja knjig bomo zaradi letošnje velike odmevnosti nadaljevali tudi prihodnje leto. Potrudili se bomo, da bomo spet izbrali take ustanove, ki jim bo knjiga in z njo širjenje bralne kulture dan naredila prijaznejši. Vabljeni torej na ulično knjigarno v Šoštanju aprila prihodnje leto.

Foto: List

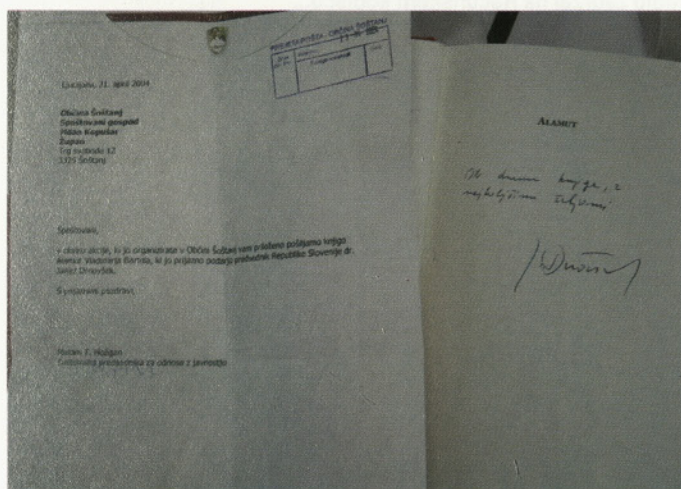
Tjaša Rehar

Referent za odnose z javnostmi

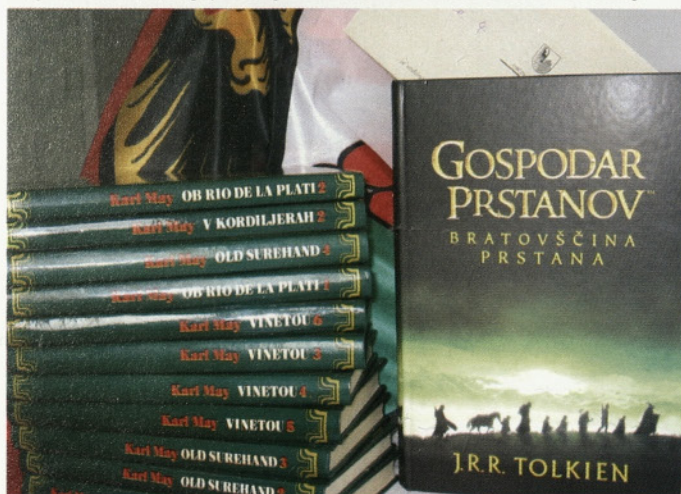

Eden najbolj znanih slovenskih fotografov in šoštanjski rojak Joco Žnidaršič je ob podarjenih knjigah zapisal:

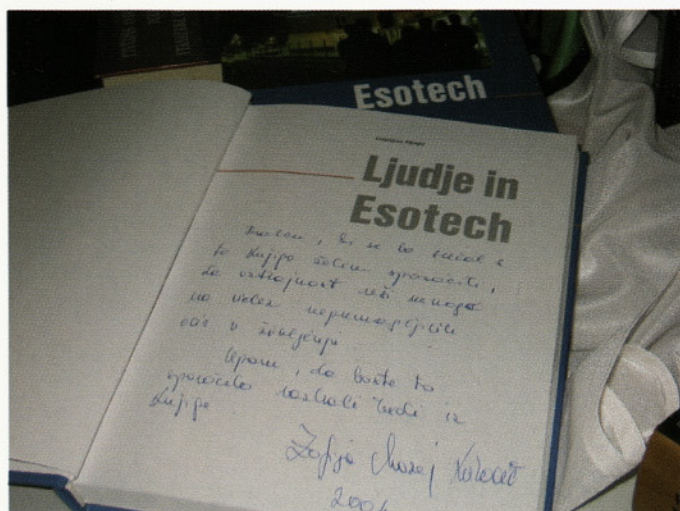
»Spoštovani gospod Kopušar, kot staremu Šoštanjčanu mi je v veliko veselje, da lahko sodelujem v vaši kulturno humanitarni akciji. Pošiljam vam mojih 5 zadnjih monografij. Lepo vas pozdravljam, in vam želim uspešno vodenje mojega rojstnega kraja!«

»Ob dnevu knjige, z najboljšimi željami!« pa je v Bartolovo knjigo Alamut, za neznane bralce zapisal dr. Janez Drnovšek, predsednik Republike Slovenije, ki se je tudi odzval vabilu Občine Šoštanj.

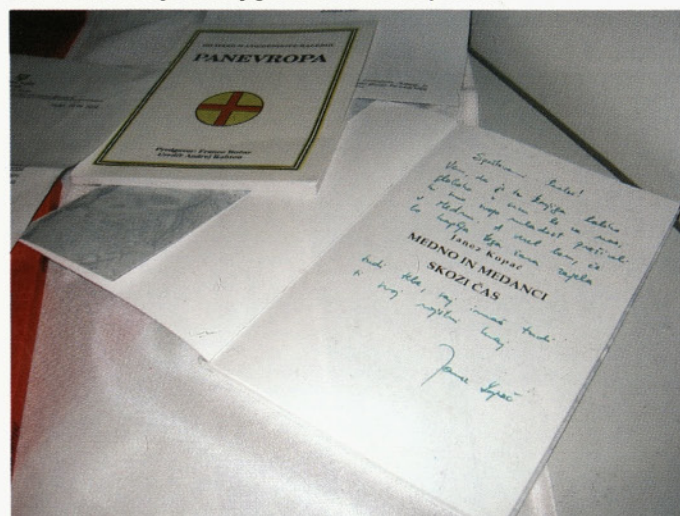
Naša generacija je odrasčala ob delih Karla Maya. Celo zbirko je v akciji podaril neznani darovalec. Sedanja generacija pa se navdušuje nad Tolkienovo »realnostjo« v romanih Gospodar prstanov. Enega je prispeval Andrej Jerin.

Mnoga podjetja veliko stavijo na kulturnost zunanje podobe. Med njimi je tudi EsoTech, direktorica Zofija Mazej Kukovič pa je v eno od podarjenih zapisala: »Bralcu, ki se bo srečal s to knjigo, želim sporočiti, da vztrajnost reši mnogo na videz nepremagljivih ovir v življenju. Upam, da boste to sporočilo razbrali tudi iz te knjige.«

Pesnica Neža Maurer je s svojih sedem knjig pesmi pospremila z dolgim in toplim pismom iz katerega veje veselje, da se tudi »politiki« še zanimajo za knjige in kulturo na splošno.

Tudi minister Janez Kopač, je podaril svojo knjigo o rojstnem kraju Mednem.

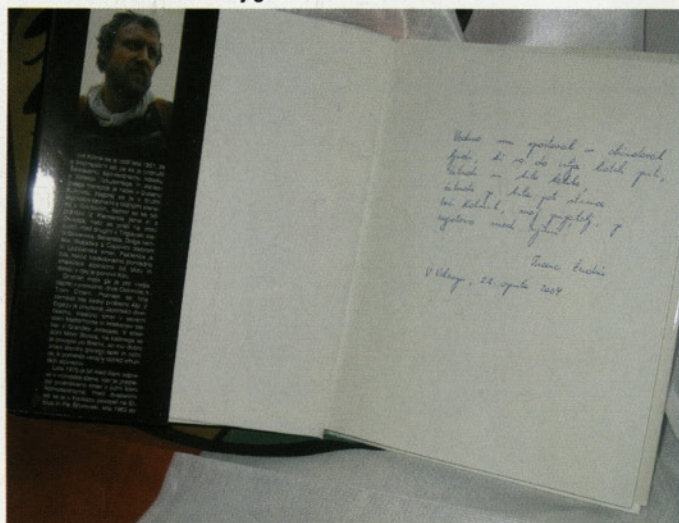
Prvi slovensko-evropski »minister« Janez Potočnik pa je za šoštanjske bralce prispeval knjigo PANEVROPA, kakopak!

Mnogi donatorji so se potrudili, da je bila že knjiga sama sporočilo, povezano z darovalcem. Tako se je rektorica in bivša šolska ministrica Lucija Čok odločila in ob knjigi poezije »rojaka« Srečka Kosovela zapisala: »Z veseljem prispevam v kulturno zakladnico to skromno »veliko« knjigo.«

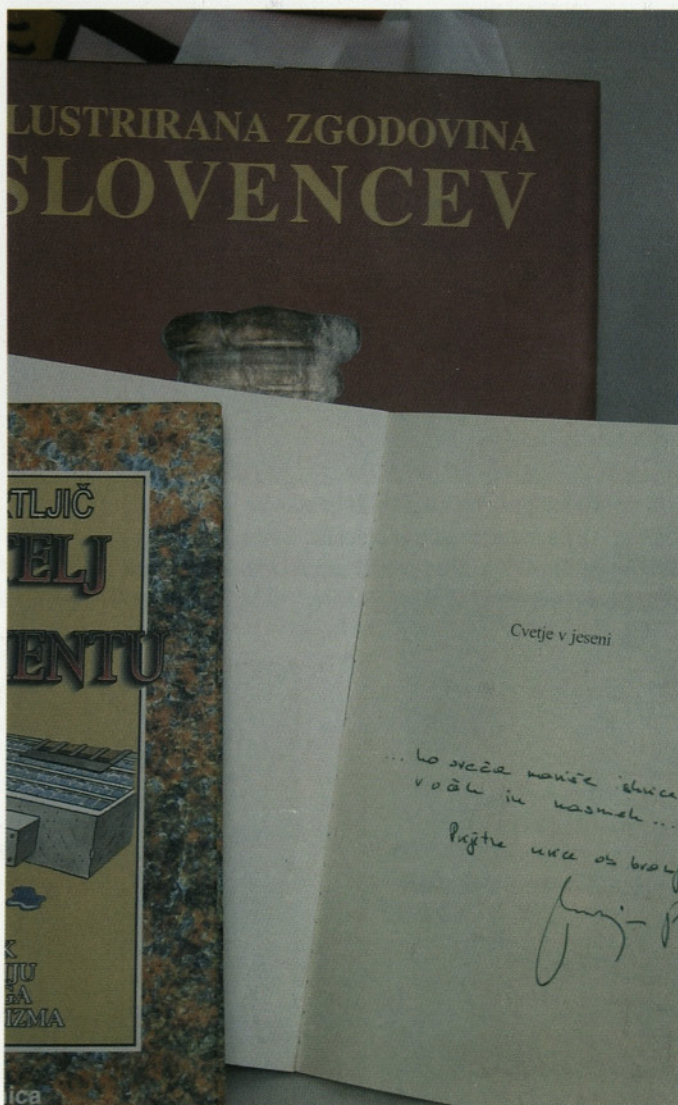
Župan Ruš je razkril, da so imeli nekaj pri njih »latinsko šolo«, iz Vranskega smo dobili »informacijo« o njihovem rojaku Schwentnerju, ki je bil založnik slovenske moderne. Igor Šoltes pa se je ravnal po reku, da vse poti vodijo v Rim. Njega bo čas na tej poti malo zadržal na Računskem sodišču...

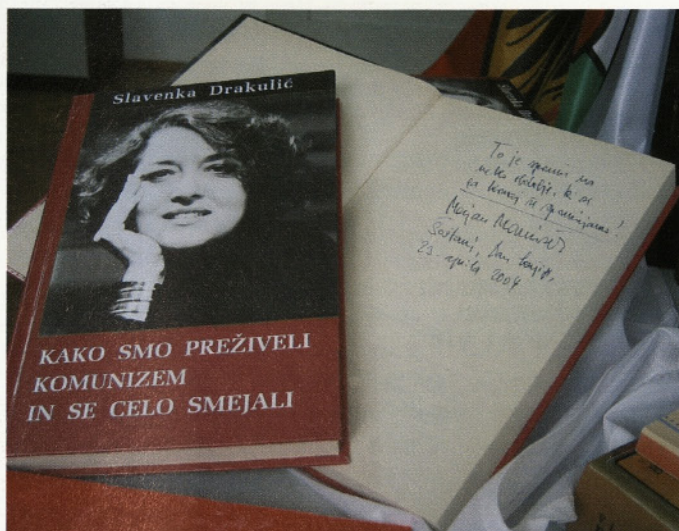
Dr. Franc Žerdin je v podarjeno knjigo svojega prijatelja dodal misli: »Vedno sem spoštoval in občudoval ljudi, ki so do cilja hoteli priti, četudi ni bilo lahko, četudi je bila pot strma. Ivč kotnik, moj prijatelj, je gotovo med njimi.«

Bralci bodo lahko potovali iz najmanjšega slovenskega kraja v svetovne širjave. Vse je v knjigah!

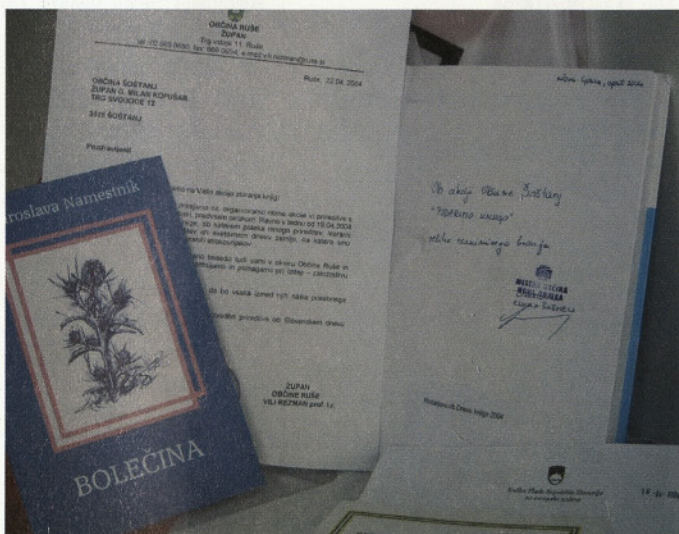
Iz TEŠa je na občino priromala Ilustrirana zgodovina Slovencev, Partliji je pridal svojo knjigo o svojem delu v parlamentu, Mirjam Povh pa nežno povest Cvetje v jeseni Ivana Tavčarja.

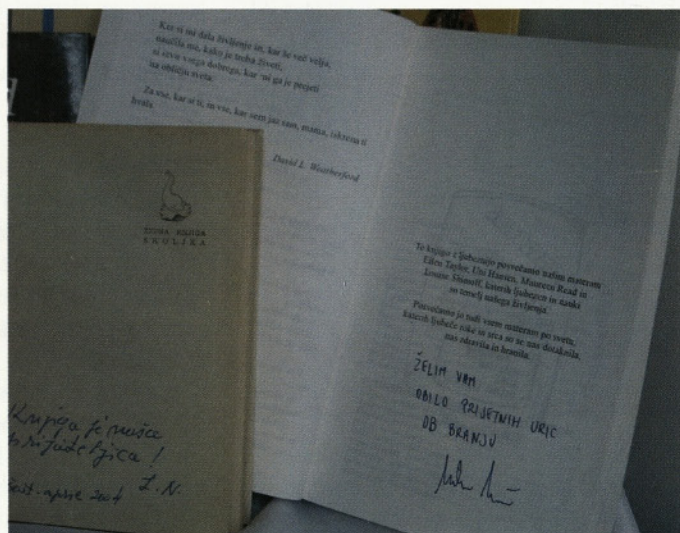
Odlično knjigo Slavenke Drakulić z naslovom *Kako smo preživeli komunizem in se celo smejali* je v treh »kosih« podaril Marjan Marinšek in v eno zapisal: »To je spomin na neko obdobje, ki se ga komaj še spominjamo.« Pa bi se ga morali večkrat. Iskrivo in humorno branje znane hrvaške pisateljice toplo priporočamo!

Med podarjenimi knjigami se najdejo tudi dela sodobnih avtorjev iz naših logov. Med njimi so *Velenjice* Iva Stropnika in knjiga Roka Poleša o treh netopirjih, ki jo je podarila Tinca Kovač iz MZPM Velenje.

Slovenski župani so se na prijazno vabilo »Podari knjigo« res množično odzvali.

Oseba, ki se je podpisala z L. N. je v knjigi zapisala staro resnico: »Knjiga je naša prijateljica«, vsem bralcem pa je ob branju župan Kopušar zaželel »obilje prijetnih uric«.

Večina otroških slikanic in knjig pravljic je našlo novi dom v Dnevnom centru za otroke v Šoštanju.

V občini Šoštanj so ob dnevu knjige, 23. aprila, organizirali veliko akcijo zbiranja knjig, v kateri so množično sodelovali tudi učenci in učitelji OŠ Bibe Röcka Šoštanj. Učenci so podarili 22 knjig, največ Anja in Kaja Podvratnik, Ajda Čebul, Azra Kulanić, Aljaž Rotnik, Jerica Drev, Dea Zager, Aron Koca ter učenci 1. d razreda. Naši delavci so v zbirko več kot petstotih knjig, ki jih je občina podarila knjižnicam Bolnišnice Topolšica, Doma za varstvo odraslih Velenje in Dnevnega centra za otroke in mladostnike Šoštanj, prispevali 24 knjig, šolska knjižnica pa 28. Ker je knjiga dobra prijateljica tudi v bolezni in osamljenosti, naj bo njena topla misel vez med nami in tistimi, ki jo bodo vzeli v roko in jim bo polepšala dan. Tako bo lepši tudi naš.

DS.

Foto: List

SLOVENSKO
PLANINSKO
ORIENTACIJSKO
TEKMOVANJEŠOŠTANJ
2004

V nedeljo, 23. maja 2004, se je malo pred 17. uro z razglasitvijo rezultatov pri Andrejevem domu na Slemenu zaključilo sedmo Slovensko planinsko orientacijsko tekmovanje v organizaciji Planinskega društva Šoštanj in Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije. Tega največjega planinskega tekmovanja v Sloveniji se je udeležilo 86 ekip oz. skupno 351 tekmovalcev iz celotne Slovenije.

Foto: Andrej Vetrnik

S tekmovanjem so mladinci in mlajši člani ter ekipe v težji odprti kategoriji pričeli v soboto s startom pri župnijski cerkvi Sv. Mihaela v Florjanu. Trasa proge je potekala čez Skorno in Lepo Njivo do Belih Vod, tekmovalci pa so na kontrolnih točkah reševali praktične naloge iz planinskih vozlov, orientacije in poznavanja planinskih koč. V večernem delu so reševali teste iz Planinske šole, splošnega planinskega znanja, poznavanja zgodovine planinstva iz zahodnega dela Šaleške doline, varstva narave ter vrisovanja točk na karte. Tekmovalci so nato prespali v podružnični osnovni šoli v Belih Vodah in se naslednji dan po-

dali na progo do Andrejevega doma na Slemenu, kjer je bil tudi cilj tekmovanja.

Za vse ostale kategorije (osnovnošolci, starejši člani, družine in tekmovalci v lažjih odprtih kategorijah) se je tekmovanje pričelo v nedeljo s startom pri podružnični osnovni šoli v Topolšici. Proge so potekale preko Topolšice, Florjana in Zavodenj do Andrejevega doma na Slemenu. Tudi v teh kategorijah so tekmovalci reševali teste zgoraj omenjenih tem in na kontrolnih nalogah izvajali praktične naloge iz orientacije, prve pomoči, varstva narave, vozlov ter poznavanja planinskih koč in gorstev.

za pridobitev finančnih sredstev iz občinskih proračunov.

Vse tekmovalce in organizatorje so na koncu pozdravili in razglasili končne rezultate Milan Kopušar, župan občine Šoštanj in poslanec v Državnem zboru RS, Jure Cencelj, predsednik Mladinske komisije pri Planinski zvezi Slovenije, Dušan Prašnikar, vodja Odbora za orientacijo pri Mladinski komisiji PZS in Bojan Rotovnik, predsednik Planinskega društva Šoštanj.

Organizacija Slovenskega planinskega orientacijskega tekmovanja zahteva veliko dela in finančnih sredstev. V organizacijo in izvedbo tekmovanja sta največ dela vložila Andreja Konovšek (vodja) in Bojan Rotovnik (tehnični vodja), v ožjem organizacijskem odboru je sode-

REZULTATI

Kategorija A (učenci do vključno šestega razreda OŠ); tekmovalo 13 ekip:

1. PD BOČ KOSTRIVNICA;
2. PD GORNJA RADGONA;
3. PD POLZELA;

Kategorija B (učenci v sedmem in osmem razredu); tekmovalo 14 ekip:

1. PD DOBROVLJE BRASLOVČE;
2. PD BOČ KOSTRIVNICA;
3. PD PODNANOS; 4. PD LAŠKO;

Kategorija C (mladinci od 1. letnika SŠ do vključno 26. leta); tekmovalo 15 ekip:

1. PD LAŠKO;
2. PD DOMŽALE;
3. PD GORNJI GRAD;

Kategorija D (člani od 27. do vključno 39. leta starosti); tekmovalo 6 ekip:

1. PD VELENJE;
2. PD SLIVNICA PRI CELJU;
3. PD LOVRENC NA POHORJU;

Kategorija E (starejši člani nad 40. letom starosti); tekmovalo 9 ekip:

1. PD POLZELA;
2. PD GORNJI GRAD;
3. PD RUŠE;

Kategorija F (družine); tekmovalo 5 ekip:

1. PD RUŠE;
2. PD DOBROVLJE BRASLOVČE;
3. PD NAZARJE;

Kategorija G1 (lažja odprta kategorija); tekmovalo 5 ekip:

1. PD VINSKA GORA;
2. LUMPIJI;
3. PD POLZELA;

Kategorija G2 (lažja odprta kategorija - tekmovali na najlažji progi); tekmovalo 10 ekip:

1. PD VRANSKO;
2. PD BOČ KOSTRIVNICA;
3. PD ZABUKOVICA 1;

Kategorija H (težja odprta kategorija); tekmovalo 9 ekip:

1. GRS CELJE;
2. PZS INŠTRUKTORJI 2;
3. PZS INŠTRUKTORJI 1;

lovalo še pet članov (Barbara Mavsar, Brina Jerič, Matej Kortnik, Jure Grudnik in Janez Kugonič), skupno pa je pri izvedbi pomagalo okoli 40 aktivnih članov Planinskega društva Šoštanj. Ni pa si mogoče zamisliti uspešne izvedbe tekme brez pomoči Taborniškega društva Rod Pusti grad iz Šoštanja.

Tekmovanje so podprli: Fundacija za šport in Občina Šoštanj (glavna pokrovitelj), Kmetijska zadruga Šaleška dolina z.o.o., založba Sidarta, založba Znanstveno raziskovalnega centra SAZU, Hervis, Mlekarna Celeia, Pekarna Presta, Pekarn in trgovina Roter, ERA d.d., Termoelektrarna Šoštanj, Zavod za kulturo Šoštanj, GRSS - postaja Celje Gostilna in pizzerija "Kajuh" in Planinska zveza Slovenije ter planinska društva Ljubljana Matica, Maribor Matica, Celje Matica, Domžale in Kranj.

Pomagali so nam tudi krajevne skupnosti Bele Vode, Topolšica in Šentvid, podružnični osnovni šoli v Belih Vodah in Topolšici, gasilci PDG Lokovica in Topolšica ter župnijski urad Sv. Mihaela Šoštanj.

Vsem hvala in nasvidenje na Slovenskem planinskem tekmovanju 2005, ki bo naslednje leto potekalo v Laškem.

Podrobnejše informacije o tekmovanju in vsi rezultati so dostopni na spletni strani www.orientacija.net.

Andreja Konovšek

Foto: Andrej Vetrnik

Foto: Andrej Vetrnik

Foto: Andrej Vetrnik

Državno prvenstvu v namiznem tenisu v Šoštanju

SPIN je bil organizator državnega prvenstva v namiznem tenisu Republike Slovenije. Turnir je bil odigran 15. 5. 2004 v športni dvorani Šoštanj. Udeležilo se ga je 75 igralk in igralcev. Z lepimi rezultati so se izkazali tekmovalci SPIN-a, kar je razvidno iz uvrstitev. Za izvedbo tekmovanja se zahvaljujemo sponzorjem: Termoelektrarni Šoštanj, Krajevni skupnosti Šoštanj, Kmetijski zadrugi Šaleške doline z. o. o., Pekarni Ročnik, Gradbeništvu Fajdiga Franc in Foto Tekaucu ter ostalim članom kluba SPIN.

Rezultati so naslednji:

Ženske do 39 let:

1. Tina Žerovnik (Borovnica)
2. Mateja Grdina (Ljubljana)
3. Jolanda Belavič (SPIN)

Ženske nad 40 let:

1. Ivana Mesec (Ljubljana)
2. Draga Lapajne (Kranj)
3. Edita Malik (Brestanica)

Moški do 40 let:

1. Bogdan Simončič (Velenje)
2. Ivan Zera (SPIN)
3. Primož Gajšek (Dobova)

Moški od 40 do 50 let:

1. Darjan Vizjak (Rake)
2. Gorazd Petrovčič
3. Silvo Vižantini (Vrhovo)

Moški od 50 do 60 let:

1. Dušan Božato (Gorica)
2. Jože Pogačar (Kranj)
3. Dragan Stanković (Ljubljana)

Moški od 60 do 65 let:

1. Julij Jug (Gorica)
2. Adolf Marcen (Trbovlje)
3. Peter Kralj (Maribor)

Moški od 65 do 70 let:

1. Ergelbeit Rajšp (Maribor)
2. Boris Kosovel (Goñca)
3. Janez Svojšak (Škofja Loka)

Moški nad 70 let:

1. Vlado Petrovič (Kranj)
2. Janko Novak (SPIN)
3. Pavel Dolinar (Ljubljana)

Dvojice ženske:

1. Žerovnik – Gerdina (Kranj)
2. Mesec – Belavič (SPIN)
3. Malik – Lapanja (Brestanica)

Dvojice mešane:

1. Mesec – Stanković (Ljubljana)
2. Žerovnik – Porenta (Kranj)
3. Gerdina – Peršin (Žirovnica)

Dvojice moški do 39 let:

1. Gajšek – Zera (SPIN)
2. Simončič – Vok (Velenje)

3. Štor – Lenko (Celje)

Dvojice moški od 40 do 50 let:

1. Urbajs – Vizjak (Trbovlje)
2. Kosem – Vižantini (Ankovo)
3. Salkič – Stropnik (SPIN)

Dvojice od 50 do 60 let:

1. Vitanc – Škoberne (Gomilsko)
2. Marcel – Vodlan (Trbovlje)
3. Božato – Žgavc (Gorica)

Dvojice od 60 do 65 let:

1. Bratuš – Jug (Gorica)
2. Kralj – Rajšp (Maribor)
3. Leber – Marošič (SPIN)

Dvojice nad 65 let:

1. Bartool – Pogačnik (Trbovlje)
2. Petrovič – Svöljšek (Kranj)
3. Markič – Pretnar (Kranj)

Tone Leber

Odbojcarski turnir Šoštanj 2004

Odbojcarska sekcija v okviru Športnega društva Termoelektrarne Šoštanj je organizirala zelo kakovosten rekreativni turnir v odbojki. V moški konkurenci je nastopilo 8, v ženski pa 6 ekip. Udeležba je bila res na visokem nivoju prav tako tudi organizacija. O kakovosti odbojcarske igre pa tudi ne gre izgubljati besed. Tekmovalci in tekmovalke so v glavnem sami bivši igralci slovenskih klubov. Tudi v športnem »pokoju« niso pozabili, kako se odbojka igra in predvsem kako se bori za dober rezultat. Na koncu pa ostanejo zmagovalci in poraženci ...

REZULTATI – MOŠKI:

1. mesto Izola
2. mesto ODV
3. mesto Maribor
4. mesto B. S. Gorenje
5. mesto KNAPI
6. mesto TEŠ
7. mesto GORICA
8. mesto KANAL

REZULTATI – ŽENSKE:

1. mesto Mozirje
2. mesto Gorica
3. mesto Škale
4. mesto TEŠ
5. mesto RUDNIK
6. mesto KANAL

Po tekmovanju je sledil družabni del turnirja. Tudi zaradi druženja in obujanja spominov so takšna srečanja zelo dobro obiskana.

Turnir je v celoti odlično uspel, saj poleg vsega naštetega v športni dvorani in pozneje na plesišču ni bilo nobene poškodbe.

Ljubo Globačnik

Aprilska turnirja Športnega društva Šoštanj

Športno društvo Šoštanj vsako leto organizira več turnirjev, ki so večinoma namenjeni rekreativnim športnikom. Tako je društvo v letu 2003 izvedlo turnirje v kegljanju, košarki, nogometu in odbojki.

V programu dela Športnega društva Šoštanj za leto 2004 je predvidenih kar pet različnih turnirjev. Prvi med njimi je bil odprti turnir v kegljanju za moške in ženske, ki je potekal v soboto, 17. aprila 2004, v kegljišču TEŠ-a. V moški konkurenci je bil končni vrstni red (1 x 50 metov): Alojz Povše (223 kegljev), Branko Drev (202 keglja), Mirko Brešar ml. (198 kegljev), Stanko Esih, Stanko Fidej, Gojko Živkovič, Roman Drev, Franc Kramer, Mirko Brešar st., Janko Kugonič, Stane Koren in Miro Oman. V ženski konkurenci pa je bil vrstni red (1 x 50 metov): Cilka Dobnik (184 kegljev), Andreja Pečovnik (181 kegljev), Alojzija Rihtaršič (175 kegljev), Terezija Verbič, Darinka Skaza, Slavica Hajsek in Betka Tomec. Vodja turnirja je bil Nino Ošlovnik.

Že dan kasneje je bil v telovadnici Partizan v sodelovanju z veterani Elektre izveden spomladanski turnir v košarki. Udeležile so se ga tri ekipe, in sicer ekipa veteranov Pivovarne Laško, ekipa Velenja in domača ekipa veteranov Elektre. Rezultati tekem:

* Elektra veterani : veterani Pivovarne Laško (81 : 69),

* Velenje : veterani Pivovarne Laško (80 : 60),

* Elektra veterani : Velenje (67 : 82).

Prvo mesto na turnirju je zasedla ekipa Velenja pred domačo ekipo in ekipo Pivovarne Laško. Vodja turnirja je bil Peter Rotovnik.

V mesecu maju bo potekal turnir v namiznem tenisu, za poletje je predviden turnir v malem nogometu in za jesen še turnir v odbojki.

Bojan Rotovnik

Osnovna šola Bibe Rôcka Šoštanj

Najžlahtnejši uspehi naših učencev

Uspešnosti učencev OŠ Bibe Rôcka na različnih področjih in pri številnih dejavnostih navadno izčrпно poročamo ob koncu šolskega leta in tudi letos ne bo drugače. Ker pa smo mnenja, da si nekateri dosežki, odeti v zlato in srebro, zaslužijo več kot le kakšno vrstico v natrpni beri odličnih rezultatov, predstavljenih v zaključnem poročilu, jim bomo nekaj več pozornosti namenili v naslednjih vrsticah.

Tudi v tem šolskem letu so učenci pridno nabirali nova znanja in veščine, jih spretno predstavili javnosti in bili za to večinoma bogato nagrajeni. Največje uspehe so dosegli učenci na angleškem in kemijskem tekmovanju, pa tudi bera priznanj na drugih področjih je vse prej kot skromna.

»Tekmovanja iz angleškega jezika za osnovnošolce potekajo že štirinajst let. Učenci naše šole so se jih vedno udeležili, enkrat bolj, drugič manj uspešno. V teh letih so se tekmovanja vsebinsko in organizacijsko spreminjala.

Glede na to, da imajo danes otroci veliko več možnosti poslušanja in govorjenja angleščine, so tudi znanje in rezultati na tekmovanjih vedno boljši. Televizija, glasba, medmrežje... ponujajo nešteto možnosti spontanega ter zanimivega učenja tujega jezika, zato so tudi kriteriji za pridobitev srebrnih in zlatih priznanj tu strožji kot pri ostalih predmetih. V vseh teh letih so naši učenci osvojili tri zlata in enajst srebrnih priznanj na državnem tekmovanju, bronasta s šolskih bi prešli s težavo. Poleg učencev z zavirljivim znanjem pa imajo nekateri pri učenju angleškega jezika precej težav, kljub sistematičnemu šolskemu delu in prej omenjenih možnostih. Res pa je, da je učenje tujega jezika zelo zahteven in kompleksen proces, ki se nikoli ne konča,« sta svoje razmišljanje o tekmovanju in pouku angleškega jezika strnili mentorici Zdenka Klanfer in Vida Rehar.

Šestega februarja smo se jaz in še štirje učenci naše šole, ki smo najuspešnejše prestali šolsko, udeležili tudi državnega tekmovanja iz znanja angleščine. Tekmovalci celjske regije smo preizkušali svoje znanje v Šempetru v Savinjski dolini, istočasno je tekmovanje potekalo tudi drugod po Sloveniji.

Foto: Darko Jug

V Šempetru nas je bilo štirideset, kar pet z OŠ Bibe Rôcka Šoštanj. Največji poudarek je bil na razumevanju branega in tvorbi lastnega besedila. Izhodiščno gradivo za tekmovalce je bila knjiga Robinson Crusoe, ki jo je napisal Daniel Defoe. Test je bil zelo zahteven, a sva s sošolcem Darianom vseeno dosegla vse možne točke in si prislužila zlati priznanji. Uspeha sva seveda zelo vesela in težko pričakujemo slavnostno podelitev.

Jana Šramel, 8. razred

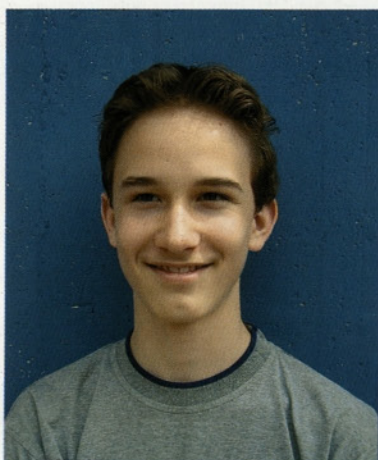

Foto: Darko Jug

Za ta dogodek smo se vsi tekmovalci precej pripravljali, v veliko pomoč sta nam bili mentorici Zdenka Klanfer in Vida Rehar. V primerjavi z nekaterimi učenci sem se pripravljaj manj, zato nisem vedel, ali bo moje znanje zadoštovalo za napredovanje na državni ravni, a se

je na koncu izkazalo, da je moj način priprave učinkovit, saj sem podobno kot sošolka Jana na državnem tekmovanju v Šempetru segel po zvezdah s stoodstotno rešeno nalogo. Moj način priprave je vključeval delo z računalnikom. Zelo natančno sem si namreč zapisal obnovo knjige, ki je bila osnovno gradivo za to tekmovanje. Moj in Janin uspeh pa nista bila osamljena, saj ga je s srebrnim priznanjem oplemenitil še sošolec Aleksander Pečovnik, preostala dva tekmovalcema pa sta priznanji ušli za las. To tekmovanje mi je pomenilo velik izziv, pomemben dogodek in seveda odličen uspeh.

Darian Žerdoner, 8. razred

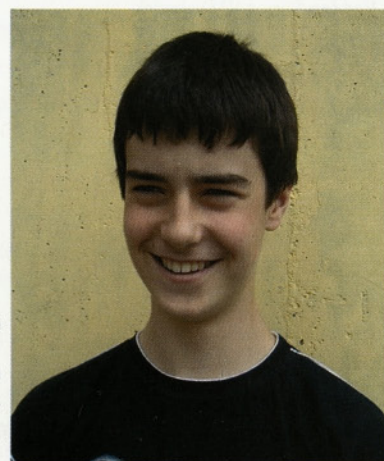

Foto: Darko Jug

Že skoraj pregovorno uspešni pa so tudi naši učenci pri dokazovanju znanja kemije. V tem šolskem letu se je mentorica Marica Rožič na državnem tekmovanju skupaj s svojimi učenci veselila dveh zlatih in enega srebrnega priznanja – uspešni so bili sedmošolci, z zlatim Preglovim priznanjem nagrada Mia Zager in Dario Šiljeg, ter Darja Pergovnik, ki je prejela srebrno priznanje.

Konec marca smo se učenci, ki smo bili najuspešnejši na šolskem tekmovanju iz znanja kemije, odpravili na regijsko tekmovanje v Rečico ob Savinji. Toplo so nas sprejeli in razblinili našo tekmovalno tremo z uprizoritvijo šolske ure kemije. Bilo je enkratno. Nato smo na vratih učilnic poiskali svoje ime in nestrpno pričakovali nadzorne učitelje z nalogami. Sam test se mi ni

zdel zahteven, saj so bile naloge razumljive in nedvoumne, brez vsakih zank, ki smo jih učenci sicer vajeni. Že po tekmovanju sem imel dober občutek, čez nekaj dni pa sem izvedel, da sem zbral dovolj točk za zlato Preglovo priznanje. Bil sem presrečen, saj je to moje prvo priznanje najlahtnejšega sijaja.

Dario Šiljeg, 7. razred

Foto: Darko Jug

Bilo je super! Sprva sem bila tako nervozna, da sem se vsa tresla, a po igrici, s katero so nas na začetku počastili organizatorji tekmovanja, sem se sprostila. Ko smo se razporedili po razredih, sem ugotovila, da so okoli mene sami neznani obrazi. In tega sem se prestrašila. A dobila sem list z nalogami in spoznala, da ni tako težko, kot izgleda. Rešila sem jih brez težav, seveda se je vmes nekajkrat zataknilo, a me to ni zmotilo. Ob novici, da sem dobila zlato priznanje, tega preprosto nisem mogla verjeti. V celem testu sem zgubila le šest odstotkov točk, kar je izjemen uspeh.

Upam, da bom imela v naslednjem šolskem letu dovolj energije, volje in sreče za ponovitev takšnega uspeha. To je zame prijetna in zanimiva izkušnja.

Mia Zager, 7. razred

Ostalih uspehih naših učencev bomo kot rečeno natančneje poročali v poročilu ob koncu šolskega leta, ob tej priložnosti pa

omenimo samo še učence s srebrnimi priznanji z državnega nivoja tekmovanj, ki smo jih dosegli na skoraj vseh področjih. Poleg že navedenih priznanj iz znanja angleščine in kemije so srebrna prejeli še Lucija Rožič in Lilijana Podvinšek iz znanja slovenščine (mentorica Danica Sovič), Lucija Rožič in Dario Šiljeg iz znanja zgodovine (mentorica Jožica Razbornik – Kukovičič), Jana Obšteter, Rok Pisanec, Dario Šiljeg, Lidija Juvan in Luka Kovač iz znanja matematike (mentorici Julita Jamnikar in Marija Podvratnik), Dario Šiljeg, Darja Pergovnik, Špela Koren in Jernej Hudournik iz znanja fizike (mentorici Julita Jamnikar in Marija Podvratnik) ter Katka Koren, Dea Zager, Rok Pisanec, Lucija Rožič in Špela Koren iz znanja logike (mentor Darko Jug).

Vsem dobitnikom priznanj, ostalim prizadevnim tekmovalcem, ki jim je za osvojitve vidnejšega rezultata morebiti zmanjkal le kanček sreče, in njihovim mentorjem za doseženo iskreno čestitamo.

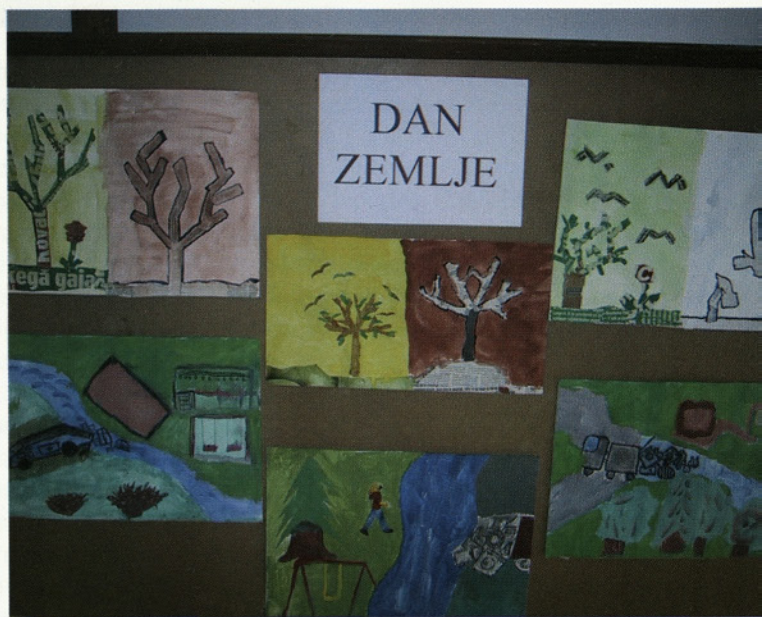
Za OŠ Bibe Rčka Šoštanj
Danica Sovič

Osnovna šola Karla Destovnika Kajuha Šoštanj - podružnica Topolišica

Dan Zemlje

Foto: KDK

Radi jo imamo, to našo ZEMLJO, a hkrati se prav nič ne zavedamo, kako zelo smo neprijazni do nje. Vsak dan se v šolo in službo peljemo z avtomobilom, čeprav smo doma zelo blizu. Ampak, nam se ne ljubi. Mi smo tako neznansko pomehkuženi, da ne znamo napraviti niti nekaj neznatnih korakov, ki bi tudi nam dobro deli. Izgovarjamo se, da

nimamo časa in s tem škodimo sebi, ker so naše mišice vsak dan manj sposobne, in Zemlji, ki zaradi izpušnih plinov vsak dan teže diha. Jezimo se na tiste, ki kadijo, na ogromne dimnike tovarn, sebe, ki sedimo v avtomobilu, pa nikoli ne okaramo.

Mi smo se v šoli pogovarjali o tem. Pri likovni vzgoji smo ustvarjali na to temo in danes, ko

naša Zemlja praznuje, smo očistili okolico šole. Bilo je zabavno in vsaj malo smo praznovali NJEN ROJSTNI DAN. Čim dlje bi jo radi ohranili zeleno in zdravo.

Učenci in učiteljice

Tema Meseca: **Evropa zdaj!**

Ni poti nazaj

Foto: Slikovni arhiv EU

“Dobrodošel v prijetno družino evropskih narodov, spoštovani slovenski prijatelj!”

Evropska unija vstopa v novo obdobje:

1. maja 2004 se ji je pridružilo deset novih držav in tako se je miroljubno zaključilo obdobje povojne razdvojenosti evropskih držav. Širitve EU je neustavljivi proces, ki bo položil temelje trajnega miru, stabilnosti in napredka za vse prihodnje generacije. Člani evropske družine so združili svoje moči in zmožnosti, da dodatno spodbudijo razcvet in blaginjo razširjene Evropske unije. S širitvijo bo ta pridobila kulturno bogastvo in regionalno raznolikost ter tako postala še bolj zanimiva za življenje in delo. No, pa smo noter. V Evropi! Menda bo prinesla vse, kar nam še ni prinesla demokracija. Če

tukaj razkrijem svoje skromno mnenje, sem skeptik okoli teh evropskih optimističnih napovedi o nekem blagostanju človeštva v bodoče. Ampak se bom pustila presenetiti tej evropski eliti, če jim bo le uspelo – presenetiti me, mislim, pozitivno. Pravzaprav nimam namena širiti kakšne antipropagande v tej smeri, samo kar je res, je res. Evropa se nas je pravzaprav dotikala nekako posredno že ves čas svojega obstoja. Ogromno se je o njej govorilo, vse smo kar naenkrat začeli preračunavati v evre, marke so tonile v pozabo. Najbolj optimistične napovedi so prihajale iz političnih krogov. Prav evforično in napihnjeno je bilo napovedovanje politikov in tudi novinarjev ob vstopu v Evropsko unijo. Medtem so ljudje hodili in zmajevali z glavami, češ kaj naj bi ta EU zdaj predstavljala in kaj bi se od nje lahko pričakovalo, kako bo izboljšala gospodarstvo, in širili strah pred uničenjem naših kmetov. Letošnji prvi maj je bil prava zmeda, nekateri so leta in leta na ta dan praznovali praznik dela, zdaj pa prihrumi ta Evropa in tako prevzame oblast v svoje roke. Po vrhu tega ji je treba peti še slavo. Medtem nas naš politični svet prepričuje, da je to tisto, kar si Slovenci zaslužimo.

Torej srečni bodimo, da so nas vzeli medse, mi »bečki konjušari« ali »evropski Balkanci«, kot se sliši v kakšni dvorani političnih logov naših bližnjih sosedov. Da ne bo kaj narobe, naj pojasnim, da se jaz ne štejem ne med ene ne med druge! Sej verjetno marsikdo med vami ob takšni karakteristični označbi Slovencev tudi težko ostane tiho ali pa kar naravnost izbruhne. Ampak zdaj bo vse drugače, ko je Evropa pred vrati. Menda se bo celo mleko pocenilo, za začetek. In za začetek je »šlo gor« tudi avtomobilsko zavarovanje. Obetavno! Eno bližnje srečanje z Evropo sem pred kratkim doživela sama. Zaradi urejanja nekih listin sem se znašla pri notarju. Ob dogovorjeni uri me sprejme in skupaj pregledava dokumente. Ugotovljeno je bilo, da so dokumenti sestavljeni dobro, da se z vsebino strinjam. Zato listine podpisem in počakam na overitev. In moram poudariti, da ni bilo potrebno niti predolgo čakati. Vsa stvar je delovala sicer uradniško, ampak znosno, papirji so šelesteli, fotokopirni stroj je delal, štampiljke so tleskale. Zadovoljna sem sedela na hodniku, ker sem imela občutek, da je zadeva stekla kot po maslu. Vse dokler ni stopil predme notar z lepimi mapami v roki, povedal, koliko znaša njegov trud za opravljeno delo, in čakal na plačilo. Znesek je bil nesramno visok. Mislim, da je bil moj izgled v tistem začudenju prav smešen še kar nekaj trenutkov po tistem, ko sem slišala znesek. Seveda nima človek v takšni situaciji nobene druge rešitve kot plačilo. Ko sem se odpravljala iz stavbe, predvsem z željo, da pridem na zrak, sem v mislih delala povzetek njegovega dela. Nezaslišano, človek je za maksimalno dve uri svojega dela zaslužil skoraj pol moje mesečne plače. Fino sem se na koncu nasmejala sama sebi: torej je res, Evropa prinaša večje plače. Evropa nas pač zdaj pričakuje, ponuja namanj, seveda spremembe, slabe in tudi kakšno dobro bo potegnila iz svojega (levega) žepa. Na neki spletni strani sem prebrala nekaj najbolj odmevnih slovenskih značilnosti v Evropi, med njimi sta tudi naša potica in žganje.

Tudi na naših cestah je že mogoče videti avtomobile, ki imajo evropsko označene tablice, le-te pa niso obvezne. Pristojni pra-

vijo, da jih nikomur, ki se čisto iz lastnega interesa ne bo odločil zanje, ne bo treba menjati vse dokler mu stare tablice ne bodo zbledele ali odpadle. Jaz sem zagotovo ena tistih in prepričana sem, da ne edina, ki mi ta menjava tablic na izbiro ustreza.

Torej tukaj smo nekje na sredi (beri na jugu) Evrope, lahko samo upamo, da nam pošlje vsaj sonca, resnično ga že potrebujemo. To bo vplivalo na boljše počutje, ki bo nekako prineslo optimizem v naše razmišljanje in pogled. Polni optimizma bomo videli Evropo kot veliko mamo, ki bo skrbela za vse nas, ki sami nismo znali skrbeti najbolje zase.

Žive naj vsi narodi, ki hrepene dočakat' dan.

(God's blessing on all nations, who long and work for that bright day)

Andreja P. M.

Vstop v Evropo, vstop v omejenost

Povabilo, da napišem nekaj o novem času, času vstopa v EVRO-PO, me je nekako zdrnilo. Kajti vedel sem, da nas nezavedni subjekti oziroma politiki ter duhovna manipulativna srenja, v nasprotju z zavedajočim se in meditativnim duhom, zopet zapirajo v umetne in omejene tvorbe.

Pogled na Zemljo iz točke oddaljenega vesolja nam nudi lepoto našega lebdečega planeta, ki izžareva svojevrstno popolnost, umeščeno v vesoljni mozaik. Iz te perspektive ni videti nič drugega kot modro zeleni živi organizem, ki diha v eksistencialno skladnem ritmu. Iz tega pogleda, kjer se meditativno poglobljamo, ni videti na Zemlji nobenih mej, nacionalnih razločkov, vladavin ali sistemov, kajti vse je eno, vzvišeno, usklajeno, dovršeno in seveda popolno od ene neskončnosti do druge na vekomaj. Od tukaj ni videti ne združene Evrope, ne združene Amerike, ne Nata, ne kaj sorodnega in podobnega. Ne vidi se nobenih delitev, ne na sever, ne na jug, vzhod ali zahod, občutimo lahko samo smer - globina. Lepota te celosti nas tako preplavi, da lahko Zemljo, to lebdečo kroglo, vzamemo samo za en samcat namen. Ples, radost in veselost praznovanja ter čaščenja plešočega človeka, ki

živi v miru s celim svetom, s svojimi živalmi in čistim okoljem, ki mu nudi vsa bogastva sveta.

Toda kakor hitro obrnemo hrbet naši pravi naravi, naravi srca in jo zamenjamo z znanstveno glavo, ki jo vodi kapital, se opazovanje popolnoma spremeni. Na ekskurziji je videti drugačno sliko, zgodbo, ki ruši naš

pravi sistema, ki v prvi vrsti vzpodbuja ljudi v tekmovanje, ki se začneja že od prvega dne šole in traja vse tja do starosti. Vsakodnevno lahko vidimo, da Organizacija združenih narodov ne pomeni nič. Argument moči in kapitala ter potrošniško klonirane množice peljejo stvari v brezno pogube. Človekova duša ostaja prazna, predvsem zaradi ljudi,

Foto: Slikovni arhiv EU

notranji mir, kajti umni človek je ustvaril kaotično patološko stanje na domačem planetu. To stanje ne more nadomestiti niti celotna lepota narave z vsemi gorami, otoki cvetlic, gozdov, umetnost ali kateri koli drugi vzneseni preblisk vzhičenega človeka. Kot bolni človek dobi »raka«, tako je Zemlja dobila »človeka«, ki uničuje in razjeda ta naš planet. Bolezen, ki jo je povzročil človek v svojem nezavednem hlastanju po minljivem in končnem, se imenuje antimedikultiracijski proces. V svoji pozabi ljudje rišejo meje na ozemljih, se zapirajo v lastne omejenosti, medtem ko druge izrivajo in puščajo revne in izkoriščane. Pa ne mislim revne samo v smislu denarja, ampak predvsem v duhu.

To so samo nekakšne tolažilne tablete, s katerimi pač ne moremo odpraviti vzroka, ampak lajšamo trenutne boleče težave. Človek je povzročil preveliko trpljenje sebi, drugim vrstam življenja in pregloboko zasadi bolečino v zemeljsko dušo.

Zakaj prihaja do takšnih anomalij na našem planetu? Kdo je odgovoren za trenutno stanje? Kako dvigniti človekovo zavest?

Odgovor je v popolni preobrazbi človekovega življenja, v obratu od glave k srcu in od

ki nosijo v sebi politično naravo. Dvoličnost in nedoslednost v sledenju svoji pravi naravi nas vodita po duševni puščavi. Združevati se je bilo venomer pravilno, a le takrat, ko je resnično in pristno. Risanje umetnih mej in združevanje v eno skupnost, ki nima nobenih drugih temeljev kot kapital in argumente moči, ne vodi v boljše človekovo počutje. Morda se bodo izboljšali materialni pogoji, vprašanje pa je, za kakšno ceno. Cena je popolno človekovo potiskanje v prikrito nesvobodo, ki je tako prikrita, da jo malokomu uspe spregledati. Temu se reče počasen in nezaveden človekov duhovni propad, obenem pa propad Zemlje, ki jo izkoriščajo na grozovit način. Svet nikoli ne uničuje posledica, ampak vzrok, ki je globoko ukoreninjen v človeku političnega kova, ki vedno manipulira s seboj in tistim, ki to dopušča zaradi sorodnih težav. Vsi tako imenovani ljudje politične in preračunljive narave se venomer pritožujejo nad življenjem in izražajo stalno nezadovoljstvo. Vidimo jih, kako se dan na dan pripravljajo za politično prevlado, ne znajo pa rešiti preprostih nalog, ki jih potem nalagajo na pleča neuke množice. Kako pa naj bi bilo drugače, saj so bili izvoljeni od

neuke množice, ki nima znanja. Kdor je poučen, ve, da znanje prihaja od zgoraj, ne od spodaj. Tako dobimo krog, ki ne obvladuje najpreprostejših zadev v parlamentu. Vse na račun obstanka na položajih. Če bi bilo drugače in bi znanje prihajalo od zgoraj, ne bi bilo potrebno imeti nobenih volitev in vsi ljudje bi temu znanju in srčnim odločitvam preprosto zaupali. Zaradi nenehne borbe politiki in podobni vzbujajo v ljudeh sorodne prepirljive in nedorasle mentalne vzorce, kar pa je zelo slabo. Temu se reče vnos patolo-

je nad življenjem. Kajti ve, da ima vse, kar je potrebno in nujno.

Mišljenje, da je združevanje v Evropo samo prehod in trenutnost, samo stopnja rasti do boljšega celostnega in enojnega, ki bi naj nekoč bilo, je samo za naivne, ki vedno upajo v prihodnost. Tisti, ki so pristali takšnega prihodnjega in preračunljivega, venomer izgubljajo sedanjost in resničnost. Vendar je vse to že stvar vsakega posameznika, ki se sam odloča, kaj počne in čemu služi.

Človek, ki mu je mar za človeka in njegovega duha, je drugačnih bivanjskih pogledov. Njemu niso pomembne umetne tvorbe, ampak pristno človekovo povezovanje tukaj in sedaj. Ne obstaja boljša opcija, kot je videnje planeta kot celote že sedaj. Ne obstaja nobena boljša prihodnost, nekje tam in daleč, nekoč. Vse, kar je, je tukaj, neodvisno in leži v človekovi notranjosti, v globinah te preprostosti in meditativnosti. Takrat je vseeno, ali tečeta med in mleko ali ne. Vseeno je, če se povezujemo v Evropo ali ne, kajti vse to so postranske zadeve življenja v duhu in v stiku z naravo našega planeta. Narava našega planeta nima mej, meje je ustvaril nezavedni človek skozi zgodovino nezavednega delovanja. Živeti preprosto tiho in neopazno, biti v harmoniji notranjega, ki vam nudi veliko zadovoljstvo, je življenje v ritmu univerzalnega. Rezultat takšnega stika z virom resničnega je pravi balzam za človeka, vprašanja zunanjega pa se zdijo povsem enostavna in lahka. Biti v stiku s tem je uravnavati celoten

svet po svoje, kajti sami si postavljamo meje. Če hočemo biti Slovenec, potem bodimo Slovenec. Če hočemo stopiti v to majhnost, potem vstopimo v Evropo ali pa v Ameriko ali kam drugam. To je zelo pomembna odločitev, ki pa je odvisna od nas samih. Ob vsem tem uvrščanju pa je potrebno upoštevati dejstvo, da za temi mejami obstaja nekaj širšega, brezmejnega in celovitega. Tam ni nobenih meja in zahtev.

Priložnosti in izzivi Evropske unije

Slovenija je 1. maja 2004 postala polnopravna članica Evropske unije, službo je nastopil prvi slovenski komisar, 13. junija pa bomo Slovenci prvič volili svoje predstavnice in predstavnike v Evropski parlament. S prvim majem se je začel tudi proces postopnega uvajanja in uresničevanja evropskega pravnega reda. O priložnostih in izzivih, ki jih lahko pričakujemo po vstopu v Evropsko unijo, je za našo revijo spregovoril dr. Miha Brejc, nosilec liste SDS za volitve v Evropski parlament.

Prva vidna posledica članstva v Uniji je bil umik carinikov z meja z Avstrijo, Italijo in Madžarsko. Policijska mejna kontrola bo na omenjenih mejah ostala še približno dve leti, medtem ko bo na meji s Hrvaško še naprej enak oziroma še nekoliko strožji režim kot doslej. Slovenija je s 1. majem tudi postala del carinske unije, ki omogoča prost pretok blaga, kapitala, storitev in oseb znotraj držav članic EU, to pa ji bo prineslo nove razvojne možnosti na 450 milijonskem trgu EU. Večji trg bo prinesel več priložnosti in prispeval h konkurenčnosti gospodarstva, večja konkurenca pa bo potrošnikom zagotovila nižje cene.

Vstop v EU bo za slovenske gospodarstvenike, ki že sedaj poslujejo z državami EU, zaradi omenjene ukinitve carin pomenil veliko olajšanje in zmanjšanje stroškov. Slovensko gospodarstvo je uspelo povečati svojo produktivnost, kakovost izdelkov, dodano vrednost na zaposlenega in obseg investicij. Slovenija pa si z razvojnimi spodbudami za mala in srednja podjetja prizadeva zvišati konkurenčnost podjetij z večjimi strukturnimi težavami. Tem podjetjem se je z vstopom v EU odprla pot do sredstev iz strukturnih skladov in drugih finančnih virov in programov EU, namenjenih spodbujanju malega gospodarstva in obrti, povečala pa se bo tudi stopnja tujih neposrednih investicij v naše gospodarstvo.

Da bi Slovenija kar najučinkoviteje zmanjšala razvojne razlike med regijami, bo lahko črpala sredstva iz strukturnih in kohezijskega sklada. Ta sredstva so namenjena za uravnavanje in utrjevanje gospodarske in socialne

Foto: Slikovni arhiv EU

ške vibracije Zemlji in duhu. Samo človek, ki je nezaveden, nedorasel in političen, lahko vstopa v Evropo ali kam drugam, dviguje zastavo in pušča za sabo revne in drugačne. Samo človek, ki pristaja na ozke nacionalne interese in meje ter podpira vojaške sisteme z orožarsko industrijo vred, se v lastnem strahu povezuje in veseli. V tem namišljenem povezovanju ima občutek, da je zmagal nad svojimi konflikti, a je vse le za trenutek odložil in pometel pod preprogo, kajti čaka ga resnica v trenutku odhoda z odra življenja.

Človek, ki je zaveden, se nikoli ne pritožu-

Zen Aj

enakosti članic. Sredstva bodo regije lahko pridobile s prijavo konkretnih projektov, npr. gradnja čistilne naprave, ustanovitev podjetniškega centra,... Teh projektov EU sicer ne financira v celoti, saj skrb za izvajanje regionalne politike ostaja v rokah regij.

V slovenski javnosti se veliko govori o posledicah članstva za kmetijstvo. Zato je potrebno omeniti, da so slovenski kmetje od trenutka vstopa v EU vključeni v skupno evropsko kmetijsko politiko, ki kmetom z neposrednimi plačili zagotavlja določen vir dohodka. Kmetje bodo lahko pridobili tudi sredstva za posodobitev kmetij in kmetijske infrastrukture iz številnih drugih programov in skladov EU, kar bo povečalo njihovo konkurenčnost ter jim omogočilo okolju prijazno kmetijsko proizvodnjo in pridelovanje zdrave hrane.

EU na področju socialne politike določa le najnižje standarde in pravice, preostali del te politike pa ostaja v pristojnosti držav članic. Zaradi praviloma nižjega življenjskega standarda v državah pristopnicah se je Unija odločila pomagati pristopnicam pri posodobitvi njihovih socialnih sistemov s finančno podporo ter v obliki izmenjave znanj in izkušenj.

Glede omejitev zaposlovanja v sedanjih članicah EU je potrebno povedati, da so prehodna obdobja glede zaposlovanja resda določena, da pa to ni zaradi Slovenije, temveč predvsem zaradi ostalih držav pristopnic, ki imajo precej nižji življenjski standard od povprečja EU in večji interes za zaposlovanje v EU.

V okviru EU obstajajo tudi številne možnosti, ki jih mladim, s pomočjo dobro poznanih programov izmenjav Socrates, Leonardo da Vinci in Mladina, v katerih Slovenija sodeluje že od leta 1999, nudi Evropska unija. Z njimi želi Unija ohraniti raznolikost izobraževanja, saj ravno kulturna raznolikost predstavlja temelj uspešnega sobivanja njenih narodov.

Kot poslanec SDS v Evropskem parlamentu (in prej kot opazovalec) sodelujem pri delu največje politične skupine, Evropske ljudske stranke - Evropskih demokratov (EPP-ED), ki ima 301 sedež, socialisti imajo okrog 180, liberalci 57 sedežev in tako naprej. Slovenija ima trenutno v največji politični skupini tri poslanca. Dokazali smo, da je marsikateri projekt, ki ga niso mogli izpeljati niti vlada niti trije opazovalci iz vrst LDS in ZLSD, izpeljala prav naša trojica v okviru poslanske skupine EPP-ED. Uspeli smo namreč prepričati svoje poslanske kolege v največji politični skupini EPP-ED, da so naše predloge podprli.

Sodeloval sem tudi pri delu Konvencije o prihodnosti Evrope, ki se je zaključila s sprejemom novega pravnega temelja EU,

Ustavne pogodbe EU. Razlog za novo ustavno pogodbo je v nepreglednosti številnih pogodb in drugih pravnih temeljev EU, drugi razlog pa je v tem, da so postopki odločanja v EU ter preglednost delovanja organov EU preveč odtujeni od državljanov in državljanov. S širitvijo na 25 članic pa bi se vse sedanje težave EU samo še poglabile.

Ustavna pogodba med drugim določa, da je EU pravna oseba, zagotavlja večjo preglednost nad institucijami, postopki odločanja in pristojnostmi. Integralni del pogodbe je tudi Listina temeljnih človekovih pravic, ki vsebuje širši nabor pravic kot slovenska ustava in daje veliko težo posamezniku. Pogodba govori tudi o vrednotah, kot so dostojanstvo, demokracija, pravna država, strpnost in solidarnost, ki so bistvo EU, čeprav marsikdo vidi EU predvsem kot gospodarsko skupnost in velikansko tržišče. Evropskih držav ne povezuje denar, ampak vrednote, med katerimi se poudarjata mir in blaginja.

Ustavna pogodba določa tudi skupno zunanjo in varnostno politiko in v tej zvezi zunanje ministra EU. Skupna zunanja politika bo med drugim vplivala na zmanjševanje diplomatskih predstavništev članic EU in njihovo preobrazbo v gospodarska in kulturna predstavništva.

Velikokrat se tudi porajajo vprašanja o vlogi malih držav v EU. V EU odnos med malimi in velikimi državami doslej ni bil konflikten. Pravi razlogi za razhajanja se pojavljajo zaradi razlik v gospodarskih in drugih interesih, ki pa se usklajujejo na demokratičen način, ne pa zaradi velikosti države članice. Slovenci se ne smemo sramovati svoje majhnosti, saj se lahko pohvalimo z veliko dosežki s področja gospodarstva, kulture, športa,... Potrebujemo le več ponosa in samozavesti!

Formalno pravno so države članice EU enakopravne, slovenski jezik je eden od uradnih jezikov EU, za vse velja pravni red EU. Dejansko pa je vse odvisno od nas samih. Sami bomo morali zagotoviti Evropo na naših tleh, sami bomo morali poskrbeti za ohranjanje slovenskega jezika in kulture in sami bomo morali rešiti naše težave. Evropa jih ne bo. Prepričan sem, da smo Slovenci tega sposobni. Slovenija se bo hitreje razvijala v vseh pogledih, zagotovo bo ena uspešnejših članic te velike skupnosti. Kljub temu, da je Slovenija majhna država, ima velike razvojne možnosti. Samo od nas je odvisno ali jih bomo znali izkoristiti. Zato ne pozabimo, da je Slovenija naša domovina. Tudi v Evropi.

dr. Miha Brejč

Ob prazniku vstopa Slovenije v EU

Vstop Slovenije v Evropsko unijo smo Slovenci obeležili na različne načine. V Šoštanju smo ob tej priložnosti gostili Pevsko društvo Zvon z Nizozemske, katerega člani so skupaj z MePZ Svoboda pripravili svečani koncert, ki je bil 3. maja v Kulturnem domu Šoštanj. Slavnostni govornik je bil župan občine Milan Kopušar, nastopajoči pa so navdušili vsak po svoje. MePZ Svoboda je tako prvi v svoji kategoriji, MePZ Zvon pa so v svojem programu pokazali neverjetno zvestobo in pripadnost slovenskim koreninam. Člani so namreč Slovenci, ki že več generacij živijo na Nizozemskem in se preko društva Zvon, ki deluje že od leta 1929, na tak in drugačen način vračajo v svojo domovino. Pečovodja Tone Kropivšek vodi na Nizozemskem poleg slovenskega še štiri zборе in je priznано ime v glasbenih krogih.

Nadvse prisrčen spored in svečano vzdušje, ki so ga prevevale močne emocije, sta se zaključila v avli kulturnega doma. Ob prisotnosti dobre kapljice in »frajtonarice« so pevci zapeli ponovno še bolj sproščeno in še bolj prisrčno. V strnjenem krogu vseh prisotnih je pesem Slovenija, od kod lepote tvoje, marsikateremu zvalila solze v oči.

Člani pevskega društva Zvon so se poslovili z obljubo, da se še kdaj vrnejo, praznik vstopa Slovenije v Evropsko skupnost pa bo ostal v spominu kot prijazen dogodek za vse udeležence. Prijazno pozdravljena torej Slovenija v Evropi in Evropa pri nas.

Kot že rečeno, je bil slavnostni govornik Milan Kopušar, ki je ob tej priliki povedal:

»Slovenija je 1. maja 2004 postala polnopravna članica Evropske unije in s tem uresničila enega najpomembnejših in najtežje dosegljivih zunanje-političnih ciljev države, zastavljenih ob osamosvojitvi leta 1991. Evropska unija se je tako iz petih ustanovnih članic od leta 1951 v svoji peti širitvi razširila

na 25 članic. Z vključitvijo v Evropsko unijo je Slovenija postala članica skupnosti, ki je po gospodarskih, socialnih in človeških standardih v marsičem naš vzor. Ena od ustanovnih članic Evropske unije je bila tudi Nizozemska, od koder prihajajo naši današnji gostje, sicer Slovenci, ki so tam ustanovili svoje društvo in svoj pevski zbor Zvon.

Vstop v Evropsko unijo nam prinaša veliko koristi in tudi nekaj tveganj, vendar v našem okolju bistvenih sprememb ne pričakujemo, glede prihodnosti pa smo optimistični. Nadaljevali bomo z zastavljenim delom. Največji projekt Občine Šoštanj bo še naprej izgradnja nove šole, v kateri bodo imeli naši osnovnošolci odlične pogoje za učenje in osebni razvoj na številnih področjih. Predvsem izobrazba bo v prihodnje ključ do uspeha. Trudili se bomo, da izobražene ljudi zadržimo v našem okolju.

V naši občini in celotni Šaleški dolini je gospodarstvo že sedaj dobro razvito.

Z enakopravnim vstopom na velik notranji trg Unije pa se nam odpirajo še dodatne možnosti za nadaljnji razvoj. Vstop v Evropsko unijo bo prinesel slovenskemu gospodarstvu pomembne koristi: višjo rast in standard predvsem zaradi bistveno večjega trga in s tem boljše izkoriščenosti produkcijskih faktorjev. Za razvoj slovenskega gospodarstva je vstop v Evropsko unijo še kako pomemben, saj daje pospeške ključnim gospodarskim reformam, predvsem liberalizaciji in privatizaciji.

Vstop v Evropsko unijo daje ljudem številne možnosti zaposlovanja in izobraževanja v tujini. S tem se bodo odprle tudi nove možnosti povezovanja kultur, mobilnosti učencev, preprečevale se bodo jezikovne ovire...

Hkrati s tem pa se moramo zavedati, da znanje tujih jezikov sicer res odpira prenekatera vrata, vendar ob tem ne smemo pozabiti na skrb za svoj jezik. Skrb za jezike posameznik držav članic goji tudi unija, saj je z vstopom vanjo tudi slovenščina postala eden od uradnih jezikov Evropske unije.

Želim pa si, da bi se na takšnih ali podobnih prireditvah srečevali še v večjem številu in s tem pokazali, da vam ni vseeno za naš jezik, da spoštujemo našo kulturo ter konec koncev tudi delo in trud nastopajočih.

Pri skrbi za naš jezik, kulturo, lastno identiteto in narodno zavest pa bo v prihodnje veliko odvisno tudi prav od nas samih. Največ lahko sami naredimo za našo prepoznavnost. Slovenija je v Evropi že zelo prepoznavna, tudi za Šoštanj so mnogi že slišali. Predvsem zaradi Termoelektrarne.

Na Občini Šoštanj pa si prizadevamo, da bi postali prepoznavni tudi po katerih drugih rečeh. Imamo bogato in zanimivo zgodovino, veliko je možnosti za nadaljnji razvoj turizma, v katerem vidim lepo prihodnost.

S 1. majem letos smo torej postali polnopravni člani Evropske unije. Povabilo v Unijo smo prejeli kot najbolje pripravljeni izmed desetih kandidatov. Vstop vanjo pa nas ne sme uspraviti, še naprej moramo uresničevati cilje, ki smo se jih zavezali uresničiti. Verjamem, da nam bo to uspelo. Vesel sem, da sem v teh zgodovinskih trenutkih za našo državo vaš župan in hkrati tudi poslanec v Državnem zboru Republike Slovenije, kjer smo soustvarjali pogoje za vstop v Evropsko unijo.«

M. K.

Kresovanje pred večerom vstopa v EU

Nova Slovenija krščanska ljudska stranka in Slovenska demokratska stranka smo kres priredili skupaj. Kresovanja se je udeležilo lepo število članov strank, simpatizerjev in prijateljev. Preden smo zakurili kres, smo imeli tudi uradno otvoritev, pozdrav gostov, izobesili smo zastavo Evropske unije. Predstavnik NSi je goste pozdravil takole:

»Današnji večer je prav gotovo poseben večer za Slovence, ko se bo Slovenija po dolgih desetletjih politično vrnila tja, kjer je duhovno in kulturno vedno bila. Vzpostavlja se naravno stanje, ki je bilo za pol stoletja pretrgano. Vrača se v prostor, iz katerega sta jo nasilno odtrgali 2. svetovna vojna in revolucija. Komunizem jo je od tam odrezal. Med tem se je Slovenija v mnogočem zelo spremenila: erozija občutka za skupno dobro, majhna razsodnost državljanov, nizka politična zavest o tem, kaj in kdo v globljem smislu smo, kaj nam pripada, kaj je za nas dostojno, kaj so naši pravi cilji. Slabotna celostna identiteta. Slovenija se iz polstoletnega uroka ni prebudila kot Trnuljčica, ampak kot bolnica s hudimi ranami. Novi trenutek pa od nje zahteva neverjetne moči in raz-

sodnost. Vstop v Evropsko zvezo pomeni za Slovenijo predvsem povečanje suverenosti. Prišli bomo v omizje, ki odloča o skupni evropski prihodnosti. Tam bomo imeli svoj glas, četudi le glasek, a vendar neprimerno več kakor kdaj koli v zgodovini Slovencev. Evropski problemi bodo postali tudi naši problemi, mi pa pristojni in odgovorni za sooblikovanje odgovorov. To pomeni, da se nam bo obzorje neznansko razširilo, svetovna politika bo na neki način postala naša notranja politika. Razviti bomo morali čut solidarnosti z vsemi članicami, hkrati pa se zavedati naših ključnih interesov, vsaj kadar bo šlo za naše bistvene stvari. Res stopamo jutri v Evropsko zvezo, vendar s takimi fosili, kakor je Kučanov forum, ki deluje kot nekakšen centralni komite in skrbi za ohranjanje PRIDOBITEV revolucije in tranzicije (preberi: za ohranjanje nakradenega od druge svetovne vojne do vstopa v Evropo). Zato hočemo Slovenci ob vstopu v Evropsko zvezo prispevati najboljše, kar imamo, in zase dobiti tisto, kar nam bo pomagalo, da postanemo dobri in še boljši.

Drage prijateljice in prijatelji, jutri je zagotovo zgodovinski prelom za našo državo. Zato se veselimo vstopa v Evropsko zvezo in ji pomagamo pri njenem razvoju.«

Stranka NSi se je med tem tudi udeležila pohoda na Goro Oljko, ki je bil na dan družine 15. 5. 2004. Prihajali smo iz vseh strani Savinjske in Šaleške regije. Najprej smo se udeležili maše, po maši smo pa imeli pozdrav gostov. Nas sta tudi pozdravila dva gosta, ki zastopata listo NSi za Evropski parlament ga. Ljudmila Novak in g. Jernej Pavlin. Poudarjala sta pomen družine na Slovenskem in v svetu, da bi se morali Slovenci tega bolj zavedati. Vendar politika trenutno stremi k temu, da mlade družine na Slovenskem nimajo kaj dosti prioritete pri tem, ker pač politika zagovarja samske in enostarševske družine, ne pa urejenih družin. Dokler se tega ne bomo zavedali, bo število Slovencev v upadu.

Na koncu pozdrava smo imeli golaž in prijetno druženje s prijatelji. Poudariti moram, da smo se iz šoštanjske občine dobro pripravili in v velikem številu udeležili tega srečanja. Bilo je že pozno, ko smo zapuščali prireditve, vendar zadovoljni in nasmejanji obrazov v upanju, da bi se v Sloveniji res nekaj premaknilo. Zato bi še enkrat povabil vse naše člane NSi, simpatizerje, prijatelje, da se udeležite volitev, ki bodo 13. 6. 2004, in podprete listo NSi za Evropski parlament.

Roman Kavšak

Prvomajsko kresovanje v Gaberkah

Letošnji 1. maj je bil v Sloveniji najbolj opevan datum že vse od takrat, ko smo državljani Slovenije dobili zeleno luč za vstop v Evropsko unijo (EU). Za uradni vstop pa je bil določen 1. maj 2004, dan, ki je sicer praznik dela in je namenjen delavcem, ki na ta dan na eni strani praznujejo, ker sploh imajo pravico do dela, na drugi strani pa imajo priložnost, da javno spregovorijo o krivicah, ki se jim dogajajo.

Ali bo prvomajsko kresovanje odslej imelo nov pomen?

Letos so se torej mešala praznovanja vstopa Slovenije v EU ter praznika dela. Seveda je bil v ospredju vstop Slovenije v EU, tako da so letošnji govori predstavnikov sindikatov izzveneli bolj v prazno. Pa ravno letos, ko se delavci z najnižjimi osebnimi dohodki trdo pogajajo za to, da bi bile plače vsaj tolikšne, da bi zadoščale za zadovoljevanje najnujnejših življenjskih potreb.

V Mestni občini Velenje so naredili dobro potezo, da so praznovanje vstopa v EU premaknili za en teden naprej, na 8. maj, na sicer t. i. dan Evrope. Predvidevava, da so bila ravno zaradi tega razloga kresovanja na našem območju spet dobro obiskana. Prijetno in toplo vzdušje je bilo v noči na 1. maj tudi v Gaberkah, kjer je ob slovenski zastavi prvič plapolala tudi zastava EU. Gaberški mladinci so v goste povabili mlade gorenjske muzikante - ansambel Storžič, ki so skrbeli, da je srce plesalcev hitreje pognalo kri po žilah. Med prireditvijo je občasno rahlo škropil dež, ki pa so ga opazili le nekateri, saj se je mešal z delci saj, ki so prihajale iz gorečega kresa. Nikogar ni zeblo, saj se je dalo ogreti na plesišču, v bližini kresa ali pa

v objemu ljubljene osebe.

Gaberškim mladincem je torej uspelo uspešno izvesti še eno kresovanje, s katerim si MDG že nekaj let zagotavlja denarna sredstva za svoje delovanje. Seveda pa prireditve ne bi uspela brez pomoči sokrajanov, sponzorjev in tehnične podpore Kulturnice Gaberke. Za protipožarno varnost so skrbeli domači gasilci. Vsem se v imenu mladincev zahvaljujemo in upava tudi na prihodnje sodelovanje.

Zdenka Mazej, Aleksander Grudnik

Naš prvi slovensko-evropski prvi maj

*Ko bi le vedeli, ko bi le videli,
kaj poganja iz naših duš s travnimi bilkami,
s prvimi pomladanskimi cvetovi.
Kaj poganja iz naših src, ko se nekaj prebuja?
Nekaj, kaj le? Nekaj, ko srčno ljubezen spodbudi
prešerni maj!*

*Takrat pridrvijo spomini na vse pretekle,
nekdanje zamajane prve maje.
Takrat se lahko orosijo oči in človek se vpraša:
»Ali je mogoče, da je že vse nekdanje mimo
in je treba popisano knjigo zapreti,
pozabiti na vse majске žalosti.
Pozabiti na vse majske mladosti.
Pozabiti na vse delavske radosti
in spet strumno korakati naprej?«*

*A kam? Če lastni um svojo dušo in srce vpraša:
»Ali se bomo vsi trije kar tako vdali;
ali bomo besedam verjeli;
v nekakšno novo, čisto novo,
do sedaj popolnoma neznano skupnost vkorakali
in se še boljše kot nekdanj imeli?«*

*Saj hudo je res,
da edino narod to svoje trojno bogastvo lahko
podari,
kot mati svoje mleko svojemu otroku.
Toda le kako drugače naj se vpraša,
drži ali obnaša;
le kako, ko svet
tako nevarno valovi, leti?!
Vse bolj in bolj hitro naprej...
S tako velikim potencialom radovednosti.
S tako velikim zabojem nevednosti bomo zdaj
spet odprli
novo poglavje v svoji zgodovini.*

S tem bomo pomagali sebi in svoji slovenski domovini,

*da dvigne visoko svojo zastavo v svetu,
ki velikokrat v preteklosti ni imel prav,
ko je šlo in ko gre za razlike med ljudmi po sistemu:*

*To veliko je za velike. To malo je za majhne.
Prav tako je bilo, odkar obstaja svet, ta naš, ki je star
malce več kot dva tisoč let.*

Ali bomo sedaj lahko veselo zavpili:

»O, ljuba naša mati Evropa!

*Sedaj smo končno svoji in kako lep je občutek,
da so s tem tudi končani medsebojni tisočletni
in stoletni boji.*

Sedaj te bomo skupaj gradili kot veliko domovino.

Ne bomo več šli kot izgubljeni v daljno tujino.«

Ali bomo lahko sedaj dvignili spomenik gorenjskemu Francetu

v Londonu, Berlinu, Rimu, Parizu ali kjer koli?

Na katerem bodo zapisane njegove preroške besede:

*Žive naj vsi narodi,
ki hrepene dočakat dan,
da koder sonce hodi,
prepir iz sveta bo pregnan,
da rojak
prost bo vsak,
ne vrag,
le sosed bo mejak.*

Verjumo v te častne besede slovitega slovenskega pesnika,

*ki si je že zdavnaj želel takšen svet,
odet v ljubezen, spoštovanje,
razumevanje, da je vsak otrok enak človeški cvet,
ne glede na razlike med cvetovi in svetovi.
Zato dvignimo visoko svojo in našo evropsko zastavo
z drugimi vred.*

Zapojmo, zavriskajmo pogumno in srečno:

Naj živita povsod v svetu sloga in red.

*Po svetu, ki hoče sedaj
narediti za vse tako,
kakor bi že zdavnaj prav bilo.
Verjumo v te častne besede,
ker če ne bi v svoji zgodovini
v boljše verjeli,
ne bi do danes preživeli!*

*Zato naj vsak evropski kraj s svojo vsesplošno vsebino
oneži, osreči, skupni simbol – delavski prvi maj!*

Josip Bačič, Savski (Velenje, 1. 5. 2004)

Intervju s kronistom Franjom Maškom iz Šoštanja

Fotografije in spomini

Milojka Komprej

Gospoda Franja Maška poznam že nekaj časa. Ker nisem ravno Šoštanjčanka ali pa tiste sreče, da bi bila »elektrarniška«, se ga iz zgodnjih let svojega življenja ne spomnim toliko. Se ga pa spomnim od petega razreda osnovne šole dalje, ko sem začela obiskovati šolo Bibe RoECKa. Ne vem, ali sem takrat samo jaz živela z občutkom, da so otroci iz Cankarjevega naselja (torej elektrarniški), nekaj več, dejstvo je, da sem na nek način čutila, da imajo ti otroci boljši status kot »fabriški«. Iz Cankarjeve je bil tudi Bojan Mašek moj skoraj sošolec, sin Franja Maška, in njemu sem neskončno zavidna očeta, fotografa. Kasneje sem Franja Maška spoznavala kot filatelista, saj se je ustavljal ob mojem okencu na pošti in jemal znamke, ki jih je imel naročene kot zbiratelj. Ta s filatelisti je posebna. To veste tisti, ki zbirate znamke. Znamka namreč ne sme biti poškodovana in če sem imela kdaj nerodno roko pri trganju, so me zbiralci kaj hitro podučili, kolikokrat naj znamko prepognem po perforiranem robu, preden jo odtrgam od drugih.

Foto: Marijan Tekauc

Pa da ne dolgozezim. Maškove so bile tudi razglednice, ki sem jih prodajala na poštne okencu, in so prikazovale znamenitosti Šoštanj, vključno s takrat še zares lepim in edinstvenim bazenom vred; kadar se je v Šoštanju mudila kakšna športna ekipa iz tujine, je bil Franjo Mašek tisti, ki je skrbel, da udeležence niso preveč »roke bolele«, saj gladko govori madžarsko, češko, nemško in tudi nekoč uporabljena skrbhrvaščina mu teče lepo z jezika.

No, gospoda Maška poznam tudi kot prijazenega človeka, ki se je s svojim hroščem podil po cesti proti Šmartnemu ob Paki in mu je družbo delal fotoaparat in pa kakšen sopotnik, ki ga je Mašek prijazno povabil na vožnjo. Tudi moja mamo in mojega sina je včasih naložil, ko sta pešočila po trdem asfaltu najlepše soteske na svetu – po Penku.

Zadnje čase ga srečujem bolj poredko. Pravi mi, da ga noge ne nesejo kot nekoč in hoja po stopnicah mu ni ravno v veselje. Pa vendar se je nekajkrat oglasil pri meni v prvem nadstropju občinske zgradbe in sva veselo klepetala o tem in onem. Kako je fotografiral, snemal, kako je zabeležil številne dogodke v zgodovini Šoštanj. Zato sem se seveda z zadovoljstvom odzvala njegovemu povabilu na dom, v Cankarjevo ulico, kjer sem pričakovala bogato arhivo fotografij, video posnetkov in seveda spominov.

Nisem bila razočarana.

Gospod Mašek zadnje čase živi bolj sam. Hči Anita, ki je najmlajša, še študira. Med tednom je v Ljubljani in tu in tam doma. Sin Bojan je z družino v Velenju, večkrat se oglasi doma. Najstarejša hči Marina je z družino v Šoštanju. Vse tri na nek način pogreša, a seveda ve, da otroci hodijo svojo pot. Še najbolj pogreša svojo ženo Nedeljko. Ta ga je zapustila lani. Po bolezni, ki jo je spremljala dolgo časa, je prišel konec. Hitro, prehitro.

V stanovanju me je pričakal v dnevni sobi, kjer ima arhivo. Video posnetke, rekorder, nov televizor. Albumi s fotografijami, mape s priznanji.

Prijetno je pri Mašku doma. In tam v kuhinji me je čakal narezek, kot ga pripravi prava gospodinja. Seveda, saj je Franjo Mašek zdaj tudi gospodinja.

Ogledovala sva si video posnetke. Pred očmi se mi je zavrtilo rušenje cerkve sv. Mihaela. Stisnilo me je tam nekje pri srcu. Kaže, da sem res že v letih, saj me spomini vedno bolj ganejo. Spomnila sem se poti k verouku. Mimo »Strojnikove« žage,

Medičeve vile, mimo lepih hiš, mimo Ježovnikove gostilne in seveda čudovitega Slomškovega doma. Rezina ananasa se je dala kupiti v mali trgovinici pri cerkvi, to je bila čudovita poslastica za otroška usta in oči. Včasih sem si jo privoščila, samo včasih, ko sem po šoli hitela k verouku. Gospod Zemljič, pa Božank. Posnetek prikazuje tudi detajle v cerkvi in kako se je zrušil turn. Za večno se je prelomilo mogočno zidovje in se zrušilo v prah. Pravzaprav niti v prah ne. Tam je zdaj voda. Voda je prekrila tudi pokopališče in družmirski gasilski dom, kjer se je odvijala zadnja seja upravnega odbora Gasilskega društva Družmirje. Na posnetku je predsednik gasilskega društva Družmirje gospod Anton Lampret, ki še zadnjič pozdravlja svoje člane in med drugim pove, da razrešuje društvo. Družmirsko društvo je korenina lokoviškega. Na letošnjem gasilskem občnem zboru v Lokovici so se spomnili začetkov društva, saj bodo letos praznovali 30-letnico. Ravno toliko je torej, kar je družmirsko gasilsko društvo prenehalo s svojim delovanjem.

Mašek vzame novo kaseto. Pred očmi se mi zavrti začetek gradnje kulturnega doma v Šoštanju. Prvi dan, ko so zabrnili stroji ob izkopu in začrtali dimenzije temeljev. Da je kulturni dom nekoliko manjši, kot je v načrtih, izvem. Mašek se samo smeje. Malo so ga skrajšali, kaj češ, mi pravi. Škoda, pravim jaz.

Stari posnetki, ki jih je tonsko naknadno obarvala beseda Maškove hčere Anite. Tudi sin Bojan je velikokrat sodeloval pri snemanju. In fotografiranju.

»Joj, kakšno veselje je imel fant s fotografijo,« se spomni Mašek. »Zdaj ne več toliko, kot fant pa je bil z menoj, če se je le dalo.«

Franjo Mašek je fotokino amater. Tak, ki ga naredi veselje in prilika. Prilika je prišla, ko je davnega leta 1958 kupil od svojega sodelavca fotografski aparat češke znamke Flexsarid. »Ta je bil najboljši,« se spomni Mašek svojih poskusov in učenja iz priložene knjižice v nemškem jeziku. Veselje je bilo v njem že prej, pa najbrž ni vedel zanj. Mašek je začel fotografirati in ljudje so ga vabili, da zabeleži ta ali oni spomin. Družinska srečanja, dogodki, Društvo energetikov. Predvsem v Termoelektrarni Šoštanj, kjer je delal in kjer so odkupili večino njegovih posnetkov in imajo do Maškovga arhiva tudi vseskozi zelo korekten odnos. Njegove fotografije so v številnih katalogih in zbornikih.

Pri Mašku ne moreš začeti po vrsti. S tem, kdaj se je rodil, kje, kdaj je prišel v Slovenijo in podobno. To teče spontano, ob prikazovanju pohval in razglednic, ki jih je delal za Turistično društvo

Šoštanj. In med prikazovanjem kataloga izvem, da je prišel v Slovenijo leta 1954, rojen pa je bil v vasi Šušari v Banatu leta 1931. V domači hiši je bilo pestro, pravi. Oče je bil češkega, mati madžarskega porekla, sosedje so bili Nemci in Srbi in malo tudi Cigani, tako da Feri, tako so ga klicali doma, že iz otroštva sem pozna štiri jezike. V Slovenijo ga je prinesla pot kot strojnega ključavničarja in leta 1955 se je ustalil v Šoštanju. V Termoelektrarni Šoštanj je delal kot monter I. in II. faze, upokojitev pa je dočakal kot strojnik. Na Šoštanj ga je priklenila tudi družina, žena in nato trije otroci in velik krog prijateljev, sodelavcev, hobijev in vsega, kar ga spremlja v njegovem bogatem življenju.

Tudi kamera. To je kupil pri Edu – v knjigarni v Langusovi hiši. Imel jo je kot prvi daleč naokoli. A kljub temu da se je nabrala bera videotrakov, ima še vedno najraje fotografijo. Črno-belo ali barvno. Njegovi čudoviti posnetki so vezani predvsem na Šoštanj, panoramo, detajle, termoelektrarno, podnevi in ponoči.

Polistava po priznanjih. Priznanje za kinoamaterja – Ljudska tehnika. Srebrna plaketa TOD, 1981, zlata 1982. Priznaje ob 20. obletnici dela. Leta 1983 bronasti znak TZ Slovenije za uspešno delo za razvoj turizma v Sloveniji ter druga.

Fascinirajo me razglednice. Oživijo mi čas izpred 40 let in več. In tudi manj. In čas je pri Franju Mašku tisti, ki se je na nek način ustavil. Franjo ne fotografira več, tudi snema v glavnem ne, samo za domače se še potruji. Njegove fotografije pa so še vedno uporabljene ob različnih priložnostih. Včasih se pojavijo tudi brez njegovega podpisal. To pa Mašku ni všeč. »Nič drugega nočem, kot pa da me vsaj podpišejo kot avtorja,« pravi. »Da se ve, kdo je bil tisti, ki je splezal na najvišji dimnik elektrarne in slikal panoramo.«

Šoštanj je po Maškovi zaslugi ovekovečen skozi čas. Pa se zavedamo tega? Najbrž ne, ko s svojimi digitalnimi aparati zabeležimo dogodek, pa ga izbrišemo, ko nam fotografija ne uspe, ali ga preko računalniških programov obdelamo do zelenega prikaza. Malo drugače, ja, kot takrat, ko je Franjo dneve in dneve čakal pravo svetlobo, da je ujel podobo v fotografski objektiv. Ali pa ko je s pomočjo filtra spreminjal črno-bele podobe v nianse. Ali pa... Da, dandanes slikamo drugače. Pa ni nujno, da bolje.

Tisti narezek nama je še ostal. Salame vseh vrst, madžarska je vmes. Franjo ima prijatelje vsepovsod. Na Madžarskem še posebno. Tja ga bo, upa, v prihodnje spet zanesla pot. Samo, da ne bo kakšnih stopnic, pa bo že.

Prostorske informacije

Edi Vučina

No, pa je šla... naša samostojnost. Zgodovinarji bodo nekoč pisali o času, ko je bila majhna dvamilijonska državica dobrih ducat let popolnoma samostojna. Zvenelo bo junaško, kot nam danes zveni ustoličenje karantanskih knezov. So nam rekli, da je nevarno biti samostojen. Švica, kot model in ideal samostojnosti je neopazno izginila iz besednjaka naših oblastnikov, zamenjala pa jo je skrb za našo varnost in blaginjo, ki naj bi bila večja, če se skrijemo v senco močnejših evropskih držav in za topove ameriške vojaške velesile. Pa smo ubogali in s kar občutno večino dovolili, da se naši oblastniki znebijo del težkega bremena. Velik del odgovornosti so lahko predali zapletenemu sistemu nepregledne množice pravnih norm in pravil, ki urejajo Evropsko unijo. Zdaj še samo izberemo nekaj srečnežev (sedem poslancev), ki bodo deležni lepih sejnin evropskega parlamenta, potem pa se lagodno prepustimo toku dogodkov in uživamo sadove napornega »zapiranja poglavij«. Pa se res lahko?

Občutek imam, da zdaj, mesec dni po vstopu v EU, pravzaprav ni dovolj jasno, zakaj smo si članstva v EU tako želeli. To, da na meji ni carinikov, se mi ob razvoju trgovskih centrov, zlasti avstrijskega Spära, ne zdi poseben dosežek. Nekateri opozarjajo, da so stare meje zdaj zamenjale nove, težje prehodne in bolj boleče, tiste med revnimi in bogatimi. Tudi dejstvo, da so se nekatere cene dvignile (ni opaziti, da bi se kaj bistveno pocenilo), ne more biti dovolj za prvomajske ognjemete. Kje se torej skriva razlog za slavo naših oblastnikov?

Pomenljivi se mi zdijo Uradni listi RS, ki so nas v prvih majskih dneh zasuli s kopico spremenjene zakonodaje. Zakaj so z nekaterimi, od EU zahtevanimi spremembami zakonodaje čakali prav do zadnjega dne? Naj samo omenim, da je z dnem vstopa v EU spremenjen tudi še »frišn«

Zakon o graditvi objektov, o katerem so leto dni nazaj zatrjevali, da je usklajen z direktivami EU. Z vstopom v EU smo dobili tudi »nov« Zakon o varstvu okolja. Star, do sedmega maja veljavni zakon, je bil namreč v veliki meri rezultat splošnega ekološkega gibanja, ki se je rodilo prav v našem onesnaženem okolju. Gre za pomemben del naše novodobne zgodovine od znamenitega ekološkega shoda novembra 1987 pa do ustanovitve stranke ZELENI SLOVENIJE, ki je pod vodstvom Dušana Pluta na prvih volitvah zbrala desetino glasov volivcev in v parlamentu bistveno pripomogla k sprejetju takrat naprednega zakona, ki je varovanje okolja vgradil v naša življenja. Res je, da je takratno vodstvo edine parlamentarne ekološke stranke s priključitvijo k LDS razbilo stranko na številne, po vplivu marginalne ekološke skupine, kar je otežilo doslednejše izvajanje zakona. Kljub temu ne gre pozabiti na nekatere pozitivne učinke omenjenega zakona in njegovih podzakonskih predpisov (preko 200 jih ima podlago v omenjenem zakonu), med katere štejem tudi uvedbo koncesijskih razmerij. Nov odnos do naravnih virov je k racionalnejšemu izkoriščanju premoga pritisnila tudi Premogovnik Velenje. Najbrž je strah pred prevelikimi koncesninami (plačilo državi) za pridobivalni prostor botroval, da je Premogovnik Velenje takrat zmanjšal pridobivalni prostor in tako sprostil zahodni del Šoštanj. Zakon je uveljavil tudi presojo vplivov na okolje,

skozi katero so morali vsi potencialno okolje obremenjujoči posegi. Nekaj teh postopkov, katerih značilnost je javno zagovarjanje predvidene gradnje (pred vsemi zainteresiranimi), smo doživeli tudi v naši dolini. Se že sprašujete, zakaj je bilo torej potrebno zakon o katerem govorim, vreči v koš in kaj ima s tem EU?

Za začetek se spomnimo, da »Zeleni« v delovnih telesih EU niso zanemarljivi (v naši državi namreč so). Razlog je torej v tem, da so predpisi EU, vsaj tisti v zvezi z varstvom okolja, preprosto strožji (mogoče zato odlašanje do zadnjega dne?). Pri odvajanju odpadnih voda in zbiranju komunalnih odpadkov so zahteve EU

direktiv še nedosegljive, zato si je naš minister kupil še nekaj časa (prehodno obdobje). Gradnja objektov, ki obremenjujejo okolje, pa po novem zakonu ne bo več tako enostavna. Opozoril bi rad na pomembno novost nove zakonodaje, ki v postopku izdaje dovoljenja za ekološko sporno gradnjo vključuje tudi nevladne organizacije, društva, organizirane skupine, ipd... Bi z statusom stranke v postopku, ki bi ga lahko dobili na primer krajani Zavodnj (nagrajenci ministra za prebujanje ekološke zavesti v Šaleški dolini), vključno s pravico do pritožbe, takrat dovolili gradnjo novega bloka TEŠ brez čistilne naprave?

Zanimivo, oblast se danes zahvaljuje nekdanjim borcem za čist zrak, hkrati pa želijo sedeti v parlamentu EU in se po možnosti predstavljati v »zeleni« podobi. A zahvala, če tudi pozna, je na mestu. Brez čistilnih naprav na dimnikih TEŠ bi namreč težko dosegli obljubljeno zmanjšanje škodljivih emisij, ki jih je zahtevala EU. Tudi večletna ekološka prizadevanja naše tovarne bele tehnike niso posledica ekološke zavesti, temveč strahu pred konkurenco podjetij iz EU. Zapleteni sistem EU je pravzaprav v službi kapitala, saj močnejših in ekološko naprednih podjetij, ki se z diktiranjem zahtevne ekološke zakonodaje poskušajo znebiti konkurence. Onesnaževalcem v EU torej ne bo lahko. To pa je že nekaj, kar bo koristno tudi za nas, navadne Evropejce, kaj ne?

NATURA 2000

evropski instrument ohranjanja narave

Martina Pečnik in Matej Demšar, Zavod RS za varstvo narave, OE Celje

Ob vstopu v Evropsko skupnost sprejemamo tudi naravovarstvene smernice Evropske komisije. S tem pridobivamo nove mehanizme za ohranjanje naše naravne dediščine. Slovenija se z visoko stopnjo biotske raznovrstnosti suvereno uvršča med ostale evropske države.

Kaj je Natura 2000?

Natura 2000 je doslej najboljšežnejši naravovarstveni program Evropske skupnosti za zaščito prostoživečih vrst in (njihovih) življenjskih prostorov. Koncept programa je vzpostavitev mreže evropsko pomembnih območij (posebna varstvena območja in posebna ohranitvena območja) s ciljem »prispevati k zagotavljanju biotske raznovrstnosti z ohranjanjem naravnih življenjskih prostorov in prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst na evropskem ozemlju držav članic EGS« (2. člen, 92/43/EGS). Pravna podlaga programa je bila zasnovana že v Direktivi Sveta 79/409/EGS o ohranjanju prostoživečih ptic (t. i. »Ptičja direktiva«), dokončne določbe pa opredeljuje Direktiva Sveta 92/43/EGS o ohranjanju naravnih življenjskih prostorov (habitatov) ter prostoživečih živalskih in rastlinskih vrst (t. i. »Habitatna direktiva«). Direktivi opredeljujeta prostoživeče vrste in tipe življenjskih prostorov, ki so pomembni za varovanje na evropski ravni. Izbrana območja pridobijo kategorijo »posebno varstveno območje« po Ptičji direktivi ali »posebno ohranitveno območje« po Habitatni direktivi. Obe kategoriji sestavljata skupno ekološko omrežje, imenovano Natura 2000.

Pomen Nature 2000

V Evropi in svetu je bilo do sedaj osnovanih mnogo sporazumov in konvencij, ki se zavzemajo za ohranjanje narave. Vsaka pokriva določeno področje, njihovo sprejemanje in uresničevanje pa je velikokrat stvar vsake države posebej. V naravi pa ni meja, problemi ohranjanja določenih vrst se težko rešijo pred državno mejo, večinoma segajo še daleč čez. Infrastruktura (ceste, širjenje bivalnega okolja), spremenjeni rečni režimi (prekanalizacije

rek), sklenjene kmetijske površine vplivajo na spremembe življenjskih prostorov vrst, sekajo pomembne poti, posamezna naravna območja postajajo nekakšni otoki. S tem pa se manjša možnost ohranjanja genske pestrosti. Ravno tovrstne probleme želi reševati program Natura 2000.

Sprejemanje in uresničevanje programa je namreč del pogodbe, ki velja med vsemi članicami Evropske skupnosti. Vzpostavlja se omrežje, pri čemer se skuša približati minimalnim zahtevam po ohranjanju vezi med teritoriji, izpostaviti ekološko pomembna območja in pridobiti pregled nad stanjem v evropskem merilu. Program se zavzema za uravnoteženo izravnano interesov med naravo in gospodarskim razvojem. Natura 2000 ne pomeni zavarovano območje, temveč območje, na katerem je potrebno zagotavljati ohranitev določenih vrst ali življenjskih prostorov. To pa se lahko izvaja na različne načine: z ustanovitvijo zavarovanega območja, vključitvijo ohranitvenih ukrepov v programe regionalnega razvoja, vključitvijo v sektorske načrte (kmetijske, gozdarske, ribiške) ipd.

Biogeografska območja

V programu Natura 2000 je evropsko ozemlje (15 članic + 10 pristopnic) glede na biogeografske značilnosti razdeljeno v 9 območij (regij): stepsko, panonsko, črnomorsko, borealno, celinsko, atlantsko, alpsko, makaroneško in sredozemsko. Ko države oddajo svoje predloge in se pričnejo pogajanja z Evropsko komisijo se posamezna območja vrednotijo znotraj pripadajočih regij. Meje regij vsekakor niso dokončne, saj se mreža stalno dopolnjuje. Razrešena niso dokončno še niti območja za 15 članic; glede na že obstoječa in predlagana območja pa le-ta predstavljajo cca 18 % ozemlja. Do sprememb bo prišlo tudi ob pogajanjih z 10 pristopnicami, ki že kandidirajo s svojimi predlogi.

Območje Kamniško Savinjskih Alp in Vzhodnih Karavank – gorsko kraljestvo ptic
Obsežno območje Kamniško Savinjskih Alp in Vzhodnih Karavank je v ekološko omrežje Natura 2000 vključeno zaradi štirinajstih

evropsko pomembnih vrst ptic. Mali skovik, ruševac, divji petelin, koconogi čuk, belka in druge opredeljujejo območje kot evropsko pomembno po Direktivi o pticah. Veliko pove podatek, da vsak četrti mali skovik na Slovenskem živi prav tu. Območje je zelo pomembno tudi zaradi divjega petelina, ki ima prav tu največje gostoto rastišč v Sloveniji.

Poleg omenjenih ptic območje opredeljujejo tudi evropsko pomembni habitati in redke in ogrožene vrste po Habitatni direktivi. Pomembni habitati so predvsem ilirski bukovi gozdovi, kjer živi alpski kozliček, ruševje in svet nad zgornjo gozdno mejo, ki obsega travišča, melišča, resave in skalovja. Nič manj pomembna niso obrečna vrbovja, jelševja in jesenovja ob bregovih rek in potokov.

Na območju cvetita med ostalimi redkimi in ogroženimi vrstami tudi Zoisova zvončnica in lepi čveljc. Geografsko zajema območje dele 10 občin od Koroške do Gorenjske, centralni del pa pripada Kamniško Savinjskim Alpam (grebeni Smrekovca, Raduhe in Olševe ter vrhovi od Ojstrice preko Kamniškega sedla do Grintovca).

Visoko vredna narava, opredeljena z »blagovno znamko« Natura 2000, nam ponuja priložnost, da z lastnim zavedanjem in delom ter s pomočjo Evropske skupnosti ohranimo območje Kamniško Savinjskih Alp in Vzhodnih Karavank. Vse skupaj predstavlja primerjalno prednost in velik razvojni potencial. In kaj lahko storimo? Predvsem je potrebno v prihodnje pravilno usmerjati vse dejavnosti v prostoru, predvsem pa turizem izven območij, ki so pomembna za ohranjanje vrst in habitatov. Seveda ne gre zanemariti gospodarjenja z gozdovi in občutljivimi prostori nad zgornjo gozdno mejo, ki morajo ostati takšni, da se ohranjajo življenjski prostori ogroženih živalskih in rastlinskih vrst. V večini primerov na območju to pomeni ohranjanje dosedanje rabe prostora. Samo pestro in naravno ohranjeno okolje je lahko spodbuda za razvoj sonaravnih oblik rabe prostora. In tu je priložnost v okviru EVROPSKEGA EKOLOŠKEGA OMREŽJA NATURA 2000.

Več o programu Nature 2000 na spletnih straneh: www.natura2000.gov.si

Družina praznuje

V letošnjem letu smo se v naši družini pripravljali na dva velika dogodka: z našim prvorojcem, osmošolcem na zakrament svete birme in z našo prvošolko na prvo sveto spoved in prejem prvega svetega obhajila.

PRIDI, SVETI DUH...

Daj mi modrost, da bom prav cenil zemeljske dobrine in hrepenel po dobroti večnega življenja.

Daj mi umnost, da bom globoko spoznaval pomen verskih resnic.

Podpiraj me z darom sveta, da se bom v dvomih in težavah odločal za to, kar je Božja volja.

Daj mi moč, da premagam vse ovire na svoji življenjski poti...

Uči me, da dosežem trdno versko prepričanje. Daj, da spoznam, kaj naj storim in kaj moram opustiti.

Daj mi pobožnost, da bom molil s čistim in preprostim srcem in postajal Bogu podoben.

Vlij mi v srce Božji strah, da se bom iz ljubezni do Boga ogibal vsakega greha in vsake grešne priložnosti.

PRIDI, SVETI DUH, NAPOLNI MOJE SRCE Z OGNJEM BOŽJE LJUBEZNI.

Gospod naddekan in župnik Jože Pribožič je skozi vse veroučno leto delal z bodočimi birmanci in jih pripravljaj na ta veliki dan, za kar smo mu hvaležni, saj se zavedamo, da je za delo z mladimi potrebna dobršna mera potrpežljivosti, dobre volje, iznajdljivosti in sprejemanja mladih takšnih, kot so.

Hvaležni smo tudi vsem mladim animatorjem, ki so darovali svoj prosti čas za naše otroke in jih pomagali pripraviti za njihov praznični dan.

Starši, ki se trudimo živeti Bogu všečno življenje, pa smo se na ta dan pripravljali tudi doma. Tako smo imeli v letošnjem postnem času več razlogov za večerno molitev rožnega venca, saj se nismo pripravljali le na naš največji krščanski praznik, temveč še na prihod Svetega Duha in prejem prvega svetega obhajila. Nekaj Zdravih Marij za birmanca in nekaj za prvoobhajanko in na tak način jago-de rožnega venca kar hitro spolzijo med prsti. Ker radi pojemo, smo večkrat zapeli pesem Pridi, Sveti Duh.

Za starše je gospod naddekan in župnik imel pripravo, kjer nam je na zelo lep in preprost način povedal, kako lahko v družini najgloblje duhovno doživimo veliki teden in veliko noč. In tako damo otrokom bogato popotnico

za njihovo nadaljnje življenje. Če otrokom ne bomo na njim najbolj razumljiv način predstavili krščanskih praznikov, jih ne bodo znali praznovati in jih ceniti.

Na tretjo velikonočno nedeljo, 25. aprila 2004, smo dočakali dan svete birme. Bog nas je obdaril s soncem, slovesnost je bila lepo pripravljena, birmanci pa vsi cvetoči in polni pričakovanja. Seveda ne smemo prezreti pomena botrov, ki so stali ob birmancih, kajti birmanski boter tudi ne more biti vsak. Birmoval je gospod kanonik Mirko Krašovec. Tako je v naših birmancih zasijala nova svetloba.

Vsem birmancem želimo, da jim Sveti Duh pomaga živeti po evangeliju in hoditi za Jezusom.

Drugi dogodek pa je bilo 1. sveto obhajilo. Blizal se je mesec maj, srce naše prvošolke je začelo hitreje utripati. Duhovnik Janko Babič, kateheta Filip Vrabčič in Mojca Krajnc so naše prvošolce pripravljali skozi vse veroučno leto na njihovo prvo sveto spoved in prejem prvega svetega obhajila.

Bodi pozdravljen, zlati moj dan,
duši pripravljen rajski je stan.
K angelski mizi prvikrat grem,
v srce prejeti Jezusa smem.

Lepo je cvetje rožic polja,
sladko je petje ptičic neba.
Lepši in slajši Jezus je moj,
ki se bo danes sklenil z menoj.

Pridi, o Jezus, rajska radost,
pridi že skoraj, bodi moj gost.
Angelsko svete daj mi želje,
hočem ti dati čisto srce.

Njihove priprave so najgloblje v mesecu maju, Marijinem mesecu, ko se ta mlada srca zbirajo pri večernih šmarnicah. Seveda, če hočeš prejeti Jezusa v srce, ne smeš manjkati pri šmarnicah. Poleg tega pa še skrb, ki jo pri-nese sveta spoved. Ta je naši deklici vzela kar nekaj energije, saj jo je zelo skrbelo, da ne bo kakšne od svojih slabosti pozabila povedati v spovednici, kjer je tako temno in skrivnostno tiho. Kajti potem njeno srce ne bi bilo dovolj čisto in lepo za sprejem Jezusa.

Ti naši mladi in krhki cvetovi so prejeli Jezusa v srce v nedeljo, 16. maja 2004. Tudi tokrat je Bog poskrbel za sonce, da je bila slovesnost še svetlejša. Nikakor ne moreš primerjati obrazov teh malih v pričakovanju hostije z nobeno drugo svetno stvarjo. Kako prisrčno hrepenijo po Jezusu, kako se ga veselijo, kako žarijo od sreče!

To ni bil praznik samo za našo prvoobhajanko, ampak za vso našo družino in vse, ki jih imamo radi in jih spoštujemo. In ker je prav, da smo kristjani veseli kristjani, smo, kot se spodobi, ta dan tudi veselo praznovali.

Naj bo prvoobhajancem Jezus kruh življenja. Naj jih varuje, naj ga ne žalijo z grehom, ampak razveseljujejo z lepim življenjem. Naj se radi udeležujejo svete maše in pogosto prejemajo obhajilo. Naj bodo podobni Jezusu in pri njem iščejo pomoči, da bodo srečni.

Družina Kavšak

SKUPNO PRAZNOVANJE ZAKONSKIH JUBILANTOV

»Spoštovana zakonca!

Pred 5., 10.,... 50., 55., 60. leti sta si slovesno obljubila zvestobo pred Bogom in pričami.

Ob jubileju Vama čestitamo in Vaju vabimo v soboto, 8. maja 2004, ob 10. uri v župnijsko cerkev sv. Mihaela v Šoštanju...«

Takšno vabilo je prejelo tik pred 1. majem preko 300 zakoncev, jubilarantov.

Skoraj leto dni je med člani župnijskega pastoralnega sveta dozorevala ideja, da bi tudi pri nas, podobno kot že v nekaterih sosednjih župnijah in romarskih cerkvah, organizirali srečanje zakoncev, jubilarantov. Živimo v času, ko sta zakon in družina močno razvrednotena. Vsako leto se poroči manj parov. Moderno je, da bi se poročali homosek-

sualci, ni pa moderno, da bi se poročali ženini in neveste.

Praznovanje obletnic, jubilejev naj bi dalo vsaj drobno priznanje zvestim in ljubečim zakoncem in poudarilo dejstvo, da kljub vsem liberalnim tokovom in modnim muham ostajajo zvesti zakonci in trdne družine temelj vsake zdrave družbe.

in drugih bližnjih. Pri sveti maši so se Bogu zahvalili za prehojeno pot. Gospod dekan, Jože Pribožič jih je nagovoril in spodbujal za zvestobo drug drugemu in Bogu, v katerem lahko vedno najdejo pomoč in oporo. Prosil je za vse božjega blagoslova na nadaljnji poti. Med mašo so ubrano prepevale »Mihelece«, ki so slovesnosti dodale še svoj pečat. Ob koncu

Foto: Marjan Tekauc

Foto: Marjan Tekauc

Kako začeti z organizacijo? Da bi uspeli vse osebno povabiti?!

Tri večere smo do zgodnjih jutranjih ur sedeli v župnijski pisarni in iz poročne knjige izpisovali vse, ki so se poročili v Šoštanju, Zavodnjah ali Belih Vodah od leta 1944 dalje vsake 5 let. Ni jih bilo malo. Ugotoviti, kdo še živi, kje sedaj stanuje, tudi ni bilo enostavno.

Pa vendar, ko smo nalepili še 340 znamk, je bil prvi del zaključen. Za vse, ki živijo v naši župniji in so se poročili drugje, pa je veljalo ustno povabilo.

Sedaj se je začelo pričakovanje. Kakšeni bo odziv?

Ni bilo treba dolgo čakati. Ko je do prvih prispel poštar, je že zazvonil telefon in potem vsak dan do sobote, 8. maja, zjutraj.

Od pol desetih dalje se je v soboto začela polniti župnijska cerkev. Prišlo je okrog 150 parov, nekateri v spremstvu otrok, vnukov, staršev

je gospod Tekauc, ki je tudi sam praznoval, naredil spominske posnetke posameznih »letnikov«.

Ob prihodu iz cerkve so se zaslišali zvoki harmonik mladih muzikantov Roberta Golčnika. Za okrepčilo pa smo vsem postregli z dobrim domačim kruhom in pecivom, ki so ga spekle kmečke mame in številni jublanti. Zraven se je prilegel tudi kozarec vina iz farovške kleti ali sok iz Osmice, kjer so tudi praznovali. Ob veselju in zadovoljstvu, da smo se srečali, so oblaki zadržali svoje kaplje in tako smo lahko v miru poklepetali in se povesečili s starimi znanci in spoznali nove.

Prepričana sem, da je srečanje uspelo. Veliko pohval in zadovoljstva je bilo izrečenega. To nam je vzpodbuda in gotovo to srečanje ni bilo zadnje.

Marija Hrastnik Koren

ŽUPNIJSKA OBVESTILA

Mesec maj bomo zaključili s praznikom Svetega Duha – binkoštni. Končali bomo lepo šmarnično pobožnost. Za nami je velikonočni čas. S praznikom Svete Trojice bomo začeli čas med letom, katerega nedelje se bodo imele »navadne«. Tako bo vse do začetka adventnega časa, ki ga bomo letos začeli 28. novembra.

Mesec junij nas vabi k skupnemu slavljenju Boga in k svetim mašam:

- Nedelja, 6. junij, praznik Sv. Trojice

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,

Bele Vode ob 8.30,

Zavodnje ob 10. uri,

Gaberke ob 9.45,

šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,

sveti Duh v Ravnah – maša ob 11. uri.

- Četrtek, 10. junij, praznik sv. Rešnjega Telesa in Krvi

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30,

šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,

Bele Vode ob 8.30,

Zavodnje ob 10. uri.

- 11. navadna nedelja, 13. junij

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. uri maša in po njej

telovska procesija in po procesiji zopet maša,

šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,

Topolšica ob 9.45,

Bele Vode ob 10. uri s telovsko procesijo,

Zavodnje ob 10. uri,

Šentvid na Slemenu – maša ob 16. uri.

- 12. navadna nedelja, 20. junij

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,

Bele Vode ob 8.30,

Zavodnje ob 10. uri,

Gaberke ob 9.45,

šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri.

- 13. navadna nedelja, 27. junij

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 7. in 8.30,

Bele Vode ob 8.30,

Zavodnje ob 10. uri s telovsko procesijo (lepa nedelja),

Topolšica ob 9.45,

šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri.

- torek, 29. junij, praznik sv. apostolov Petra in Pavla

Svete maše:

šoštanjka župnijska cerkev ob 8.30,

šoštanjka mestna cerkev ob 11. in 19. uri,

Bele Vode ob 8.30,

Zavodnje ob 10. uri.

V juniju začenjamo lepe nedelje s telovskimi procesijami, ki se bodo v naši združeni župniji vrstile vse tja do konca avgusta. Vsaka nas vabi, da osvežimo svojo pripadnost Cerkvi.

Jože Pribožič, dekan

Svetloba

Meditacija

Foto: Deljan Tonkili

Človek se uči vse življenje. Seveda mora biti navdušen nad tem, drugače pada in obstane zataknjen v neznanju. Znanje ni polnjenje glave s sposojenim znanjem, ki ga prenašamo iz generacije v generacijo. Učenje iz knjig je podobno temu, ko ustvarjamo kopijo kopije in iz sebe naredimo še eno kopijo. Učiti se iz edine prave knjige, ki je kaj vredna, je prava smer. Ta knjiga smo mi sami. Z vsakim vdihom se lahko kaj naučimo, naučimo o sebi od rojstva, pa vse tja do smrti. Postaviti se moramo na prvo mesto in potem pričeti z učenjem. Ni potrebno biti poznavalec matematike, fizike, kemije. Prvo

in pravo znanje je znanje o sebi, raziskovati sebe in pri tem na stranski tir postaviti izposojeno znanje, ki se prenaša odkar obstaja Zemlja. Tradicionalno znanje je sicer potrebno zaradi praktičnih zadev in pomoči človeku, a ga nikoli ne smemo dajati na prestol. Lahko se še naprej učimo po starem, toda prav daleč s tem znanjem ne bomo prišli. Ostali bomo razočarani, kajti življenje ne traja tako dolgo, da bi lahko použili celotno znanje, ki obstaja. Prav vseeno je, ali vemo eno tisočinko procenta ali sedem tisočink procenta celotnega znanja, saj ostajamo še vedno nevedni, kar se tiče obstoječega znanja. Tako je vseeno, ali se naučimo ali ne, kajti zakladnica zemeljskega znanja je domala neskončna, nam nedosegljiva. Človekov um je ustvaril mnogo tako imenovanega znanja, ki se prenaša iz roda v rod, iz preteklosti v sedanjost, le ta pa prav kmalu zopet postane preteklost. Nikoli ne moremo ujeti celotnega znanja, zato je takšno znanje nedosegljivo, za nas neulovljivo. Če bi hoteli vse znati, bi potrebovali neskončno število življenj. Danes se v svetu šteje samo to koliko znaš, koliko znanja si absorbiral, koliko izpitov si opravil in kakšne vrste diplom imaš. Vse lepo in prav, da je to znanje prisotno, vendar ne smemo pozabiti, da smo mi na prvem mestu. Znanje o nas samih zaostaja. Človek, ki pa se je veliko učil in zbiral znanje, ima celo življenje vzorec o tem, da mora nabirati vse po istem vzorcu. Tako kot je hlepel po dobrih ocenah, tako potem deluje v življenju. Postane podoben računalniku, ki kar naprej zbira, kar je pač za zbrati. Za računalnik pa vemo, da je že nov takoj zastarel. Tako funkcionira današnji človek, zbira v um in je podvržen nenehni spremembi čedalje večjega zbiranja podatkov. To je današnja velika tragedija, ki od človeka zahteva, da postaja pomnilnik, namesto, da bi se razbremenil. Človekova prava narava je bivanje izven pomnilnika, izven uma. Um je postranska zadeva. Um se koncentrira, da se nekaj naučimo, da lahko opravimo svojo služ-

bo. To je tisto, kar ustvarja znanost. Ukvarja se z objektivno resničnostjo, je miselni proces. Če hočemo v življenju malo napredovati, potem se lahko lotimo kontemplacije. Pričnemo z ustvarjanjem literature, poezije, slikanja oziroma z dimenzijo estetskega. Tako koncentracija kot kontemplacija so vrsti uma, vrsta ujetosti v um. V trenutku, ko človek preseže um, postane prvič svoboden. Temu se reče meditacija. Človek zaživi izven zidov jetnišnice. V današnjem svetu se časti človekov um in večji ko je, več velja. Toda to ni pravo zadovoljstvo in izpolnitev. Če se človek ukvarja samo z umom, ostaja na koncu prazen.

Nasprotje tega ukvarjanja je nemisleči človek, človek, ki ne časti uma. Današnji profesorji ali doktorji znanosti, ki so danes stari okoli osemdeset let, so ostali zataknjeni v starosti recimo dvajsetih let, takrat ko so se intenzivno ukvarjali s svojim umom. Potem so ta vzorec nalagali vse življenje, v sebi pa niso zrastle. Ostali so polni nakopičenega znanja, o pravem znanju pa ne vedo kaj dosti, saj so delali na umu. Um pa je samo delček v ogromni paleti človekovega življenja. Zakaj naši otroci nočejo v šolo, zakaj jih moramo navaditi na učenje, nekatere pa siliti vsak dan posebej. Zakaj je učenje muka, razen za nekatere res izjeme. Ker tega velikega kopičenja znanja ni v pravi človekovi naravi. Ko odstranimo um, ali pa mu ne dajemo več primarnega mesta, se prične pravo znanje. Človek brez znanja iz preteklosti je svež in svoboden. Ne stoji za nobenimi trditvami, prednost pa daje življenju, ki prihaja sedaj, v trenutnost. Tok dogodkov ga vodi in ne pade v pasti starega, moralnega ali naučenega. Znanje, ki je izposojeno, je primereno za zunanji svet, za preživetje, za tolažbo. Znanje, ki vsebuje vedenje o najpomembnejšem, torej o nas samih, bi bilo potrebno postaviti na prvo mesto. S takšnim pristopom bi izgledal svet drugačen, kajti ne častimo več uma, ampak častimo življenje iz trenutka v trenutek in širimo zavest o sebi.

Ivaninih osemdeset pomladi

Ivana Grudnik je letošnjega marca lahko ugotovila, da je minilo že 80 pomladi od takrat, ko je v Mežici kot nezakonski otrok prijkala na svet. Njen oče je imel pred tem že dva otroka, medtem ko je bila Ivana prvi in edini otrok svoje mame Marije. Zaradi splošnega družbenega zaničevanja nezakonskih otrok jo je morala mati dati za 4 leta v rejo v Celje. V tem času je Ivanina mati delala kot služkinja pri nekem zdravniku v Ljubljani, dokler se ni njen oče omeščal in je obe vzeli sebi na kmetijo Hotonšek v Plešivcu. Tu sta živeli 6 let, in sicer do leta 1934, ko sta se Ivanina starša končno vzela in so se skupaj preselili v Šentjur, točneje v vas Repno.

Ivana je bila priden in brihten otrok, saj ji šola ni delala težav. O tem priča odlično šolsko spričevalo, ki ga skrbno hrani poleg drugih osebnih dokumentov. Njena želja je bila, da bi se izučila za babico. Julija 1944 si je uredila vse potrebne dokumente za vpis, dogovorjena je bila z bolnico v Gradcu, kamor pa je nato zaradi vesplošne zmede zaradi bližajočega se konca vojne niso nikoli poklicali. In tako je ostalo le pri želji.

Leta 1941 je vojna zajela tudi slovenske dežele. Družina Šoper je vojno preživljala kar doma na svoji kmetiji. Spomladi 1943 leta pa je Ivana, takrat stara 19 let, dobila od nemške uprave poziv za delo. Opraviti je morala zdravniški pregled, nato pa se je zglasila na zbirnem mestu v Celju, od koder je 7. aprila odšla za eno leto v Avstrijo na delo v okviru Reicharbeitdiensta (RAD). Dekleta so imele posebne uniforme: klobuk in okroglo kovinsko broško okoli vratu (kljukasti križ, obdan s pšeničnima klasoma ob straneh). Tam je z drugimi dekleti živela v lagerju Obershützen, čas pa jim je teknel po ustaljenem urniku. Po zajtrku so dekleta poslušala vojaška poročila o uspehih nemške vojske, od 9. do 17. ure pa so opravljala različna dela - pospravljanje, delo na vrtu ali v pralnici, hodila pa so tudi pomagat na druge okoliške kmetije in gostilne. Po opravljenem delu so zvečer zopet poslušala novice z bojišč, imele so predavanja, učne ure. Sledila je še večerja in spanje. Zadnjih 5 mesecev je Ivana delala v tovarni emajlirane posode v Knitenfeldu, kjer so poleg posode izdelovali tudi municijo.

Leta 1945 so Šoperjevi brez pretresov dočakali konec vojne. Skupaj z drugimi so se veselili ponovnega življenja v miru. Pa so se usteli. Čas po vojni je bil namreč krut. To je bil čas, ko so se pričela medsebojna ob-

računavanja med Slovenci. Ni bilo važno, ali si kriv ali ne, krivdo so ti vedno dokazali. Kljub temu da je Ivanin oče med vojno mirno kmetoval na svoji kmetiji, ga je UDBA nekega večera odpeljala neznano kam z obtožbo, da je med vojno sodeloval z okupatorji. Kasneje se je razvedelo, da naj bi ga zaradi osebnih zamer ovadil bivši fant njegove hčerke in se mu na ta način maščeval. Za očetom se je od takrat izgubila vsakršna sled in še do danes Ivana ni prejela nobenih dokumentov o usodi svojega očeta. Domneva se, da so ga skupaj z drugimi ubili na Teharjah.

Po vojni, točneje leta 1946, se je Ivana zaposlila v Tovarni usnja Šoštanj. Pa je tam delala le dve leti, saj se je kar hitro pobliže spoznala s svojim kasnejšim življenjskim sopotnikom Antonom Grudnikom, s katerim si je nato na njegovem domu (kmetija in mlin Slone) v Plešivcu ustvarila družino s sedmimi otroki.

Zanimiva pa je zgodba o tem mlinu. To posestvo so konec 19. stoletja kupili Grudniki iz Ljubije (stari starši Ivaninega moža). Novi gospodar je verjel, da je na posestvu železova ruda in je zato podolgem in počez prekopal celotno posestvo. Pri tem je najel tudi zunanjo delovno silo in se zato močno zadolžil. Na koncu so sicer našli sled te rude, tako da zgodba le ni bila iz trte zvita, vendar o kakšnih večjih količinah ni bilo sledu. Gospodar je imel tri sinove. Sin Martin je šel delat v Avstrijo, medtem ko sta si druga dva v prostorih mlina uredila pravo kovnico denarja. Na žalost nista obogatela, saj so ju prej odpeljali v zapor. Gospodar je bil torej po neuspešnem iskanju železove rude do grla v dolgovih in skoraj bi morali posestvo prodati. Gospodarjeva žena je zato prosila sina Martina, da se vrne domov, poplača dolgove in prevzame kmetijo in mlin. To se je tudi zgodilo in tako so Grudniki še naprej gospodarili na tej zemlji, kamor se je Ivana priženila leta 1948. Z mlinom na vodni pogon so služili denar še do leta 1953, ko so ga zaradi političnega sistema morali zapreti za javno uporabo. Mlin se je potem še okoli 25 let uporabljal za lastne potrebe na električni pogon,

nato pa so ga porušili.

Ivana in Anton sta mirno kmetovala. Rodilo se jima je 7 otrok: Cvetka 1948., Anton 1949., Milan 1952., Stane 1953., Marinka 1954., Jože 1956. in Dani 1962. leta. Številni družini sta lahko nudila le osnovne življenjske potrebe. Finančno stanje je poslabšala še moževa poškodba noge, ki jo je staknil v premogovniku, saj se je takrat moral invalidsko upokojiti. Leta so minevale, otroci so rasli in počasi odhajali od doma. Kmetijo je prevzel sin Anton. Ivana je leta 1985 izgubila moža. Po nekaj letih je spoznala prijatelja Jožeta iz Hrastnika in se k njemu tudi preselila. Skupaj sta živela 10 let, nato pa je tudi on umrl. Vrnila se je v Gaberke k hčerki Cvetki, kjer sedaj uživa v ljubečem družinskem okolju. Kljub letom je še vedno čila, polna energije. Njen dan ne mine brez odprte knjige ali revije, loti pa se tudi zahtevnih vezenin in pletenin. Na tekočem je tudi z

Ivanina velika družina.

Foto: A. Grudnik

dogajanjem doma in v svetu, všče pa so ji tudi moderne zadeve. Najbolj pa je vesela obiskov družinskih članov in prijateljev. Vedno je polna veselja, humorja, rada pa pripoveduje zgodbe iz daljne preteklosti, o dobrih in hudih časih. Kolikor sta ji čas in priložnost dopuščala, je rada potovala po Sloveniji. Mislim pa tudi, da skoraj ni kraja v Sloveniji, ki ga ne bi obiskala.

Njena družina sedaj poleg 7 otrok šteje tudi 8 vnukin, 6 vnukov, 1 pravnujkinjo in 2 pravnuke. In prav v takem številu smo se tudi zbrali na praznovanju njene 80-letnice.

A. Grudnik, Z. Mazej

Cenjene bralke in spoštovani bralci!

Rubrika »Horoskop« za katero skrbi naša astrologinja Špela, bo ta mesec ostala »prazna« zaradi objektivnih razlogov, kot se veleumno reče. Vseeno objavljamo »astrološki kuponček«, na katerega lahko vnesete vaše astrološke podatke in podatke za partnerja ter vprašanje, na katerega bo Špela poskušala odgovoriti, skladen z vajinimi astrološkimi karakteristikami. V prihodnji številki boste našli odgovor na šifro »Noč«.

Urednik

ASTROLOŠKI KUPONČEK

za izdelavo dveh primerjalnih horoskopov ali »kompozit karta«

Šifra:

Oseba A:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Oseba B:

rojstni podatki, vključno z uro in krajem rojstva:

Vprašanje:

na katerega želite odgovor (ljubezen, prijateljstvo...)

Matjaž Cesar

Prometni kotiček

Prijetno je, kadar lahko človek napiše nekaj vrstic, ki mu ležijo na srcu.
Nekaj razmišljanj, pohval, graj, morda nasvetov in nekaj...

V prejšnjem Prometnem kotičku sem končno ponovno pričel pisati o drugi državni cesti, katere trasa poteka skozi našo Občino Šoštanj. To je tako imenovana »lokoviška cesta«.

Dnevno se ob delavnikih po tej cesti prepelje v obe smeri okoli 12.000 in več vozil. Približno vem, kako se počutijo sosede te ceste, saj tudi sam stanujem tik ob državni cesti, ki poteka skozi mesto Šoštanj. Vendar obstaja velika razlika med hitrostjo vozečih vozil v mestu, kjer je le-ta omejena na 50 km/uro, in skozi kraj Lokovica, kjer je dovoljena hitrost 90 km/uro, razen na dveh mestih, ko je omejena na 60 km/uro.

Ta visoka hitrost, ki jo večina voznikov še prekorači, povzroča izredno nevarne situacije, kot so:

1. neupoštevanje prostora, ki je potreben pešcem za njihov prehod preko cestišča in hojo ob njem;

2. neupoštevanje prostora, ki ga za varno vožnjo potrebujejo kolesarji;

3. nalet v mnogo počasnejše traktorje in njihove priklopnike ter druge delovne stroje;

4. nalet na različna vozila, ki se iz mnogih stranskih cest vključujejo v promet na ravnih delih te ceste, ki pa so mnogo prekratki za varna prehitevanja;

5. nalet v domače živali (psi, mačke), saj so stanovanjske hiše in domačije blizu ceste na obeh straneh, ali v divje živali (srnjad, lisice), saj so gozd, travniki in polja tik ob cesti.

Velik vzrok teh nesreč pa je v tem, da cesta ni opremljena s pravilno prometno signalizacijo, saj voznik, ki vozi po njej, ne dobi pravočasne informacije, da se bliža priključku stranske ceste na glavno. Teh stranskih priključkov pa je od glavnega križišča v Lokovici do viadukta nad reko Pako in železnico na obeh straneh po šest ali skupno 12.

Tu bi sedaj moral končati ta prispevek, vendar me je kar nekaj krajanov Lokovice v zadnjem času ogovorilo in vsi so mi hoteli pri-trjevati, kako težko je živeti s to cesto.

Pravijo nekako takole: »Veš, saj mi bi povedali to in ono, vendar se tako ali tako nič ne bo spremenilo.«

Dragi Lokovičani, tu se pa ne morem strinjati z vami. Za božjo voljo, kdo pa mislite, da je tisti, ki se bo boril za vašo varnost in varnost vaših otrok?

Če se vi ne boste zganili z novimi zahtevami, dvomim, da se bodo zaposleni in odgovorni iz Direkcije za ceste. Konec koncev je tudi do sanacije glavnega križišča v Lokovici prišlo zaradi vaših zahtev in pritiskov. Pa ne, da ste omagali in sedaj menite, da je vse dobro za naslednjih 50 let?

Promet je ena vraga stvar. V vsak kraj naj bi prinesel boljšo dostopnost in lažje ter varnejše življenje.

Vendar je tako le v hribovskih vaseh, kjer se število prebivalcev ne povečuje in lepa cesta pripelje skozi kraj le tu in tam kakšnega motoriziranega turista.

V vašem primeru pa, kolikor vidim, je v zadnjih letih zraslo kar nekaj novih hiš. To pomeni, da se je tudi število prebivalcev v kraju samem povečalo. Pri vsaki hiši stoji vsaj eden,

če ne že kar trije avtomobili.

Poleg vaših vozil pa se skozi Vaš kraj pretaka še reka tujih vozil z vozniki, ki si želijo le hitro mimo.

In to je reka vozil, v katerih sedimo:

- a) vozniki, ki to cesto dobro poznamo;
- b) vozniki, ki te ceste ne poznajo tako dobro;
- c) vozniki, ki te ceste sploh ne poznajo.

No in kateri od teh treh voznikov, mislite, da je nevaren?

Vsi trije.

Zakaj?

Zato, ker:

- a) prvi vozniki vozimo prehitro (nad 100 km/uro) in na pamet ter po večini še tiste signalizacije ne upoštevamo, ki je postavljena;
- b) drugi vozniki, ki cesto sicer bežno poznajo, ne poznajo pa pasti, ki jih čakajo zaradi prehitre vožnje (nad 90 km/uro) in pomanjkljive prometne signalizacije;
- c) tretji vozniki, ki te ceste sploh ne poznajo in ne pričakujejo, da jih kljub vožnji s predpisano hitrostjo (okoli 90 km/uro) lahko zaradi manjkajoče prometne signalizacije kar koli preseneti.

To pa je že »ruska ruleta«, kot sem zapisal v prejšnjem Prometnem kotičku.

Če sem še živ, lahko vso stvar ponovim.

Zato bom odstavek, ki je bil napisan prvič, 27. junija 2002, in drugič, 29. aprila 2004, ponovil še tretjič:

»Na cesti nas čaka obvestilna tabla, da se peljemo skozi naseljen kraj Lokovica. Tu je na tej cesti storjen največji greh. Projektant in upravljavec vozišča nimata dovolj znanja, da bi, kljub mnogim katastrofalnim nesrečam, skozi ves kraj omejila hitrost vožnje na 50 km/uro. Zato bi bilo potrebno le zamenjati obvestilno tablo Lokovica, ki je sedaj brez črne obrobe, in bi avtomatsko omejevala hitrost. Zaradi morda preveč drastične omejitve hitrosti na 50 km/uro bi bilo mogoče le-to omejiti tudi na 70 km/uro.«

Poteza je sedaj na vas, dragi Lokovičani.

Naslednjič: Prometna (ne)kultura. Prosim vas za vašo razmišljanja, mnenja, nasvete...

E-naslov: list@sostanj.si
s pripisom: Za prometni kotiček.

Na OŠ Bibe Röcka tudi o prometu

Prometna varnost v Šoštanju in Sloveniji nasploh je iz dneva v dan, ko si ceste jemljejo vedno večji da-vek ne le med vozniki, pač pa tudi med najmlajšimi udeleženci v prometu, bolj pereča problematika.

Z namenom osveščanja naših učencev o pomembnosti te tematike v vsakdanjem življenju smo v torek, 11. maja 2004, na OŠ Bibe Röcka Šoštanj v okviru dnevov dejavnosti pripravili obsežen, zanimiv in aktualen vsehšolski projekt na temo promet, v katerem so poleg učencev in učiteljev omenjene šole sodelovali tudi policisti, gasilci, reševalci in člani sveta za preventivo in vzgojo v cestnem prometu.

NEKAJ VTISOV UDELEŽENCEV TEGA PROJEKTA

Prvo uro je prišel z učiteljico v razred policist. Bil je prijazen. Z njim smo odšli na sprehod po Šoštanju. Povedal nam je, kako se obnašamo, ko smo pešci. Potem smo si ogledali prava policijska vozila in policistovo opremo. Videli smo tudi gasilski in rešilni avto. Kasneje smo se vrnili v šolo in v avli pogledali film o Švigu. Bilo je zelo lepo, vsi, ki so nas obiskali, so bili zelo prijazni, povedali pa so nam mnogo novih stvari.

Manja Kopušar, 1. razred

Na ta dan smo začeli z delom v učilnici. Pono- vili smo učno snov o prometu in prometnih pravilih. Tema mi je bila zelo všeč, zdela se mi je lahka. Po malici smo odšli na šolski parkirni prostor. Tam smo si ogledali različna vozila – po- sebnost gasilsko vozilo, ki je bilo nekoliko drugačno od tistega, ki smo si ga nekoč ogledali v gasilskem domu, saj je imelo vso opremo za reševanje ljudi v prometnih nesrečah, zanimiva sta bila policijski avto in motor ter tudi rešilni avto z opremo za reševanje ljudi ob nesreči. Obiskali smo prijaznega policista, ki nam je razložil, kakšne so njihove nalo-ge v prometu. Pokazal nam je tudi neprebojni jopič, čelado in lisice ter nam pojasnil, kdaj vse to po- trebujejo. Najbolj zanimivo je bilo umetno dihanje, ki smo ga z uporabo gaze lahko poskusili izvesti na lutki. Najbolj mi je ostal v spominu policijski motor in ko odrastem, želim imeti ravno takšnega. Za konec smo si v učilnici ogledali še film Varna vožnja s kolesom in priprava na kolesarski izpit. Bil je sme-

šen in hkrati poučen. Ta dan mi je bil všeč, saj je bil drugačen od drugih in je prehitro minil.

Ajda Čebul, 3. razred

Prvi dve uri smo preživeli v učilnici in reševali vaje. Želim si kolo. Naslednje leto bomo na mreč četrtošolci in bomo lahko na ta dan opravljali kolesarski izpit. Po malici je sledil najbolj zanimiv del – ogled različnih vozil na parkirišču pred šolo. Izvedeli in doživeli smo veliko novega. Policisti so nas za šalo vklebili v lisice in nam raz- kazali vozila. Posebej zanimiv se mi je zdel motor, saj smo smeli sesti nanj. Bilo je zelo poučno.

Azra Kurtić, 3. razred

Na ta dan smo jaz in moji sošolci opravljali ko- lesarski izpit. Bili smo kar malce preplašeni. Najprej smo si dobro ogledali kolesa in pre- verili, če imajo vso potrebno opremo za opravljanje izpita in so primerna za vožnjo. Ko smo sedli na kolesa, me je bilo strah, med samo vožnjo pa mi ni bilo več tako težko pri srcu. Ko sta mi učiteljci potrdili, da sem opravil kolesarski izpit, sem bil zelo zadovoljen. Imel sem veliko sreče.

Kotnik, 4. razred

Skupaj s sošolko in sošolcem sem prišel v šolo s kolesom. Kolesa smo zaklenili in se odpravili v razred. Kmalu nas je učiteljica od- peljala pred jedilnico, kjer smo si ogledali opremo policistov, gasilcev in reševalcev. Videl sem mnogo zanimivih stvari. Po končanem ogledu nas je čakal kolesarski izpit. Bil sem kar malce na trnih. Izpit sem delal s svojim kolesom. Ko smo opravili vožnjo, smo v učilnici počakali na inštruktorja, ki nam je sporočil rezultate. Povedal je, da smo vsi opravili iz- pit. Bil sem presenečen nad tako dobrim rezultatom. Učiteljica nam je razdelila nalepke za varno kolo. Vsi srečni smo se odpravili proti domu.

David Cafuta, 4. razred

Učenci 7. razreda devetletke smo se na ta dan zbrali v učilnici za geografijo in zgodovino. Obiskal nas je gospod Boris Compare iz podjetja Nolan. S seboj je imel čudovite prosojnice, ob katerih je zanimivo in duhovito pripovedoval. Povedal nam je marsikaj novega o čelahah in nji- hovem namenu oz. pomenu. Resnično smo se lahko prepričali, da ni varno sesti na kolo ali motor brez čelade. O tem je zgovorno pričala močno poškodo- vana čelada, ki je nekemu italijanskemu motoristu rešila življenje.

Po malici so nas pred jedilnico čakala različna intervencijska vozila. Podrobno so nam predstavili gasilski avto in vse pripomočke za reševanje ob nesrečah, ogledali smo si policijska vozila in smeli celo sesti na motor. Tudi lisice smo preizkusili, nič kaj udobne niso, še posebej, če zataji ključ, kot se je to zgodilo pri sošolcu Nejcu, in te kar nočejo z roke. Tudi ogled reševalnega vozila je bil zelo zanimiv, vendar nas je premamilo oživiljanje lutke. Ogromno koristnih in novih informacij smo dobili in velja si jih zapomniti, saj nikoli ne veš, kdaj ti pridejo prav. Kmalu smo zaslišali ropot motorjev in zagledali pred seboj težko pričakovane motoriste. Povedali so nam mnogo zanimivosti o motorjih in dogodivščinah s popotovanjem z njimi.

Nastja Stropnik Naveršnik, 7. razred devetletke

Tudi osmošolci smo preživeli zanimiv in poučen dan. Zbrali smo se v slovenski učilnici, kjer nas je o marsikaj novem poučil gospod Zoran Stojko Krevzel, policist in vodja šoštanskega okoliša. Seznanil nas je s poklicem in delom policista, kar je bilo za nas, ki odhajamo v srednje šole in se pričenjamo srečevati s poklici, zelo zanimivo. Po malici smo si tudi mi ogledali vsa intervencijska vozi- la in motorje na parkirišču pred šolo, pridobili in hkrati ponovili pa osnove nudenja prve po- moči. Bilo je predvsem drugače kot tiste dni, ko sedimo za knjigami in poslušamo učitelje.

Karmen Ledinek, 8. razred

za OŠ Bibe Röcka Šoštanj - Danica Sovič

Tajska

1. del
Fotografije in besedilo: Davorin Aram

Davorin Aram je s potepanja po Tajski, kamor se je odpravil s svojo sopotnico Majo, prinesel veliko vtisov. Nekaj jih deli z bralci Lista.

Do zadnjega sedeža polno letalo se je dvignilo visoko v zrak, Frankfurt se je izgubljal globoko pod nami in šele takrat sem se po 14 dnevih intenzivnega pripravljanja končno oddahnil. Mesec in pol bova z Majo, mojo punco in sopotnico, preživela popolnoma v drugem svetu, daleč stran od znanih obrazov, šolskih knjig ter vsakdanjih skrbi. Super, ne? Nenazadnje sem si po celoletnem več ali manj faliranem študiju turizma in tromesečnem poletnem delu to tudi zaslužil.

Pilot je oznanil pristanek našega Boeinga 747 in čez nekaj trenutkov prav elegantno spravil to stvar na tla. Tako sva se po 10 urah leta, dveh obrokih ter nekaj filmih izčrpana kot cucka in brez večjih popotniški izkušenj znašla na bangkoškem letališču. Avantura pa se je začela že tam. V naslednji uri in pol sem se jezen in poln upanja v srečo le privlekel do Lufthansinega okenca in uslužbenki razložil, da ne najdeva prtljage. »Brez skrbi bodita, verjetno je ostala na letališču v Frankfurtu in bo z naslednjim letalom že tu. Pusti mi naslov hotela, kjer boš bival, in takoj ko bo prtljaga tu, ti jo bomo seveda na naše stroške poslali.« Strinjal sem se in se že v naslednjem trenutku začel spraševati, kako hudirja naj ji dam naslov, če ne vem niti, kako bom prišel v center, kako našel prenočišče in kje pravzaprav sem. Na koncu sva se dogovorila, da mi pusti številko, jaz pa jo,

takoj ko najdem prenočišče, pokličem in javim naslov.

Ob izstopu iz lepo klimatiziranega letališča sva, seveda še vedno oblečena v dolge hlače in pod vplivom skorajda zimskih temperatur v Sloveniji, občutila popoldansko vročino, ki se je iz opoldanskih 30 stopinj ravno spustila na »le« 25 stopinj. Uf, to pa je užitek... In ni nama preostalo drugega, kot da sva se po nasvetu iz »popotniške biblije« Lonely planet odpravila na tako opevani Khao San Road. To je zbirališče vseh popotnikov, ki so v Bangkoku. Brez večjih težav sva si tam našla sobo brez oken in z ventilatorjem za vsega skupaj 900 tolarjev. Po krajšem počitku sva odšla na ulico in se šele takrat zavedla, zakaj so bili vsi namaskirani. Bil je 31. oktober in res sva imela srečo, da sva prišla ravno na Heloween party. Odšla sva v bar, kjer pa sem se spomnil, da moram poklicati na letališče. Samo predstavljate si, kako sem užival med klicem na letališče, kjer sem v obcestni govorilnici, mimo katere je divjal ves promet, skušal uslužbenki povedati, kdo sem, kaj hočem in kje stanujem. Ob tem bi omenil, da je vse skupaj začinila s svojim tajskim naglasom, obešenim na dokaj pravilno angleščino. Po desetih minutah sem ves obupan odložil slušalko ter se odpravil spat. Ni slabo za prvi popotniški dan, ne?

Prebudila sva se v prelepo sončno jutro in se odpravila na ogled mesta. Že po

nekaj korakov je do naju pripeljal voznik tuk tuka - doma predelanega mopeda s pokrito zadnjo klopjo, ki je pritrjena na prikolico mopeda. Ponudil nama je dveurno krožno vožnjo s postanki pred večjimi znamenitostmi mesta ter za vse skupaj zahteval 60 dolarjev. Saj ne rečem, da ni ugodno, a se mi je ravno zato zdelo malo sumljivo... Kljub vsemu sva privolila in naslednji dve uri uživala v sto in eni podobi Bude, ki je simbol Tajске. Na koncu naju je še peljal v neko trgovino z oblekami. Le čemu? In še preden sem uspel kar koli reči, mi je trgovec že pomerjal in ponujal svilen obleko, katere kljub vsej njeni lepoti nisem imel niti najmanjšega namena kupiti. Ob ceni 1000 \$ se mi je kar stemnilo pred očmi in vidno šokiran sem izustil tisti »ne hvala« ter se, kakor hitro se je le dalo, spravil iz trgovine. Najin voznik se je takoj, ko je videl, da nisva nič kupila, začel obnašati zelo nevljudno in namesto 60 dolarjev zahteval desetkrat več. Pojasnil mi je, da od prodanega artikla dobi provizijo, posledično temu pa spusti ceno. Na vprašanje, zakaj mi ni tega omenil prej, mi je odgovoril, da je pozabil, in ko je videl, da denarja ne bo dobil, je jezen oddirjal naprej. Preostanek dneva sva preživela v parku sredi mesta, kjer nama je prijazen gospod sam od sebe prinesel nekaj vrečk koruze, da sva lahko hranila golobe, ki jih je tam malo morje. Seveda je na koncu zopet zahteval denar in kar nič več ni bil prijazen, ko sem mu plačal le polovico že tako ali tako zasoljene cene. Zvečer sva se sprehajala po ulicah, iz katerih je bilo slišati bučanje televizorjev. Streljanje, vpitje, pretepanje... Seveda so bile to najnovejše kopije hollywoodskih uspešnic, ki pa sem si jih pri nas lahko ogledal šele nekaj mesecev po prihodu domov.

Zjutraj naju je zbudila receptorka v guest house-u, kjer sva bivala, in nama povedala, da so z letališča pripeljali prtljago. »Hura!!!« Vedel sem, da to pomeni premik in da se bo prava pot šele začela. Že popoldne sva bila v Ayuthaji - bivši prestolnici Tajске, zvečer pa že na vlaku iz Ayuthaje proti Chiang mai-u. Petsto kilometrov dolga vožnja je trajala 10 ur, poleg potnikov pa so bile na vlaku tudi različne domače živali. V Chiang mai-u sva si v eni izmed agencij naslednji dan uredila dvodnevni trekking po stranskih poteh tajskega severa. Poleg naju sta bila v skupini še mladoporočenca iz Amerike in študentka prava iz Portorika. Z džipom so nas tri ure vozili najprej po cesti, potem po makadamu in zadnjo uro in pol po blatni gozdni poti, dokler se končno nismo ustavili sredi - ničesar. Našemu vodiču je bilo ime Dee. Nekako nam je pojasnil, kako bo potekala pot. Najprej tri ure hoje po brezpotjih, nato

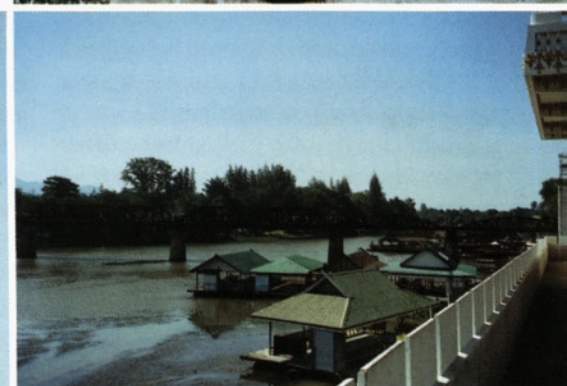
pridemo v vasico, kjer bomo zajahali slone in po uro in pol dolgi ježi še tri ure hoje, da prispemo do vasi, kjer bomo prespali. Res lep trekking, smo se strinjali vsi skupaj. Vse je potekalo po planu in zvečer smo komajda še na nogah le prispeli do vasi. Bila je resnično takšna, kot sem si jo želel. Brez elektrike, s straniščem ob potoku, s kolibami in predvsem v sožitju z naravo. Zakurili smo, Dee nam je pripravil večerjo, po njej pa smo se še nekaj časa pogovarjali, dokler nismo zaspali. Noč je bila hladna in temperatura se je spustila iz popoldanskih 30 stopinj na le deset stopinj. Bili smo čisto na severu dežele in vedel sem, da mi bo naslednje jutro poplačalo ves trud, ki sem ga vložil v to naporno pot.

(Konec v naslednji številki Lista)

Fotografije:

Na prejšnji strani in skrajno zgoraj desno: Zlata palača; zgoraj: Plavajoča tržnica; zgoraj desno: Prehranjevanje na ulici Khao Shan Road; desno: Tajski otroci; spodaj: Obvezno sezuavneje pred vstopom v tempelj (Wat Po); spodaj desno: Most na reki Kwai; skrajno zgoraj desno: Maya Bay (Phi Phi Island).

pripravila Ajda Prislan

ČEZ URŠLIO GORO

Tokrat sem se v izboru predstavitve koroške kulturne dejavnosti omejila na ozek izbor domačega ustvarjanja. Najprej pa bi bilo morda zanimivo pogledati nekaj dogajanj, ki prinašajo svežino v medčloveški dialog, čeprav sploh niso nova pogruntavščina. Spremljamo jih lahko ali pa sodelujemo v njih tudi na severnem Koroškem, delu z državno mejo razdeljene dežele, ki leži v Avstriji.

Društvo socialnih dejavnosti Kolpingova družina Stari trg v kavarni hotela v Slovenj Gradcu prireja prireditve druženja in filozofske debate Philocafé, kar pomeni uvodno predavanje in kulturni dialog. Enega od takih pogovorov je vodil Boris Blagotinšek, tema popoldneva je bila »Moški v iskanju moškosti«.

Opredelili so moškost s sociološkega in antropološkega vidika: kje je moški v sodobni družbi in kaj pomeni biti moški - Slovenec. Zanimivo je bilo, da so se predavanja in debate udeležile predvsem ženske. Morda zaradi uvodnih izvečkov raznih mislecev v zgodovini, natisnjenih na zloženki, vabilu na Philocafé, ki nekemu lahko zvenijo provokativno in izzivajo k odgovoru ter dialogu. Slišati je bilo znanstvena dognanja iz tradicionalnih primerov, ki kažejo, da ženska izbira moškega, kar pomeni, da si moški mora pridobiti naklonjenost ženske. Razkrili so tudi, da danes še zmeraj živimo v izrazito patriarhalni družbi. Splošno vzdušje na debati o moškosti je lahko povzeti takole: razpravljalci ob dejstvih, da obstajamo moški in ženske, niso menili, da so eni boljši od drugih, ampak, da smo drug drugemu potrebni in se dopolnjujemo.

Izziv je bil takšen:

Aleksander Makedonski iz 2. stoletja pred našim štetjem je rekel: »Ko bom prenehal biti moški, bom prenehal tudi živeti.« Nicolo Machiavelli iz 17. stoletja je rekel: »Usoda je namreč ženska: če ji hočeš gospodovati, jo moraš tepsti in jo trdo prijemati.« John Locke, 18. stol.: »Narava nikoli ne naredi slabih ali nekoristnih stvari.« Jean-Jacques Rousseau 19. stol.: »Svoboda, enakost, bratstvo.« In kaj je rekla Marlene Dietrich iz 21. stoletja: »Idealen mož je tisti, ki ne pije, ne kvara, se ne ozira za drugimi ženami, se ne prepira in - ga ni.«

Že nekaj let pa Philocaféje v kavarni Sever v Celovcu organizira Združenje katoliških izobražencev in Katoliška mladina. Tam se je zadnji zgodil z naslovom »Pascal in pasha«, vodil ga je mag. Vinko Ošlak. Govorili so o pomenu Pascalovega imena, poudarkih Pascalove filozofije, vstajenju v veri in filozofiji, Pascalu v našem času, dogodku in obljubi vstajenja.

Pesem kot kulturni protest lahko gane še tako trdo srce. Mešani pevski zbor Podjuna je bil ustanovljen leta 1974 v Pliberku v Avstriji kot kulturni odgovor na nekulturna dejanja nemiškonacionalnih nestrpnih, ki so podirali nemiško-slovenske table in krajevne napise na Koroškem. V slovenskem kulturnem domu v Pliberku so proslavili trideseto obletnico prepevanja tega zbora. Vsa ta leta poskušajo

poglobiti med ljudmi zavest, kako pomembno je spoznavanje kulture narodov za življenje v medsebojnem upoštevanju in spoštovanju.

V Pliberku so pretekli mesec tudi slavnostno odprli kulturni dom.

V Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec so odprli razstavo slik Valentina Omana z naslovom »Ecce Homo«. Razstavljenih je več kot 100 večplastnih slik iz zadnjih 10 let njegovega ustvarjanja. Oman se v novejših delih tega cikla poslavlja od barve in prehaja zopet v risbo, zato se včasih počuti, kot pravi sam, bolj kot grafik in ne kot slikar.

»Ecce Homo« ali »Glej, človek« je njegova glavna tema že od vsega začetka, ko je končal likovno akademijo. V svojih delih poudarja minljivost, kar doseže z zabrisanimi oblikami, ki pravzaprav kažejo sledi človeka. S tem je tudi gledalec vzpodbujen k aktivnemu dokončanju vizualne oblike po poti svoje lastne podobe ali domišljije.

Valentin Oman je koroški Slovenec, rojen leta 1935 v Štebnu pri Beljaku. Znan je tudi po tem, da oblikuje svojo izpoved tudi v sakralnih prostorih. Razstava »Ecce Homo« je v Koroški galeriji likovnih umetnosti Slovenj Gradec na ogled še do 30. junija 2004.

In še nekaj čisto domače produkcije: Izšel je prvenec Urbana Klančnika, knjiga z naslovom KALIUS. Pripoveduje o lovcih na energijo, ki se kot neke vrste vampirji prehranjujejo z življenjsko energijo drugih bitij. V glavni vlogi je eden od treh lovecev - Slayer, ki se ujame v lov za skrivnostnim orožjem...

Slovenjgradčan Urban Klančnik (1978) svoje življenjsko

navdušenje opisuje tudi takole: »Popotovanja v temna, tudi grozljiva področja svoje lastne osebnosti je gotovo največja pustolovščina, ki traja vse življenje. Vse te majhne iluzije, povezane v eno veliko celoto, ki je človeško življenje. Klanjam se ti sanjač, vizionar, nesmrtnik.«

Folklorna skupina Rej iz Šmartna pri Slovenj Gradcu je praznovala 30 let svojega delovanja. Od vsega začetka jo vodi Marija Gostečnik. Program je bil napolnjen tudi s humorjem. Zrežiral in vodil ga je domačin Igor Štamulak, študent Akademije za gledališče, radio, film in televizijo. Na koncu, ko so bili plesalci že vidno utrujeni, so jubilatomo

Reja podelili priznanja. Svetovalec za folklorno dejavnost pri JSKD Republike Slovenije Bojan Knific je podelil 12 bronastih, srebrnih in zlatih Maroltovih značk. Za več kot 25-letno aktivno delovanje pri folklori so zlate prejeli Marica Gostečnik, Mihaela Pečoler in Martina Bricman. Priznanji so prejeli tudi od JSKD OI Slovenj Gradec in ZKD Slovenj Gradec.

V domu starostnikov v Črnečah pri Dravogradu so odprli razstavo slik Edvarda Šisernika iz Slovenj Gradca, ki jih je naslikal v zadnjih treh letih. Izdelane so v tehniki »olje na star les«. Značilnost je, da je lesna podlaga razbrzdana od vremenskih vplivov. Na njih je videti veselje in imajo naslov »Od kod prihajamo in kam gremo?«

Srednja strokovna zdravstvena šola Slovenj Gradec v sodelovanju s Turističnim društvom Slovenj Gradec že vrsto let ob dnevu Zemlje, 22. aprila, prireja različne poučne prireditve. V Galeriji dr. Strnada Splošne bolnišnice Slovenj Gradec so odprli razstavo zdravih zelišč.

Knjižne novosti in dogodki v mestni knjižnici Šoštanj

Maja Rezman

Dnevi minevajo tako zelo hitro, da je kar naenkrat spet čas za pisanje članka... pa me preganjajo roki za oddajo, pa me preganja urednik, pa vsakodnevne obveznosti... pa se sploh ne pritožujem – nima smisla. Sploh pa nič ne sme biti težko... aneda.

Tokrat sem izbrala pet knjig. Tri za mladino, in dve za odrasle.

Prva za otroke je pesniška zbirka z naslovom **Ura zoologije**, napisala pa jo je *Maja Novak*, ki jo sicer bolj poznamo kot pisateljico za odrasle. Ob pesmih so slikovite ilustracije *Maje Šubic*, knjiga pa je izšla v lanskem letu pri založbi Mladika. Pesmi govorijo izključno o živalih, se jim pa pozna, da jih je napisala prozaistka, saj je le redko katera pesem napisna v strogi pesniški formi – kar sploh ni slabo, saj dobimo iz vsega skupaj kratke rimane zgodbi- ce o najrazličnejših živalih. Sicer pa je največ pesmic posvečenih mačkom, mačkam in mačkicam. V knjigi je tudi simpatično posvetilo: *Te pesmi so za tiste, katerih mački niso debeli, ne razvajeni, ne središče vesolja in se tega sploh ne zavedajo. In seveda so za debele, razvajene mačke.*

Poučna knjiga iz knjižne zbirke **Gradiva** nosi naslov **Kamnine in Rudnine**, napisal pa jo je *Steve Parker*. Knjiga govori o vedi in stroki od kamnolomov, rudarstva in obdelave do uporabe, reciklaže in prihodnosti pridobivanja kamnin in rudnin. V knjigi boste izvedeli, kakšna je razlika med kamninami in rudninami, kako se le-te uporabljajo... na primer, kako nastanejo tako vsakdanje stvari, kot so porcelanast čajni servis in lončene vaze; ste vedeli, da nekatere kamnine plavajo na vodi, da so v računalnikih kristali, ter da so v naših telesih rudnine? Knjižno zbirko **Gradiva** bogatijo risbe in fotografije. Vsaka knjiga obravnava drugo gradivo, njegov izvor ter načine pridobivanja, čiščenja, obdelave in

predelave. V tej zbirki je do zdaj izšla še knjiga z naslovom **Plastika**.

Zadnja izmed treh za mladino pa je knjiga z naslovom **Kaj verjamem: vodnik po svetovnih religijah za mlade**; napisala sta jo *Alan Brown* in *Andrew Langley*. V uvodu odgovarjata na osnovna vprašanja in razlaga osnovne pojme npr: kaj je religija, katere so bile prve religije, katere svete spise poznamo, ter kaj pomeni religija danes. V nadaljevanju pa se posvetita vsaki religiji posebej: od judaizma do taoizma. Ta knjiga je namenjena osnovnošolskim otrokom kot uvod v glavne svetovne religije. Avtorja sta knjigo napisala na način, ki otrokom dovoljuje, da sami odkrijejo podobnosti in razlike med religijami. Sleherni izmed otrok, ki nastopajo v knjigi, predstavlja eno izmed osmih religij, ki jih knjiga predstavlja; vsak od teh otrok pojasni svojo religijo bralcu in drugim otrokom. Knjiga zajema zgodovino vsake izmed religij, njena verovanja, način in kraj čaščenja, koledar praznikov in svetih dni, način oblačenja... prav tako je razložena simbolika različnih verovanj. Na koncu je poudarjena skupnost vseh ljudi ne glede na način verovanja, ter priporočilo naj se naučimo sprejemati in spoznavati ljudi drugih religij in ras. Zelo pozitivno sporočilo, ne?

Za odrasle ena o orehah – pa mlajšim bi tudi prav prišle za eventuelne seminarske naloge. Naslov knjižice je **Oreh: pridelovanje in uporaba**, napisal jo je *Rajko Ocepek*, izšla pa je pri založbi Kmečki glas. Brošuro je avtor posvetil tistim, ki bi radi zasadili posamezna orehova drevesa in spoznali različne sorte orehov. V knjižici je tudi mnogo okusnih (dobesedno!) fotografij različnih sort orehovitih jedrc... pa nasvet za luščenje orehov... *oreh postavimo pokonci, udarec pa ne sme biti premočan. Če delamo z občutkom, dobimo navadno cela jedrca...* potem pa hop v usta. Ali vrečo. Ali pa v orehovo potico. V

Foto: Miro Vrlik

kruh z orehi. Palačinke z orehi. Ajdove palačinke z orehi. Drobno pecivo – z orehi. Mljask... ali bo kmalu jesen?

Še eno knjigo sem izbrala... mogoče izbira ni preveč posrečena za tale letni čas? Naslov monografije je **Slovenija s samomorom ali brez**, uredila sta jo *Andrej Marušič* in *Saša Roškar*, prinaša pa izsledke raziskav različnih avtorjev s specializiranega področja psihiatrije, ki se imenuje suicidologija. Monografijo sestavljajo trije vsebinski sklopi in uvodna prispevka, ki služita kot kažipot vsebinam publikacije. Osrednji del predstavljata dela, ki sta tako obsežna, da predstavljata os, okoli katere se vrtijo bolj ali manj drzni poskusi razlage samomorilnega vedenja in terapevtskih pristopov, in sicer v luči slovenskih posebnosti. To sta dela *Opredelevanje samomora* in *Preprečevanje samomora*, v katerih avtorji opredeljujejo posebnosti samomora in načine preprečevanja. Tretji del opredeljuje žalovanje po samomoru. Knjiga je zanimiva predvsem zato, ker je samomor in pogovor o tej temi pri nas še vedno velik tabu, kljub dejstvu, da je stopnja samomorilnosti v Sloveniji, (v primerjavi z ostalimi evropskimi državami) zelo visoka. Osebo upam da se bo s časom vedno bolj nižala...

Naj vam bo pomlad v veselje... same lepe misli in prijazni ljudje naj vas obkrožajo!

Andrej Krevzl

Herbarij, vrtnice ali igra v barvah

Foto: List

Andrej Krevzl na srečanju članov društva Hotenja. Vila Široko, pomlad 2004.

Cestni križ je bil pod horizontalo, nam pravi on ob ognju, ki se je najbolj razvnel nad tem pojavom. Veter je potegnil skozi kurišče in žar ognja se je zalesketal v zlatu. Bilo je rdeče-črno, belo-črno, belo-rdeče modro-belo, sivo okroglo, črepinjasto ostro... bilo je veliko kombinacij za igro, kakor pravi Robi M., ne da bi vedel, kakšen scenarij naj bi bil objavljen. Prepričan je, tako kot vsi drugi, da nekaj govorimo o idealnostih, pa nam prizori kar uhajajo iz rok. Povezal sem jo z očetom in materjo. Oba se nista mogla nikoli zediniti, temveč je njuna gluhost naraščala, postajala vedno večja in široka, da se je dotikala življenja kronistke in njene generacije.

Po cesti je zdrvela prikolica z drvimi. Nasmejala se je do solz. Potem neki kombi s svežim kruhom in zemljicami. Teh sendvičev ni več. Tisti dan je vozil z dvema pomenoma, koristnim in simbolnim. Nisem ga hotel razvozlavati. Zdel se mi je obrnjen na glavo. V koordinatnem sistemu je bilo težko odkriti pravi pomen silnic in iskanju mehkih značilnosti za vsakega posebej. Sicer pa sem pogrešal vse te niti družine in pogrešal njihovo prisotnost na dlani. Zato je bilo težko v sistemu odkriti značilnosti, ki so bile kakor desetletje nečesa obešenega na steno.

Prva vidna črta je tekla dol ob reki. Bila je

srebrno bela s črno obrobo. Sama zelena je pomenila – pojdi v gozd in se naužij svežega zraka. Modro oranžna deklica je bila Rubin. Spremljal jo je srebrno zlati avtomobil, kar je pomenilo z vseh strani belo... Pojdi prečno, zdaj nima smisla analizirati oblačil. Že včeraj si napravil napako. Oddan je bil signal, da naj preneham s kajenjem in posedenjem v stanovanju. Kljub temu sem nekaj ur kasneje pogrnil, ker sem zaužil zeleno. Trobentač pravi, pojdi navzdol, zadelo te bo modro. Bilo je, kakor da bi moral iti z modrim, pa je bilo vse v najboljšem redu.

Belo črno je bil trd predlog. V njem je bilo, kakor da bi samovoljno iskal težave in polemike. Ne vem, kaj natančno se dogaja. Ne vem, koga bi povprašal, ali mladinski klub ali ljubitelje zelenjavne hrane, predvsem zelene barve. Zdi se, da v tem tiči nekaj simbolične izdaje. To je res nekaj čudovitega, kadar nimaš izbire, zavzdihne Šefan. Kakšno izbiro nasploh imaš, povprašaš ljudi. Skomignejo z rameni. Kakor da je on razdelil belo črno, čemur je botrovala velika zmeda. On pa, zmesti do mere, da zmedo spremeniš v določen red. Tako bi nastala nova mešanica barv in dogodkov.

Na dvorišču je stal kamion zelene barve in z rdečo obrobo. Ob njem rumeno moder motor, zraven dvojce veder, eno rdeče in eno modro. Mla-

deniča pereta bel citroen z oranžno gobo. Barve so razpršene povsod. Dotikale so se celo mojega prebivališča, kjer je bilo polno simbolike v predmetih po oblikah in barvah. Na primer zeleno moder avtomobilček poleg prosojno rdečkastega šampona za umivanje las, etui za očala, steklena zvezda rdeče barve... Za moškega ni zmage. To je res nekaj čudovitega, ker samo izgubljeni moški zmaguje... Ampak jesti solato in se zapečatiti. To je dramatični absurd in nenavaden poligon izgubljenosti. Gre za verbalno in fizično odkrivanje poligona brez dežja in mokrote, brez nevihtnih oblakov.

Štiri, dvanaest, devet jabolk in devet jablan.

V reki so bili plastični odpadki različnih barvnih odtenkov. Na bregu je bil velik grm rož s prevladujočo rozasto vijolično barvo. Bela je prekinjala barvni register. Star boš in vonjal boš rože. Ostal boš na umazanih deskah in bolezen te bo priklenila med rjuhe.

Zdelo se mi je, da vsi udeleženci v prometu uporabljajo sestrine informacije. Kopal si, zato črno modra podarja zrcalno sliko. Verjetno je mišljena očetova fotografija. To, da obstaja neka natančna poistovetenost z njegovim življenjem, je čisto nekaj drugega, ko poskuša brez vsakih dokazov, arhivskih gradiv odkriti življenje deda,

ki ga poimenuje Dobro jutro, in očeta, ki nesrečno konča v iskanju bogastva in se s tem loči od brezskrbnega življenja v svojem času. V bistvu ga je na tem mestu zmedla provincialnost nasvetov, ki so se strašno zanimali za njegov vid. Mizar bi moral vztrajati na tem, da ni več zmožen za delo, pa bi bilo vse v redu. Tako pa je nasel na amaterskih nasvetih in se ni mogel dobro znajti pred administracijo... Svet je gledal z mokroto v očeh in sličice so padale po dlani. Kakšen pelin in zagrenjenost sta se ga lotevala. Moral bi reči, da ni več zmožen za delo, pa bi vse steklo njemu v prid. Vsak mesec bi imel polno denarnico. Tako pa mizar ostaja brez denarja.

Oranžna, modra, rumena: pomaranča na brisačah, potovalka in kazen v modrem. Kar koli ti bo šlo od ust, takšen scenarij ti bo napisan na kožo.

Črna, bela... V križišču stoji ženska, ki imitira materine gibe. V rokah drži blok in torbico iz usnja. Ptica oponaševalka hodi gor in dol in dobro oponaša lik matere. Želi nekaj sporočiti. Potem napravi napako. Morala bi se skriti med poslopji, iti kam na kavo in vzorec bi bil v najlepšem redu. Tako pa je iznenada stekla na postajališče, sedla v avtobus primestnega prometa in se odpeljala v neznan. Mati tega ne bi napravila. Pri vseh križih, ki jih je imela, ni bila več tako hitra kot igrala skrivnega gledališča.

Sledijo barve sobe. Modro črni kasetofon, svetlo modre rjuhe v otroški sobi... Golo oranžno. Vidim mladeniča z oporami. Prečno mimo stara hiše, ki je po poškodbah prešla pod okrilje spomeniškega varstva. Potem so odžagali balkon. Padel je od samih psov in ostrega fleksa. Prepričani so bili, da je trhlo nameščen na poslopju, zato ga je bilo potrebno odstraniti. Zidar je bil prepričan, da je balkon trhlo nameščen sredi stavbe, in vsak krajevni politik se je bal, da bo komu padel na glavo. Tako prepričanje imajo ljudje radi. In ravno zaradi katastrofizma je odletel poslednji malomeščanski grb, ko je možno vnaprej razkriti nesrečo. Vsi krajevni politiki so bili obveščeni o takem prenavljanju hiše. Zato pa palec dol...

Kolesar s kartonasto škatlo gor med oblake. Mestni avtobus. Nisem vedel, kako sodeluje, ali z barvo ali s številom potnikov. Nisem vedel, kam pelje. Po mojem prepričanju čez tri gore in tri vode... Fičo gor, subaru (naj omenim, da so me iz tega avtomobila fotografirali, ko sem bil na plaži), katrca dol in desno, desno tudi rdeče belo, nakar levo, srebrna proti križišču... Ne vem, kolikokrat pri zavijanju v to ali nasprotno smer. Kolesarka s pvc vrečko in črno torbico dol k materi, črn kuhinjski pes čez cesto. Mlekarski v zeleno dolino pod kotom devetdesetih stopinj dol in levo, potem trideset minut vse barve potujejo proti reki, nakar tovarnjak z nakladalno žlico prečka od leve proti desni, za njim pelje tablica z L, potem kosilnica levo - verjetno te bodo oskubili do golega. Dva

v modrem, ki pljuneta na vso reč ob reki, kjer je imenitna pešpot dol. Oče in sin na vrtečih se kolesih, verjetno si se napačno odločil. Modro desno, bogata pentlja dol, kolona pri kužnem znamenju levo, poleg nje nadaljuje pot. Dvakrat rumeno in rdeče levo, od spodaj v križišče desno, zelen traktor s kabino in zarjavelo prikolico gor in v križišču desno, bela počez, črna gor, jugovina dol, Japonec levo, kolo z motorjem in skafandrom gor, Nemec gor in dol, pajek na žlebu miruje, Francoz po svoje, rdeč in bel ne vem kam, avtobus na relacijski vožnji proti glavnemu mestu države, stara mama ob reki navzdol, tetka s kanglico in vrtnico gre ljubeče po mleko. Oranžni Evropejec - obriši Španijo. Pomarančni odvažja smeti. Hlodovina levo gor, dvakrat zlate luči dol. Francoz, da si odmaknil in s tem zafrnil celotno zgodbo... Policist piha v dlani; odpihnilo te je. Srebrna sama pleje vrt. A greš dol? Boli jo glava... Vzemí dežnik in potovalko, nakar sledi nekaj križnih situacij na velikem odru. Pokazali smo ti barve v stanovanju. Pogledaj jih. Odkrijem zobno krtačko, brisače, milo, gobo, šamponeks??? krpe, papir, slike, štedilnik, pisalni stroj... Posvetilo se mi je. Hoteli so primerjati sistem barv... Črno rdeči cekar - ostal boš osamljen, in to popolnoma. Ponovi se reka; bela, srebrna, rdeča. Samo zeleno pomeni - pojdi v gozd, pa boš videl, da je bil namen drugačen. Modra in nemodra, oranžna deklica. Udarilo te bo. Z vseh strani valijo bele kepice, pravi srebrna pentlja.

Pol ure zatem se pomen prostorskega križa spremení. Navzdol po reki se valovijo valovi. Ne bodo se več spremenili. Ne smeš prečno niti vzdolžno. Včeraj si napravil napako. Od daleč se vidi platinasta pločevina. Pelje prečno, nato navzdol ob toku. Neprijeten stik z modro, zato ti predlagajo drugo izbiro barve. Črno-bela oznaka. Pojdi ob toku reke navzgor. Rumena, oranžna črna: lepota tvojega obraza bo spremenjena. Barve tretje vrste - čaka te premetavanje zemlje in drugih fosilov... Bela, modra in pozlačen odsev, rdeča - pazi, da ne boš vsega izgubil. Glej dvorišče. Avgust jutraj. Nedelja je bila v megli.

Nekaj trenutkov ni barvnih kombinacij. Mislil sem, da je končno vsega konec. Motil sem se. Barvni krog se je razdelil na dvajsetino. Lahko bi postal dober slikar. Na razpotju je teklo takole: bela dol, rdeča levo. Pešec, bil je nekdo iz skupine, ki so se pomikale po pokrajini, neprevidno prečka cesto. Kakor da bi imel več življenj. Ves čas maha, kakor je to počel družinski klovn. Vijolična cesta ga razvedri... Oker gor, rumena gor, rumena levo, rdeča stoji, nato desno, srebrna desno, motorista, opremljena z belimi čeladami, dol, moški in ženska, predstavnica socialne, ki so v belem, modrem in rdečem, dol. Rada ima džins oblačila. Ob pogledu na njiju se mu zazdi, da je družinskega življenja konec... Težek motorist dol, nato modra sol, zeleno gor, verjetno je pomenilo,

da greš v... ah, že vem, ha, ha, ha, sedemkrat, to je poseben dogodek, pomisli brat, ki ga bo potrebno posebej obrazložiti. Potem rdeča dol plus modra z dvignjeno zastavico, bela trikrat dol, kombi, tisti, ki mi gre ves čas na živce, desno, desnica dol, vse gre po reki dol vzporedno z njenim valovanjem. Kratek premor. Potem znova... Zlato zeleno vzporedno z rdečimi deskami. Čudoviti hrošček gor, bil je enkrat kovinsko zelen, drugič pohujšljiv, seveda v drugačni ljubezenski varianti, pojavi se kot dragulj v spominih. Zato ni imel posebne razlage...

Cenjeni sladokusci literature

Tik pred izidom je 15. knjiga Literarnega almanaha Hotenja, edicije, ki že več kot dvajset let združuje literate Šaleške doline in tudi širše. Knjigo ureja pesnik Ivo Stropnik, svoj čas pa sta ji posvetili tudi Milojka Komprej, predsednica Literarnega društva Hotenja in Tatjana Vidmar, strokovna sodelavka Javnega sklada za ljubiteljsko kulturo iz Velenja. Na podobo knjige bodo vplivala tudi likovna dela Stojana Špegla in Andreja Krevzla, oblikovanje pa je zaupano Maretu Marinšku. Nestrpno že čakamo trenutek, ko bomo knjigo lahko prijeli v roke.

V Hotenjih 15 je našel prostor tudi odlomek iz zadnjega romana Šostanjčana Andreja Krevzla, ki ga tokrat objavljamo tudi na straneh naše revije.

Napisati roman ni mačji kašelj! Zato pisatelji upravičeno menijo, da so delo opravili, ko so postavili zadnjo piko - a do objave je nato še trnova pot, na katero vpliva veliko stvari, ki nimajo nobene veze z umetnino. Morda bomo s to objavo pomagali avtorju, da mu bo roman le uspelo izdati v knjižni obliki.

Za opravljeno delo mu čestitamo in želimo še naprej veliko plodnih umetniških dni!

P.R.

Naj omenim tipa, ki pešači. Ta fasader je amputiral balkon pri mami. S sočnim preklinjanjem je spremenil zunanji videz poslopja. Zdaj pešači naokrog in išče novo žrtev... Bel avtomobil - cigareti. Vedri - ljubosumje, kamion - jedel si zeleni bršljan. Motor - le kaj? Poštni delavec dostavi igračo. Pomeni sonce, morje, dan in noč. Tu sem izgubil igro, ker sem na vse pretege hotel biti neviden. Ponoči sem odšel na dvorišče in padel v past. Ko sem se vračal, so se prižgale vse luči mesta. Rubin, so se drli gasilski zvočniki. Potrlo me je. Pogledal sem v strmino, kjer sem videl osamljeni prizor.

Na podlagi 87. člena Stanovanjskega zakona (Ur.list RS, št. 69/03), Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj v najem (Ur. list RS, št. 14/04), Zakona o splošnem upravnem postopku (Ur. list RS, št. 80/99, 70/00, 52/02), Zakona o socialnem varstvu (Ur. list RS, št. 54/92 s spremembami), in sklepa komisije za okolje in prostor pri Svetu občine Šoštanj, sprejete na 2.izredni seji, dne 26.05.2004

objavlja

OBČINA ŠOŠTANJ

JAVNI RAZPIS ZA DODELITEV NE-PROFITNIH STANOVANJ V NAJEM

1. PREDMET RAZPISA

1.1.

Občina Šoštanj (v nadaljevanju: občina) razpisuje oddajo v najem okvirno 16 stanovanj, ki bodo upravičencem oddana v najem predvidoma v letih 2004 in 2005 oziroma v času veljavnosti tega razpisa.

Oblikovani bosta dve ločeni prednostni listi:

- lista A za stanovanja, predvidena za oddajo v najem proslcem, ki glede na socialne razmere po 9. členu Pravilnika o dodeljevanju neprofitnih stanovanj (Ur. list RS, št. 14/04, v nadaljevanju: pravilnik) niso zavezanci za plačilo varščine, (glej točko 4)
- lista B za stanovanja predvidena za oddajo v najem proslcem, ki so glede na dohodek zavezani plačati varščino. (glej točko 4)

Od razpisanega števila 16 stanovanj bo predvidoma:

- 8 stanovanj namenjenih za oddajo v najem proslcem, ki glede na socialne razmere po 9. členu Pravilnika niso zavezani za plačilo varščine in bodo uvrščeni na listo A.
- 8 stanovanj namenjenih za oddajo v najem proslcem, ki presegajo mejo dohodka, določeno v 9. členu Pravilnika in so zavezani plačati varščino ter se bodo uvrščali na listo B.

1.2.

Najemnina za dodeljena neprofitna stanovanja bo do 31.12.2004 določena na podlagi Odloka o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih (Ur. list RS, št. 23/00, 96/01, 29/03 – odl. US), od 1.1.2005 pa po Uredbi o metodologiji za oblikovanje najemnin v neprofitnih stanovanjih ter merilih in postopku za uveljavljanje subvencioniranih najemnin (Ur. list RS, št. 131/03).

Za povprečno veliko dvosobno stanovanje v izmeri 55,00 m², točkovano s 320 točkami (primerno stanovanje), je znašala najemnina v mesecu marcu 2004, izračunana na podlagi navedenih veljavnih predpisov, 42.885,00 SIT.

Najemodajalec neprofitnega stanovanja ima pravico vsakih pet let od najemnika zahtevati, da predloži dokazila o izpolnjevanju pogojev za pridobitev neprofitnega stanovanja. Če najemnik ni več upravičen do neprofitnega stanovanja, se najemna pogodba lahko spremeni v najemno pogodbo za tržno stanovanje po merilih in postopku določenim s pravilnikom.

1.3.

Pri dodelitvi neprofitnih stanovanj bodo upoštevani naslednji površinski normativi:

Število članov gospodinjstva	Površ. stan. brez plačila varšč. lista A	Površ. stan. s plačilom varšč. lista B
1-člansko	od 20 m ² do 30 m ²	od 20 m ² do 45 m ²
2-člansko	nad 30 m ² do 45 m ²	nad 30 m ² do 55 m ²
3-člansko	nad 45 m ² do 55 m ²	nad 45 m ² do 70 m ²
4-člansko	nad 55 m ² do 65 m ²	nad 55 m ² do 82 m ²
5-člansko	nad 65 m ² do 75 m ²	nad 65 m ² do 95 m ²
6-člansko	nad 75 m ² do 85 m ²	nad 75 m ² do 105 m ²

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se površine spodnjega in gornjega razreda povečajo za 6 m².

Občina lahko odda v najem tudi manjše stanovanje, če se upravičenec s s tem strinja oziroma to želi.

2. RAZPISNI POGOJI

2.1.

Upravičenci za pridobitev neprofitnih stanovanj v najem so državljani Republike Slovenije, ki imajo stalno prebivališče na območju občine ŠOŠTANJ.

2.2.

Prosilci za dodelitev neprofitnega stanovanja v najem se ločijo na tiste, ki so glede na višino dohodka gospodinjstva oproščeni plačila varščine – lista A in na prosilce, ki so dolžni plačati varščino – lista B.

2.3.

Prosilci so upravičeni do dodelitve neprofitnega stanovanja na listo A oziroma na listo B, če dohodki njihovih gospodinjstev v letu 2003 ne presegajo v tabeli navedenih odstotkov dohodkov (glede na povprečno neto plačo v državi, ki je v letu 2003 znašala 159.051,00 SIT).

Vel. gospod.	LISTA A		LISTA B	
	%	Meja dohodka	%	Meja dohodka
1-člansko	90 %	do 143.146	od 90 % do 200%	nad 143.146 do 318.102
2-člansko	135 %	do 214.719	od 135 do 250 %	nad 214.719 do 397.628
3-člansko	165 %	do 262.434	od 165 do 315 %	nad 262.434 do 501.011
4-člansko	195 %	do 310.149	od 195 do 370 %	nad 310.149 do 588.489
5-člansko	225 %	do 357.865	od 225 do 425 %	nad 357.865 do 675.967
6-člansko	255 %	do 405.580	od 255 do 470 %	nad 405.580 do 747.540

Za vsakega nadaljnjega člana gospodinjstva se lestvica nadaljuje s prištevanjem 20 odstotnih točk za spodnjo mejo in 25 odstotnih točk za gornjo mejo.

2.4.

2.4.1.

Vsi upravičenci za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem morajo poleg navedenih pogojev izpolnjevati še naslednje splošne pogoje:

- da mesečni dohodki proslilčevega gospodinjstva v letu 2003 ne presegajo gornje meje določene v točki 2.3. tega razpisa,
- da prosilec ali kdo izmed članov gospodinjstva ni najemnik primerne neprofitnega stanovanja, oddanega za nedoločen čas in z neprofitno najemnino ali lastnik ali solastnik drugega stanovanja ali stanovanjske stavbe,
- da prosilec ali kdo izmed članov gospodinjstva ni lastnik drugega premoženja, ki presega 40 % vrednosti primerne stanovanja

2.4.2.

Do dodelitve neprofitnega stanovanja so upravičeni tudi najemniki v stanovanjih, odvzetih po predpisih o podržavljenju – prejšnji imetniki stanovanjske pravice, če izpolnjujejo splošne pogoje za upravičenost do dodelitve neprofitnega stanovanja po pravilniku.

2.4.3.

Glede na število članov gospodinjstva vrednost drugega premoženja (vse drugo premoženje ali nepremično premoženje v državi in tujini razen premoženja po 3. alineji 3. člena pravilnika) v lasti prosilca ali drugih družinskih članov ne sme presegati naslednjih zneskov:

Število članov gospodinjstva	Vrednost drugega premoženja – 40 %
1-člansko	3.598.728 SIT
2-člansko	4.398.445 SIT
3-člansko	5.598.021 SIT
4-člansko	6.557.682 SIT
5-člansko	7.597.314 SIT
6-člansko	8.397.031 SIT

Kot osnova za določitev vrednosti primerne stanovanja se upošteva stanovanje točkovano s 320 točkami po vrednosti točke 2,63 EUR in površina stanovanja v povezavi s številom uporabnikov stanovanja v višini gornjih razponov, predvidenih za stanovanja s plačilom lastne udeležbe v času objave razpisa.

Glede lastništva premoženja prosilca in ostalih članov gospodinjstva, ki z njim stalno prebivajo, se v premoženje ne všteva vrednost poslovnih prostorov in opreme do celotne vrednosti primerne stanovanja, kolikor gre za dejavnost, s katero se prosilec preživlja.

Kolikor gre za prosilca invalida oziroma družino z invalidnim članom, se ob predložitvi ustreznih dokazil do celotnih dohodkov gospodinjstva odšteje znesek, ki ga invalid prejema za nakup določenih pripomočkov, ki jih potrebuje zaradi invalidnosti.

Kolikor gre za prosilca-prosilko oziroma prosilca-prosilko z otrokom, žrtev družinskega nasilja, ki zaradi nasilja v družini ne more koristiti pravice do solastniškega deleža na stanovanju ali stanovanjskih hiši, se obseg stanovanjskega premoženja posebej evidentira in upošteva pri odločitvi občine o času najema in višini najemnine.

2.5.

Na razpisu ne morejo sodelovati:

- tisti, ki jim je bilo v času do uveljavitve stanovanjskega zakona v letu 1991 že dodeljeno družbeno stanovanje in so po sklepu sodišča stanovanjsko pravico izgubili,
- tisti, ki jim je bila najemna pogodba, sklenjena po letu 1991, po sklepu sodišča odpovedana iz krivdnih razlogov,
- tisti, ki so po stanovanjskem zakonu iz leta 1991 uveljavljali 30% odpravnino za izpraznitev stanovanja.

2.6.

Razpisnik določa v skladu s 4. členom pravilnika poleg splošnih pogojev še dodatne pogoje:

1. stalnost bivanja v občini Šoštanj, ki ga morajo izpolnjevati prosilci, da so upravičeni do točkovanja dobe bivanja in sicer:

stalno bivanje v občini Šoštanj	
do 5 let	10 točk
nad 5 do 10 let	30 točk
nad 10 do 15 let	50 točk
nad 15 do 20 let	80 točk
nad 20 let	110 točk

Upošteva se število let dopolnjenih v letu razpisa. V primeru prekinitve bivanja se leta seštevajo.

3. KRITERIJI IN MERILA ZA OCE- NJEVANJE STANOVANJSKIH IN SOCIALNIH RAZMER PROSILCEV

3.1.

Pri dodelitvi neprofitnega stanovanja imajo prednost mlade družine in mladi, družine z večjim številom otrok, invalidi in družine z invalidnim članom, družine z manjšim številom zaposlenih, državljani z daljšo delovno dobo, ki so brez stanovanja ali pa so podnajemniki.

3.2.

Poleg prednostnih kategorij prosilcev, opredeljenih v prejšnji točki, se v skladu s 6. členom pravilnika upoštevajo še naslednje prednostne kategorije prosilcev:

- prosilci z doseženo višjo, visoko ali univerzitetno stopnjo izobrazbe ter magisterijem ali doktoratom,
- prosilci, ki so sodelovali na prejšnjih razpisih in se vsaj enkrat uvrstili na prednostno listo, vendar niso pridobili pravice do dodelitve stanovanja v najem glede na število razpisanih stanovanj;

3.3.

3.3.1.

Prednostne kategorije opredeljene v točki 3.1. in 3.2. se za posamezno listo prosilcev A oziroma B točkujejo z naslednjo višino točk:

PREDNOSTNE KATEGORIJE PROSILCEV	LISTA A	LISTA B
1. mlade družine (noben od staršev nima več kot 35 let, vsaj en otrok)	80	100
2. mladi (ne več kot 30 let)	50	80
3. družina z večjim številom otrok (najmanj 3 oz. več otrok)	60	60
4. invalidi in družine z invalidnim članom	80	60
5. družina z manjšim številom zaposlenih (družina 3 članska in samo 1 zaposlen)	60	/
6. državljani z daljšo delovno dobo (moški 13 let, ženske 12 let)	50	50
PREDNOSTNE KATEGORIJE V SKLADU S 6. ČLENOM PRAVILNIKA		
1. izobrazba (višja, visoka, univerzitetna, magisterij, doktorat)	/	70
2. udeležba na prejšnjih razpisih (1x in več)	50, 60	50, 60

4. PLAČILO VARŠČINE

Varščina so denarna sredstva, ki so ob morebitni izselitvi najemnika iz stanovanja potrebna za vzpostavitev stanovanja v stanje ob vselitvi, ob upoštevanju običajne rabe stanovanja. Višina varščine znaša tri mesečne najemnine za stanovanje, ki se dodeljuje v najem. Varščina se vrne ali poračuna ob prenehanju najemnega razmerja.

Varščino so zavezani plačati upravičenci, katerih dohodek pre-sega mejo, določeno v 9. členu Pravilnika (upravičenci po listi B), pred oddajo stanovanja v najem. Podrobnejši pogoji v zvezi s plačilom in vračilom varščine se opredelijo v odločbi in najemni pogodbi.

5. ZAMENJAVA NEPROFITNIH STANO- VANJ

Občina bo v okviru svojih možnosti omogočala menjave najemnih stanovanj in pri tem upoštevala spremenjene potrebe najemnikov neprofitnih stanovanj po primerni stanovanjski površini, lokaciji stanovanja, legi (nadstropje) in višini najemnine in drugih stroškov za uporabo stanovanja. Za upravičence do zamenjave stanovanj bo sestavljen poseben seznam A in B z enako opredelitvijo, kot pri dodelitvah stanovanj.

6. RAZPISNI POSTOPEK

Prosilci, ki se želijo prijaviti na razpis za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem, dvignejo obrazec vloge, s katerim se prijavijo na razpis v času od 01.06.2004 do 30.06.2004 v tajništvu občine Šoštanj – 1. nadstropje, v času uradnih ur in sicer v ponedeljek in torek od 7.30 do 14.30 ure, v sredo od 7.30 do 16.30 in v petek od 7.30 do 12.30 ure., ali na spletnih straneh <http://www.sostanj.si/>

Ob vložitvi vloge so prosilci dolžni plačati upravno takso v višini 50 točk za vlogo in 200 točk za izdajo odločbe po tarifni številki 1 in 3 taksne tarife Zakona o upravnih taksah (Ur. list RS, št. 8/00 s spremembami), kar znaša 4.250,00 SIT. Upravna taksa v znesku 4.250,00 SIT se plača v upravnih kolkih.

Takсни zavezanici v slabih premoženjskih razmerah lahko zahtevajo oprostitev plačila takse, če izpolnjujejo zahtevane kriterije po 25. členu Zakona o upravnih taksah, s tem da status dokažejo s pravnomočno odločbo Centra za socialno delo ali drugimi dokazili.

Osebnostne oddane vloge s prilogami in dokazilom o plačani upravni taksi se bodo sprejemale v Tajništvu občine Šoštanj v času od 01.06.2004 do vključno 01.07.2004 vsak delovni dan in sicer v ponedeljek, torek in četrtek od 8.00 do 14.30 ure, ob sredah od 8.00 do 16.30, v petek pa od 8.00 do 12.30 ure.

Če bo prosilec oddal nepopolno vlogo, bo pozvan, da vlogo v določenem roku dopolni z manjkajočimi listinami. Vloge prosilcev, ki v roku ne bodo dopolnjene in vloge, oddane po zaključku razpisnega roka, bodo s sklepom zavrnjene.

K vlogi za pridobitev neprofitnih stanovanj v najem, morajo prosilci priložiti naslednje listine navedene pod št. 1., 2., 3. in 5, druge listine pa, če na njihovi podlagi uveljavljajo dodatne točke:

1. izpolnjen obrazec vloge za dodelitev neprofitnega stanovanja v najem
2. izjavo o premoženjskem stanju prosilca in ožjih družinskih članov (s podpisi vseh družinskih članov oziroma njihovih zakonitih zastopnikov) s potrdilom Davčne uprave ter izjavo, s katero prosilec in drugi polnoletni člani gospodinjstva dovoljujejo vpogled v svoje osebne podatke pri drugih upravljalcih zbir podatkov,
3. odločbe o odmeri dohodnine za leto 2002, potrdilo o skupnem neto dohodku gospodinjstva v letu 2003 (osebni dohodek, pokojnina, preživnina, dohodek iz dela prek študentskega servisa, invalidnina, itd.) z navedbo dobe zaposlitve. Kot dohodek se ne šteje dodatek za pomoč in postrežbo in drugi prejemki za nego in pomoč, otroški dodatek, dodatek za nego otroka, štipendije, dohodki od občasnega dela invalidov, ki so vključeni v institucionalno varstvo, sredstva za odpravo posledic elementarne nesreče itd,
4. potrdilo o nezaposlenosti prosilca, njegovega zakonskega ali izvenzakonskega partnerja oziroma drugega družinskega člana (izda Zavod RS za zaposlovanje),
5. veljavno dokazilo o stanovanjskem statusu: najemna ali podnajemna pogodba oziroma izjava prosilca, zakaj pogodba ni sklenjena,
6. dokazilo o plačani najemnini,
7. dokazilo o kvaliteti bivanja – stanovanje ovrednoteno z največ 110 točkami (točkovačni zapisnik ali opis kvalitete stanovanja: leto izgradnje, vlažno, kletno, dotrajane instalacije ipd.) in eventualna utesnjenost z opisom posameznih prostorov in navedbo površin,
8. kopijo poročnega lista,
9. dokazilo, da skupno gospodinjstvo partnerjev traja že najmanj eno leto pred objavo tega razpisa, ali dokazilo, da imata partnerja skupnega otroka – v primeru izvenzakonske skupnosti,
10. kopijo izpiska iz rojstne matične knjige za vsakega otroka,
11. potrdilo o rednem šolanju otrok, ki so starejši od 15 let,
12. zdravniško potrdilo o nosečnosti,
13. odločbo socialne službe o ločenem življenju roditeljev in mladoletnih otrok zaradi neprimernih stanovanjskih razmer (rejništvo, oskrba v

tuji družini, zavodu, če so razlog oddaje neprimerne stanovanjske razmere),

14. dokazilo o statusu starša, ki sam preživlja otroka (samohranilec) – potrdilo, da je preživnina neizterljiva oziroma odločbo o prejemanju preživnine iz preživninskega sklada,
15. potrdilo o strokovni izobrazbi prosilca (fotokopija diplome, pričevala, drugo; listine izdane v tujini morajo biti nostrificirane),
16. potrdilo ustrezne institucije, če je prosilec ali njegov ožji družinski član, ki bo z njim stalno prebival, gibalno ovirana oseba, trajno vezana na uporabo invalidskega vozička ali trajno pomoč druge osebe,
17. dokazilo o invalidnosti I. kategorije in invalidnosti zaradi okvare čuta – slepota, gluhost (odločba Centra za socialno delo, Zavoda za pokojninsko in invalidsko zavarovanje, Zavoda za zaposlovanje, Zavoda za zdravstveno zavarovanje RS),
18. potrdilo osebnega zdravnika, s katerim se dokazuje trajna obolenja prosilca ali družinskih članov, pogojena s slabimi stanovanjskimi razmerami;
19. odločba o razvrstitvi otroka, mladostnika ali mlajše polnoletne osebe glede na zmerno, težjo ali težko duševno ali težko telesno motnjo ali izvid in mnenje specialistične pediatrične službe,
20. strokovno mnenje centra za socialno delo ter vladnih in nevladnih organizacij
21. dokazilo o sodelovanju na prejšnjih razpisih, (sklep o uvrstitvi na prioriteto listo)

Potrdila, ki ne izkazujejo trajnega statusa, ne smejo biti starejša od 30 dni od objave razpisa.

Potrdila o državljanstvu, potrdila o stalnem prebivališču in številu članov gospodinjstva bo pridobila Občina neposredno od pristojnega državnega organa.

Občina k vlogi priložene listine zadrži in jih po izteku razpisnega roka udeležencem razpisa **ne vrača**.

7. SPLOŠNE DOLOČBE

Strokovna služba razpisnika bo preverjala pravočasnost prispelih vlog in njihovo popolnost ter sedanje stanovanjske razmere prosilcev.

Komisija, ki jo imenuje razpisnik (v nadaljevanju komisija), bo proučila utemeljenost pravočasnih in popolnih vlog na podlagi prejetih listin, potrebnih za oblikovanje prednostne liste za oddajo neprofitnih stanovanj in dokumentiranih poizvedb, ki jih opravi pri pristojnih organih in organizacijah ter posameznikih.

Komisija si lahko stanovanjske razmere prosilcev tudi ogleda. V primeru ogleda se ta opravi nenapovedano.

Po proučitvi in točkovanju vlog bodo udeleženci razpisa uvrščeni na prednostno listo in sicer po številu zbranih točk. Seznam upravičencev, ki se bodo uvrstili na prednostno listo za dodelitev neprofitnih stanovanj v najem bo javno objavljen na enak način kot razpis najpozneje v roku 6 mesecev po zaključku razpisa. Seznam upravičencev po posameznih kategorijah prosilcev, ki niso zavezanci za plačilo varščine (lista A) bo objavljen ločeno od seznama ostalih upravičencev (lista B).

Udeležencem razpisa bodo vročene odločbe o uvrstitvi oziroma ne-uvrstitvi na prednostno listo upravičencev. Če se posamezni udeleženec razpisa ne strinja z odločitvijo, se lahko v roku 15 dni po prejemu odločitve pritoži. Pritožbo naslovi na razpisnika. O pritožbi odloči v roku 60 dni Župan občine Šoštanj. Odločitev Župana o pritožbi je dokončna.

Po rešitvi pritožb bo javno objavljen seznam upravičencev, ki jim bodo zagotovljena stanovanja. Z uspešnimi upravičenci bodo sklenjena najemna razmerja za nedoločen čas in z neprofitno najemnino. Uspešni upravičenec, ki neupravičeno zavrne dodeljeno primerno stanovanje ali ki se na ponovni poziv k sklenitvi najemne pogodbe ne odzove, se črta iz seznama upravičencev.

Pred sklenitvijo najemne pogodbe bo razpisnik ponovno preveril, če udeleženec razpisa še izpolnjuje merila za upravičenost do dodelitve neprofitnega stanovanja v najem. V primeru bistvenih sprememb, ki vplivajo na upravičenost, se lahko postopek obnovi in prosilca črta iz seznama upravičencev.

Vse informacije lahko dobite osebno na sedežu razpisnika, Občina Šoštanj, v času uradnih ur ali po telefonu 03 89 84 300.

ŽUPAN, Milan KOPUŠAR

N.Si

Nova Slovenija

Krščanska ljudska stranka Občinski odbor Šoštanj

Lista kandidatov za volitve v Evropski parlament

1. LOJZE PETERLE
2. Ljudmila Novak, prof. slovenskega in nemškega jezika s književnostjo, županja Moravč;
3. Anton Kokalj, univerzitetni diplomirani inženir elektrotehnike in glavni tajnik NSi;
4. dr. Magdalena Šverc iz Maribora, docentka za pedagogiko in didaktiko;
5. Janez Vasle, dr. medicine iz Domžal, specialist pediater, nekdanji svetovalec na veleposlaništvu RS v Grčiji;
6. Maruša Novak, podjetnica iz Murske Sobote;
7. Jernej Pavlin, predsednik podmladka NSi - Mlade Slovenije, doma iz Svetega Antona pri Kopru, univerzitetni diplomirani politolog.

Ko
prihodnost
postane
vsakdanja,
štejejo
načelna
dejanja.

LDS
LIBERALNA DEMOKRACIJA SLOVENIJE
ŠOŠTANJ

ZA OBČINO ŠOŠTANJ, KER NAM JE BLIZU

Prestopite na pravo – varno stran!

GRAWE
Zavarovalnica d.d.

Zavarovalnica na Vaši strani.

GRAWEfon
080 22 40

www.grawe.si

... kar pišemo, so le znamenja ...
Edvard Kocbek, 1904–1981

3. slovenski književniški festival

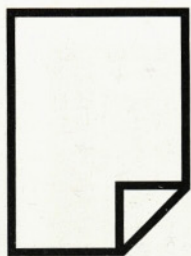
Herbersteinsko-Literino srečanje slovenskih književnikov
Velenje, Vila Herberstein; 8. do 11. junij 2004

LITERA

Ustanova Velenjska knjižna fundacija

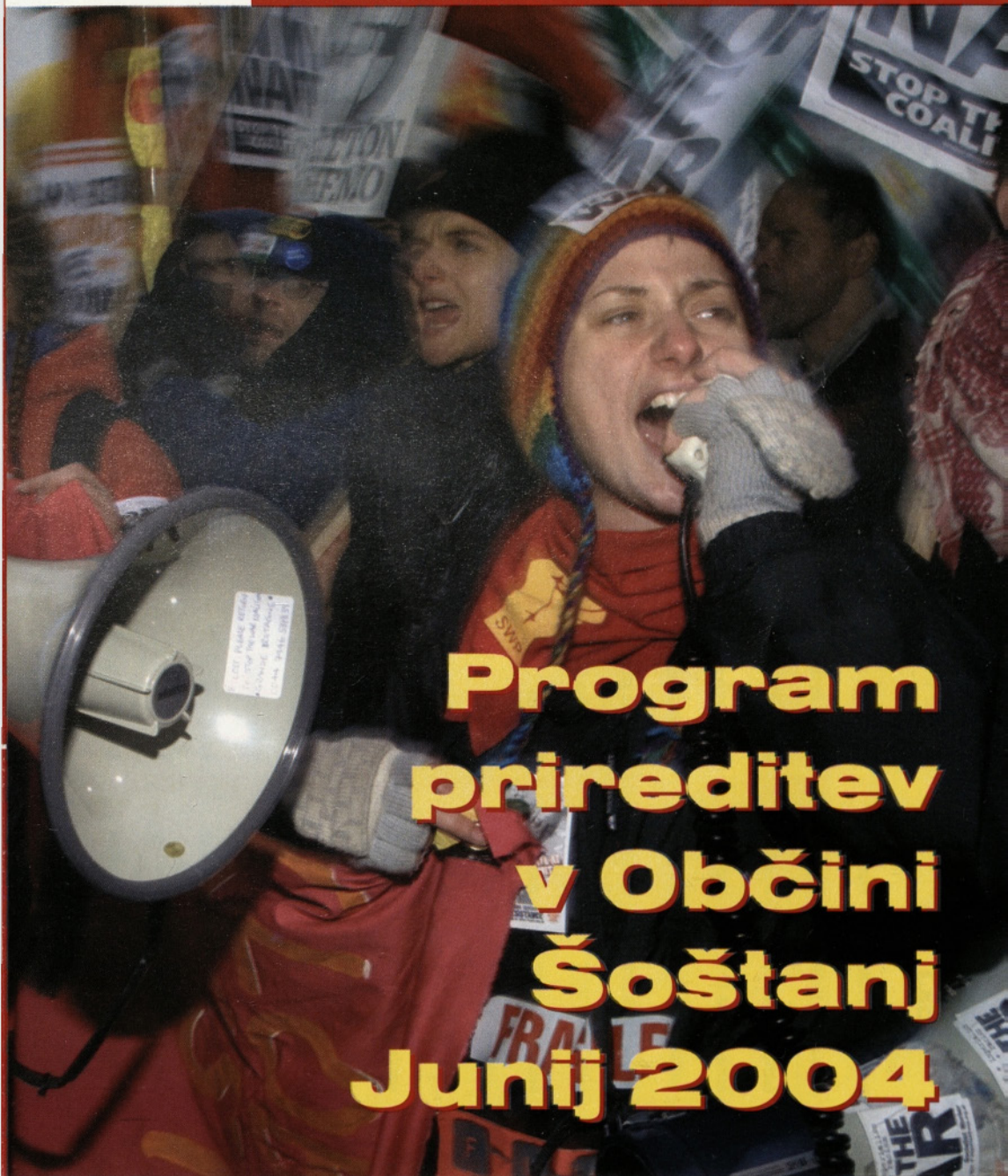
List

LETO X
ŠT. 5
31. MAJ 2004

ISSN 1581-8373

Revija za kulturna in druga vprašanja občine Šoštanj in širše.

**Program
prireditev
v Občini
Šoštanj
Junij 2004**

1. teden

torek, 1.6. ob 17:00	delavnica	Torkova peta: ustvarjalna delavnica (za otroke do 12 let)	Mestna galerija Šoštanj	Medobčinska zveza prijateljev mladine Velenje in Zavod za kulturo Šoštanj
sreda, 2.6. ob 18:00	razstava	Otvoritev razstave del otrok Vrta Šoštanj in predstava	Kulturni dom Šoštanj	Vrtec Šoštanj in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 3.6. ob 17:00	predstava	Otvoritev 43. srečanja gledaliških skupin Slovenije - Linhartovo srečanje	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 3.6. ob 17:15	predstava	Improvizacija o Sinjebradcu	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 3.6. ob 19:00	predstava	Mrtvi ne plačujejo davkov	Gasilski dom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
četrtek, 3.6. ob 21:00	predstava	Sluga dveh gospodarjev	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 4.6. ob 16:00	predstava	Look Back in Anger	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 4.6. ob 18:00	predstava	Stara garda	Gasilski dom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 4.6. ob 20:00	predstava	Markofa	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
petek, 4.6. ob 21:30	predstava	Življenje podeželskih plejbojev	Gasilski dom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 5.6. ob 15:00	predstava	ODISEJA 2.4	Gasilski dom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 5.6. ob 16:00	predstava	Čakajoč na Godota	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 5.6. ob 16:00	koncert	Irski večer v kavarni	Kavarna Šoštanj	Kavarna Šoštanj
sobota, 5.6. ob 18:00	predstava	Mož brez obraza	Gasilski dom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 5.6. ob 19:00	predstava	Kafe EU ropa	Pred gasilskim domom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 5.6. ob 21:00	predstava	Robinja	Kulturni dom Šoštanj	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj
sobota, 5.6. ob 22:30	predstava	Zaključek 43. srečanja gledaliških skupin Slovenije	Gasilski dom Gaberke	Javni sklad RS za kulturne dejavnosti in Zavod za kulturo Šoštanj

2. teden

sreda, 9.6. ob 8:00	pohod	Izlet Laško - Šmohor (lahka označena pot)	Laško	Društvo upokojencev Šoštanj - pohodniška sekcija
četrtek, 10.6.	stari običaji	Kuhanje oglja na Pristavi (kuhanje oglja bo potekalo do 20.6. - ogled je možen vsak dan)	Prireditveni prostor Pristava pri Ravnah	Turistično društvo Pristava
četrtek, 10.6.	izlet	Izlet na Madžarsko	Madžarska	Društvo upokojencev Šoštanj
petek, 11.6. ob 20:00	koncert	Blues v kavarni z glasbeno skupino TRIBUTE	Kavarna Šoštanj	Kavarna Šoštanj
sobota, 12.6.	planinstvo	Planinski izlet na Kozjansko	Kozjansko	Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 12.6. ob 19:00	koncert	Letni koncert Mešanega pevskega zbora Svoboda	Kulturni dom Šoštanj	Mešani pevski zbor Svoboda

3. teden

četrtek, 17.6. ob 19:00	bridge	Razmigajte svoje možgane: Bridge za stare in mlade (predstavitve bridga)	Kavarna Šoštanj	Šaleški bridge klub Velenje
sobota, 19.6. ob 20:00	kresovanje	Kresni večer na Kavčnikovi domačiji	Kavčnikova domačija Zavodnje	Muzej Velenje
sobota, 19.6. ob 20:00	degustacija	Večer penin s priznanim vinogradnikom Istenič Mihom	Kavarna Šoštanj	Kavarna Šoštanj
nedelja, 20.6.	stari običaji	Zaključek kuhanja oglja na Pristavi	Prireditveni prostor Pristava pri Ravnah	Turistično društvo Pristava

4. teden

četrtek, 24.6. ob 17:00	kresovanje	Prireditve ob dnevu državnosti	obeležja NOB v Skornem	Turistično društvo Skorno
petek, 25.6.	planinstvo	Pohod po Ravenski poti	Ravne	Športno društvo Ravne in Planinsko društvo Šoštanj
sobota, 26.6. ob 20:00	razstava	Najina prosojnost - Terezija Bastelj	Mestna galerija Šoštanj	Zavod za kulturo Šoštanj

5. teden

nedelja, 29.6.	planinstvo	Tabor mladih planincev za osnovnošolce in dijake (poteka do 30. junija)	Karavanke	Planinsko društvo Šoštanj
ponedeljek, 28.6.	otroško mesto	Sončno mesto na Slemenu za otroke od 5. do 15. leta (poteka vsak dan do 2. julija)	Sleme nad Zavodnjami	Medobčinska zveza prijateljev mladine

Napovednik prireditve pripravljajo in objavljajo: mesečnik LIST, Kabelska televizija Šoštanja (kanal 22) in spletni Portal Šoštanj.info (<http://www.sostanj.info>)

KATEGORIJE PRIREDITEV:

šport

kultura

šolstvo

gospodarstvo

splošno

List

kabelsko razdelilni sistem šoštanj

Šoštanj.info
<http://sostanj.info>

kavarna & šoštanj

TAPRAVI NASLOV ZA TAPRAVO KAVO

KAJ PRAVITA ŽUPANA?

Bo Velenje plačalo Šoštanju?

Srečko Meh:

**»Na to vprašanje
ne bom odgovoril.«**

Milan Kopušar:

**»O tem se še nismo
pogovarjali.«**

Berite List!

List lahko kupite v Šoštanju: Blagovnica ERA, Trgovina Urbanc, Papirnica Pero, Trgovine Topolšica, Gaberke in Skorno, Velenje: ERA Standard.

Naročnikom ga poštar prinese na dom!

Vse bralce lista obveščamo, da je najlažje in najceneje, če se na mesečnik list naročijo tako, da izpolnijo spodnjo naročilnico in jo pošljejo na naslov:
LIST, Trg svobode 12, 3325 Šoštanj.

Naročiti se je mogoče tudi telefonsko na št.: 03 / 898 43 39 ali na fax: 03 / 898 43 33.
Naročilo lahko pošljete tudi na e-naslov: list@sostanj.si ali preko www.sostanj.info

NAROČILNICA

Nepreklicno naročam mesečnik List.
Letna naročnina znaša 3.000,00 SIT

Ime in priimek:

Naslov: